ஆகாய வீரன்

என்னும்

ஓர் சிறந்த செந்தமிழ் நாவல்

திருநெல்வேலி ஜில்லா, இடைமொழி
A. V. ஜோசேப்பு, ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப் பண்டிதர்

J. P. சுந்தரம் அவர்கள்

எழுதியது.

மதுரை, புஸ்தகவியாபாரம்

மா. கோபால கிருஷ்ணக்கோன்

வெளியிட்டது.

[illegible] 1906 [விலை அணா 1]

PRINTED AT
THE MANORANJINI PRESS
SOWCARPET MADRAS

முகவுரை.

இராமவிஜய நாடகமென்னுமிவ் விஸ்தாரமான சரித்திரத்தின் மறுபெயராயமே இந்நூற்கதை

'மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன்கேடு' என்பதற்கும்

'பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா
பிற்பகல் தாமேவரும்' என்பதற்கும்

அரியதோர் இலக்கியமாய் அமைந்துள்ளது. "அவனன்றி அணுவும் அசையாது", 'ஆட்டுகிறவன் ஆட்டுவித்தால் அனைத்தும் ஆடும்' என்னும் உறுதிகளை இந்நூலில் இக்கதையில் வெளிப்படுத்தியதும் இக்கதையின் ஓர் இலக்கணம். இக்கதையிலவரும் பல மனிதர்களின் குணாகுணங்களும் ஆங்காங்கு நின்ற பண்புகளும் பாராட்டத் தக்கன. எனவே, இந்நூல் இக்கால கற்பாரின் உள்ளத்தில் ஆழ்ந்து இனிய தமிழ் மொழிவாயிலாய் அரிய பல நீதிகளைப் புகட்டவல்லது. விசேஷமாய், தமிழ்நாட்டின் நல்வழியினும் நம்முடைய தமிழ் மொழியினும் பற்றுதலுடைய இவ்வருமை இக்கதை செய்யுளின் விரிந்தெழுதப் பெறுமாறு இதுவரை மறைந்திருந்து பலனுள்ள வெளியேறத் தாமதித்திருந்த இந்நூலை வெளிப்படுத்தித் தமிழுலகில் உலாவச் செய்த ஸ்ரீமான் இ. மா. கோபால கிருஷ்ண கோனாரவர்களுக்கு நான் ஆழ்ந்த நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

Ittamoly,
17th Nov 1926

இங்ஙனம்
J. G. Sundaram

ஆகாய வீரன்

அத்தியாயம் 1

ஆகாய வீரனின் வைபவம்

பூமிதடங்களும் பொலம் மிகு மலைகளும் வயப்புறு வனங்களும் பொலிந்த பாரத தேசத்தில் ஆகாய வீரன் என்னும்பேர் அமைந்த பானனொருவன் [illegible] பாகபாக [illegible] தனிப்பாக புரிந்துவந்தான். இந்தியா முதல் [illegible] தேசங்கள் [illegible] [illegible] தேசங்கட்கும் அனைவரும் [illegible] வீரம் [illegible] ஆகாயமின் ஆவனத வெண்மேகத்துக்கு [illegible] இமய மலையின்மீது உலவும் வெண்முகில் கூட்டங்களிடையே போதும் தூபத்தக திருப்பாதமடைவில அசறிபோதும் கரிந்து கிரிந்து வினங்கிற்று. அவனுடைய இரு மூலைய இருளங்களும் பளிச்சிரு மாதவங்களும் ஜொலிக்கும் மூர்த்த நெஞ்சான காட்சியும் தன வயப்படுத்தி ஆர்ச்சிறு ருரி யனது பிரதாபத்தைப் பழிக்கும் பிரதாபமுடையோர் போறும் அழகெடிந்த தகிலுங்க புகழ் மூலசப்பித தக்கவர் தும தனகணனுர்ரா செய்வகுசிக் குருகேக அவவிட்டு நபபுயிததிருக்காகுகு ஆசிரிய செம்மை பாடததவன நாக்கு திகழுந்தன்மும் [illegible] ஜொலிப்பாய [illegible] [illegible] [illegible] தகேசிக

கும் வெளியாய் அமைந்திருந்தன. அவனுடைய கண்க ளைச் சூழ்ந்துள்ள வானத்தைய வாலான பறந்தாசர்களின் மாலைமா கோடைகளைப் பார்த்துப் புன்னகை பூப்பதுபோல் வெண்ணிறங் காட்டி மீயிசை மேகங்களோடு மயங்கிறது. அவனுடைய சாகசத்துடைய அச்சம் அறுந்ததனைப்பினதி ஆகாட்டினர் அன்னவரும் இறைவனது ஆணைவழி இயபி பாவேனும் வழுவாது ஒழுகினர். ஆதலின் கால மாழைக்கு மிஞ்சிய கோடை மாழையும் கோடை மாழைக்கு மிஞ்சிய கால மாழையும் இடையறாது பெய்து அகாட்டினர் வாய்ப படுத்திற்று. அரிசின் மேம்பாடுற்ற அரிய பெரியார் பலர் ஆகாய வீரனின் அவைக்களத்துக்கு அலங்காரமாய் விளங் கினமையின் அவன் தனியே ஓர் அமைச்சினையிந்த தனிப்பர இயற்றவல்லனாய் இருந்தான். சூரியச்சந்திர பாகிர களை இயல்பினமைந்த நடுவதுபோல் ஆகாய வீரனின் கடமைகளைக்கருதி அரசர் பலர் அவனது அரசாணையின் வாயிற் காண்பான் கட்டளையிட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இத் தகைய ஆகாய வீரன் அரசருள் ஏறு எனல் இழுக்காமோ?

“படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் ஆறு
முடையா னரசரு ளேறு”

என்பது தெய்வப் புலமை நடாத்திய திருவள்ளுவர் திரு வாய் மொழியன்றோ!

ஆகாய வீரனுடைய தலைநகரம் மாதவபுரி எனும் பெயரினது. அது பூமாதேவியின் அலங்காரம் மிகுதி யும் வாய்க்கப்பெற்றவனது. அது ராஜ சிலாக்கர் கூடிய ஓர் மாப்பாரசிற கட்டப்பட்டிருந்தது. அதைப் பூமாதேவி தன் இதழ் விரிக்கும் பனிப் பூமாலை, அவர் புகாத காலத்தும் அழிவுறாது அமைவிற்ற கனகும் ஆசிரியமா மாணிக்க வைரம் புத்திரள் பூமா

ஆகாய விமான

கோட்டை செய்வர் ஆயாதம வேயருமூலின இனனிசு ஏழுப்ப காகப்பெட்டகள புடைபெயாத அதனைச் செவி மடுத்து உள மகிழும் மகிக்கள அவ் இசைக்கேற்ப கடவுநு செய்யும் காமுக்கொண்ட மனதினாரிய மதாவரும் அந் தியை பருகி செருமை உருகுவர் இங்ஙனம் அகத்திணுக்கி இவைக்கோடு காலகைகை நிலங்களும் இயாக நிலகளினத் இணைக்கப்பட்ட கருப்பு பொருட்களும் மயங்கிநின்றவர் எம்பெருமானுடன சாவானமாகளும் நிறைந்தவகலாத நிதரும ஆதரிசைப புறமுயதிறது மேதும மாதங்கப் பதிபானத் வழியில உறைவன எனது பெரியோரா புகழ்ந்து ஈசுகப்படுவதும் இவைகளைப்பற்றியனறோ?

ஆகாய விமானத்துடைய அரணமனை ஆசான எனும பெய ரினது அக அமைவுத்திருந்த இடம சகல இயற்கை யழகும வாய்ந்தது அவ்வரணமனையைச் சூழ்ந்து முன்று புறங்களிலும மூலைப பக்கங்களிலும வழுமை நிலவின அவற்றுக்கு இடையில் ஓர் அழகிய ஏரி அமைந்து கிடந்தது அவ்வேரியின கரைகளை அடுத்ததொரு குன்றென சாலா வது பக்கமே அமையவுள்ள அரண்மனைப் படிகளிருக்கின மூன்று மீனகளுக்கும் அவ் வரணமனைகளும் படியில் கிடக்க அவ்வேரியாறு சிந்தக்கோட்டப்பட்ட கருகிதகலைகளாகிற நீர் கொத்தது சூரியதேசியின மாசில் மினுக்கும் ஆனை வானமான அமுறைது மகிகளினது வெண்ணிறம் கல வெள்ளைகளைக் குழந்தையும் அவைமுனிவக்கு முகவ முன்னதகொப்பப, இரணடு காகை கப்பவ நுத மற்ற வின இருமருங்கிலும ஒரு வெண்மேல பெருகும பிரக வீசா அப்புறம விடுதக்கொண்டே இருக்கும் அதன அலவெள்ளாது வடையிடுதம் மான மூனறு பட்ட உணவினிக வழிதரவிடும வழியானவே வி நிற்பது

அமைந்திருந்த நிறைநீரில் செந்தாமரை வெண்டாமரை களில் விட்டு வண்டுகள் கண்மூடிக் கிடக்க மாங்கனிகளாலும் பெற்றிடமின்றி மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் வண்டுக்கூட டங்களான ஆவலி கருப்படாம் போர்த்ததுபோன்று சோலையும் இடைக்கிடையே வளர்ந்துயர்ந்தும் இருவேறு மாமரங்களும் அப்பட்டணத்தில் பொதுமைப்பாளிகள் வெண் புரவிகள் அணிவகுக்கும் ஆருமாசை நடக்கும் அரசப்பதவிகள் அமைதியுடன் நின்று நிற்பவர்களு செப்பும் பல்வேறு நிறங்கொண்ட மீன்கள் பிரண்டு எப் பாய்ந்து பாய்ந்து விளையாடி அப்பறவைகளை அசைவுறுத் தும் நறுமலர்களையும் மதிலிருபுறமும் கொத்தும் அம் ரிசுக்குகளைத் தங்கள் கணவர்களிய விலகி விந்துச ரத்துக்கிடப்போல் அடக்கம் எய்தி காலிப்போல் வேலி பாதகிருக்கும் நீர்ப்பிரிவு தவம்புரிவார் தானதோன்ற ம் மிகச்சேவ வலைதூக்கி தாக்கல் என்றும் சொன்னு தரான தன்மையாய்க் கோலத்துக்கள் நீரிலிருந்து எழு ம் எரிய குறுகில் பொத்துக் காணப்படும் நறுநீர்.

வரிசைச் சூழ்ந்தாரா பருப்பதங்களின் முடிய கருங் கொண்ட மேகங்கள் காற்றினால் சலனமுற்று எரிபிறப்ப றதினையும் பறந்து செல்லும் சோறுடை வெகு இராணிய மயிருக்கும் எரிமிரியாதுநீர மொன ஒப்புய ராகங் குவிர அக்கனல் வாழும் கோபபிசாவிகருக்கே மரித் ந்த நன்றோமை என அலை இடிந்து முழங்கும் ஆனதிறெ டாளது பொருந்தியுங்கள் கோபாவேசத்தினால் மத வச சீறுவது சிவனை காற்றினால் நாயிறேமேடாமூர மேற்றது அமோகவாக மின்னல் மழைஞாம் பொழியா நதும் அமரும் விவாகங்களின் செயற்கையாற் வைறாகக ரா நிரான ஐசுவரியங்களை யடைப்பபெற்ற தனங்கு

கோட்டல் செய்வர் ஆயாதம் வேய்ங்குழலின் இன்னிசை எழுப்ப நாகப்பெண்கள் புடைபெயராது அதனைச் செவி மடுத்து உள மகிழும் மயில்கள் அவ்விசைக்கேற்ப நடனஞ் செய்யும் காழ்கொண்ட மனத்தினராயெ மறவரும் அச் சீரிய பருதி நெஞ்சம் உருகுவர். இராமன் அகத்தியனுசி லிலத்தோடு நால்வகை நிலங்களும் ஐவகை நிலத்திற்கும் ஐவகைப்பட்ட கருப் பொருட்களும் மலைகளின்றமா னமபெருமானுடன் சாலைகளாகவும் ந்தைக்கலாது நிற்கும் ஆற்றின்ப புகழுமாகிறது. மேலும் மாதங்கட பல்பானது வழியின் உறவுடன் எல்லா பெரியோரால் புகழ்ந்துரைக்கப்படுவதும் இக்காரணமபற்றியன்றோ?

ஆகாய வீரனுடைய அரண்மனை குசால எனும் பெய ரினது. அது அமைவுற்றிருந்த இடம் சகல இயற்கை யழகும் வாய்ந்தது. அவ்வரண்மனையைச் சூழ்ந்து மூன்று மலைக்குன்றுகள் மூன்று பக்கங்களிலும் எழும்பி நின்றன. அவற்றிற்கு இடையில் ஓர் அழகிய ஏரி அமைந்து கிடந்தது. அப்பேரிக் கலைக்கண் அடுத்ததொரு குன்றென நாலா வது பக்கத்தில் அமையவுந்து அரண்மனை படர்ந்திருந்தது. மூன்று மலைகளுக்கும் அவ்வரண்மனைக்கும் நடுவில் கிடந்த அவ்வேரியானது சிறகிகொட்டப்பட்ட மருவிதகொலம்லிற் றின் கிடந்தது. பூமாதேவியின் மார்பில் கிடக்கும் ஆரம் எனமான அழகு பாறு மலைகளினாலும் வெள்ளருவிகள் அலை லைவகச்சாரத்து வீழாநிற்கும் அமைமடுவினுக்கு வரங்கள் முண்டகாலொப்ப, இரண்டு காதம் நப்பான் நீளமுமல யின் இருமருங்கிலும் நடு. மேனமேல் பெருகும் மின்க ரீசா அப்புறம் விடுத்துக்கொண்டேயிருக்கும் ஆகவின் அவ்வேரியானது வேட்டுமோதலும் தானே முன்பு உண்ட உவ்வினை கழித்துவிடும் வழி நானவேவில் ஆவியது

அமைதியில் நிறைந்தூர்ச் செந்தாமரை வெண்டாமரை களை விட்டு வண்டுகள் எழும்பும் போது மணமானாலும் பெறுமிடமின்றி மொய்த்துத் திண்டாடுதலும் வண்டுகளுடனொன்று அவ்வெளி கருப்பட்டம் போலத்தோன்று கோலமும் இடைக்கிடையே வரிசைப்பூங்கொத்தும் இருமருங்கும் மலைகளும் அப்பட்டத்தில் பெய்த செய்யுளார் வெண்புரவிகள் அவரவர்களுக்கும் ஆற்று மணல் தடாகத்தில் அன்னப்பறவைகள் அகமகிழ்வுடன் நீந்தித் திதலியாலஞ் செய்யும் பல்வேறு பிரவாகங்களோடு மீன்கள் மின்னல் எனப் பாய்ந்து பாய்ந்து விளையாடி அப்பறவைகளை அச்சுறுத்தும் ஒருபால் சாமையும் மற்றொருபுறம் கொக்கும் அம் மீன்களுக்காகத் தங்கள் கண்களாகிய வலைகளை விரித்துச் சாதுக்களைப்போல அடக்கம் பெற்ற காலிங்கப்போல் வேளை பார்த்திருக்கும் நீரிடை நின்று தவம்புரிவார் தாமரைநா ளும் மலர் இதழ்களில் வண்டுகள் தங்கிச் சுவையும் பொறுத்துத் தாமரை தண்மையாய்த்த தீர்வாதலுக்கா நீசினிமு எழும்பும் கரிய குறிகளை மொத்துக் காணப்படும் ஒருநிகழ்ச்சி.

வரிசைச் சூழ்ந்துள்ள பருப்பதங்களின் முடிய சரு வெண்ட மேகங்கள் காற்றினால் சலனமுற்று வரிசிறிது காற்றிசையும் பரந்து செல்லுஞ் சோற்றம் வெகு இரமணிய மாயிருக்கும். வரிசிவிசை நீர் மொண்டுபோய தாங்கள் அங்கங்க அதனை வாழும் ஜீவப்பிராணிகளுக்கே மகிழ்ந்து கந்தோம் என அவை இடித்து முழக்கும் ஒளியிறுடொன்று பொருவுகளிலுள்ள கோபாவேசத்தினால் மழை நீரைச் சிந்துவது சிவனைக் காற்றினால் ஓசைநிறுவ்டொன்று மோதுற அம்மேகங்கள் பின்னை மழைநீரைப் பொழிய நிற்கும். அமைதியினால் அவைகளின் செய்கையானது வழங்குக பான நிரைய ஐசுவரியங்களின் பாடைப்பபெற்ற தனவங்

ஜொருவன தன தனஙகளை எலலாம அனனம அாடடபப பெறுத ஏழைகளுககே இறைததல ஒககும

அமமலைகளின உசசியிற பொருநதிய வானமாாவிய வியாமசகா இலைகளாகிய தனஙகளை மீடடித தமமை அனைபோல வாாககும மேகஙகளை பருகி அனைபும அகலா மாகுயிலகளை தாதிகுலோ யெழுபபி மேகஙிா கம பாடவும மாமயிலகள அகமகிழநது ஆடவுஙகணடு, பாணாவணடுச சுருமபா செவவழி பாடாநிறகும இனன ணம இவவினிமை காடசுக இபலுடன இயறகையில இயஙகா கிறது இனபுறு பாரே!

எரிமின மேறகுதிசையில மகோனனதமாய எழுமபியது ரூசான அரணமனை அது பணடைய சிறபாசாலைஇததேசிற ஜியைய சகல கலவிவலகளும வயபகபபெறறிருநதது ஏழ டுககான அமமானிவக அதறகு உரிமை பூணடவன ஏழு உலகஙகளுககும அதிபதி எனபாதைக குறிபபாய உணாத திறதுபோதும அது மலையினினறு வரும மநத மாருதத தாலும முனபககலில உளள கநதவனததினினறு வரும நறுமணததாலும எககாலமும நிறைநதிருககும சமாா ஒரு காவத தூரமும அகலமுமகொணட அவ வாணமனையில எணணான டுமபெடுதத மாளுடன ஒரு வன வீறுடனதவி அாசாடசி, எழுவாசைத தாததுகளான இயாற எணணான உடலின நடுவண கனகன மீதறி ருநது ஆடசிசெயயும பாமாணுவல அனைத்தும செயாக வீதும இகாசகும எனலாம ஜாடகோல அாவுககு எடடு டைய அவவாசன இடம புனைநது தன அரணமனை அகத தும புறததும தன ஆணை சககாததை உருடடி உலகினை அடககி ஆடசி கடதததலனறு அபபாமாறு ரூாஜூதயாம இடையகாலததுப பெரிது பருகது விமமுதலுறறாக குடி-

கொண்ட தன் குடிசையின் அகத்திலுள்ள மணத்தையும் புறத்திலுள்ள ஐயப்பூரிகளையும் அடக்கி ஆளுவதை ஏய்க்கும் என்க. கண்மணிகளைக் காக்கும் இமைகள் போன்ற காவற் சேவகர்கள் அலங்காரமன்னர்களாகக் காவல் செய்து இமைப் போர் எனுந்தகையராய் திறப்பர் மார்பில் மடங்களைக் கக் காவலனுமாய ஆகாய வீரன் மண்ணவன் என்ற ஓர் குறைப் பாடு உடையோனும் ஆகாயசஞ்சாரிய தேவேந்திரனுக்கு நிகரான புகழ்பெற்றவன் என்பது மிகை எனக் கூறலாகாது. கோவிலுக்கு அருகாமையில் கோட்டையின் மேலைக் கொண்ட ஆகாய வீரன் காதல் தொழில் காருத்தனுக்கு எட்டுணையும் இளைப்பான் என்று புலவர் போற்றும் வண்ணம் சிறக்க வாழ்ந்தனன் என்பது சரித்திராசிரியர் எவருக்கும் ஒப்பமுடியாததோர் உறுதி உரையாம்.

அத்தியாயம் 2

வானதி அரசியின் வைபவம்

உலகுக்கொரு திருமால் என வாழ்ந்த ஆகாய வீரனின் அரிய மனைவியின் பெயர் வானதி. இவர் வானதன் கோட்டைச் சனின் புதல்வி ஆகலின் வானதி எனப்பட்டாள். முன்னைப் ச்ன்மைப் பயனால் மன்னர் மனைவராகி உலகைப் பொது நீக்கிப் புரந்தவன் மனைவியும் என்னுமரிய நல்வினையின் பயனைப் பிறந்திருக்கவேண்டுமல்லவா? அன்னை மேலைப் பிறப்பில் செய்த புண்ணியப் பலன்களோடு பிறக்கும் மைந் தரும் மாதருமே மதிக்கத்தகு அரிய குணங்கள் வாய்க்கப் பெற்றிருப்பர் அன்றோ?

'முகம்போல முன் உரைப்பதில்' என்றவாறு வானதி யின் மலர் நிகரிய முகத்தக்கே அவர்தம் காதல் நிறைந்த அகத்தழகை வெளியாக்கிறது. ஆயினும் செந்தாமரைக்

ரின் அழகு எல்லாம் ஒருங்கே திரட்டி உருவாகிய அருள் பழுத்த அவளது முகமண்டலத்தைக் கண்டால் வானத்தில் தோன்றும் சந்திரன் இருட்டினிடம் என்றே கூறுவர். அமைதியின் அலைவீசும் குழலும் வில்லொத்த புருவமும் சேலொத்த விழியும் நிலவொத்த நகையும் சொல்லில் அடங்காத பெரியார் திருவுள்ளமும் பிணித்த இவ் அழிக்கவல்லன. அக்கோவைக் கனியை கமுகைப் பழிக்கும் கந்தரமும் வள்ளிக் காதுகளும் வெண்மை முத்துக்களைப் படுத்தச் சிறக்கும் அப்பூங்கொடியின் கருநாவற் பழிக்கும் மொழியும் அனுமனைப் பழிக்கும் இடையும் காமனையும் வெருளச் செய்யும் அவ் … கந்தரமலர்ச் சரணம் மலிதலும் அடித்தாமரை அனிச்சமலரினும் மென்மையன. பேழுமுகன் சங்கருக்கு மாதவனாக்கக் கொடுத்த பொன்னனைய மேனியழகொடு அமைந்த சகல சாமுத்திரிகா லக்ஷணங்களும் அமையப்பெற்றிருந்தனள்.

என்னே அவள் அழகு! அது அழகினுக்கெல்லாம் அழகு செய்யும் தன்மைத்து. ஆதலின் வாரிக் காலணியும் பொருட்களுக்கெல்லாம் புதியதோர் அழகு புனைந்தனள். அவர் மூக்கணி முத்தானது இதழ் … வண் பதுமராகமானது. அவள் கைத்தலமுற்ற செல்வ மணி ஓர் அதனமாய செங்கனி அவளது வியப்பான அவ் அழகின் அடித்தலம் பட்டு உறைந்த வெண்டாமரைகள் செந்தாமரை மலர்களாய்ப் பிறங்குவன என்னலாம். இவ் னை அவ்வதியின் திருமேனி தீண்டிய ஏனைய மணிகளும் மற்றும் பொருட்களும் தத்தம் ஒளியினையும் மேனியையும் துறந்து தாமதனிடையுற்று அவ்வவ் விடத்தின் ஒளியையும் மேனியையுங் கொண்டன.

இம்மட்டோ! அவர்மேற் பூசிய மஞ்சள் அவளா

வேயே மணமுறும் அவர் அப்பிய சுகந்தம் அச் சமயத்தினின்றேயே சிதமாகும் கணமுய கஸ்தூரியும் அவள் காடியே தவம் பெற்றன வஸதியின் இருக்சிரமேறிய மலர்களொருவர் அகருக்குழுவின இயற்கை மணத் தவே மாமி ஈறப பெறும் அருக்க சொலவின தையல் திலகமாகிய வாதியைப் படைத்த பிரமனும் அவராலேயே அச்சடைக்குழ உஸவிலிர அருமபெரிசனி யொடு திகழ்தனவ எனலாம

இத்தகைய அழகு வாய்ந்தும் பயன் என்னே? குணம் நாறு இல்லையென்றால் 'உரு அழகும் புறம் புசி இருக்கும் மாதர்கள் இல்லையோ? அம்மம்ம அ...ம! ஆனால் வாதியோ வெளியில் விளங்குமானவரோ உள்ளும் நின்றுள எயபாத ஐபம் நிரிபு அறக்கூறலாம் அவர் அறிவுடையோர் அருங்கலை அன்புடையோர் அறிவுடை யாக்கையோர் இருப்பிடம் அருளுடையோர் அறையிடு பொறுமையோர் உறைபுர அனன்மெனனட அவி சாணி முதல அரிந்தக கடவுளரும் புகழும் அருந்ததி எனுமுயர பண்புடைய மாதுசிரோமணிகள் பாரும் பயின்ற 'நிறை' எனும் நிகரிலா பட்டம் இவவதியிடம் கற்றுணர்ந் தனவே அனட போறும் ஆவல் வீரனுக்கு அரு தமிழ்விய வாதி தன அறத்துணைகளையும் காலநு பாடகனாகவும் ஐம்புலவர்களையும் நல அமைச்சர்களாகவும் ஆகரும் பிரம்மமின்வர அரிமுரசாகவியும் கருதட கனகசீரியே கூரிய பாடகலனாகவியும் வகனமதி யையே மதிக்குடையுமாகவும் பெண்ணரசு செலுத்தி வந்தாள் என்பது மிகையாகாது

வஸதி தன் ஆருயிர் கணவனுக்கு ஏற்ற துணைவியாய் இருந்தாள் என்பதை மேன்மேலும் வற்புறுத்திப் பேசக்

கரும இராஜ்ய விஷயங்களில் அவர் தன் கணவனுக்கு அரிய ஆலோசனைகள் தந்து உதவினள். ஆயினும் அவர் சிறந்த இராஜ தந்திர நிபுணி என்று பலரால் பாராட்டும் மதிப்புக்கு இலக்கானார். அரசியல் அவர்க்கு இறந்த தக்கவாறெல்லாம் உபயோகித்து அனந்த நன்மைகளை எய்து வன். இக்காரணம்பற்றி அம்மனைவியைப்பாவசி எல்லையில்லா காதல் கொண்டாரென்பர். தன் கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைப் பரிவுடன் செய்வதில் காமுறர் 'கற்றது கையளவிருப்பது கல்லாதது உலகளவிருப்பது' எனும் உறுதியுரை உணர்ந்து பேதமையையே பூஷணமாகக்கொண்டு ஒழுகினர். கொழுநனை குலதெய்வமாகக் கொண்டாடுபவராதலின் வேண்டிய வேளைகளிலெல்லாம் மழை பெய்யச் செய்வர். கவிஞர் பிரஜைகளைத் தம் மக்களெனப் பாராட்டி அவர் மாட்டு அன்புகூர்ந்தமையின் அக்காட்டிலுள்ளோர் செவிலித்தாய் அவரேயாயினர். பூமாதேவியே திருவுருக்கொண்டு எழுந்தருளியபடி. பழுதற்ற வாழ்க்கையை அவள் நடத்தியதால் பலரும் அந் நாட்களில் கருமதேவதைபோலவள் தன் கணவன் காலத்தி லும் முடங்கி நிம்மதியுடன் அயர்ந்து தூங்குவாராயினர். வலதியொருத்தி இல்லாவிடின் அகாதப்படும் கணவனை யாரால் வளர்க்க இயலும்? மின்னற்போல் பெற்றுவிட்ட ஆகாய வீரனைப்போல் பேறுபெற்றார் எவருமிலர் என்பது எவ ரோரும் உணர்ந்தபடி.

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்

பாஸி இராணியின் அரண்மனை அழைப்பாகு அரண் மனையை அடுத்துள்ள நந்தவனத்தின் காப்புண ஜனகாம பூத்திருந்தது. வண்டி தன் சேடியரோடு மலர் கொய்தற்

ரும் புனலாட்டமும் அவ்வண்ணத்திற் கொல்லம் அடிக்கடி செய்வதோடு ஆண்டு மலர்கள் முல்லையாதி மலர்களைத் தைவரு மந்தமாருதமானது எப்போதும் சுகந்தமணம் கமழ் திருப்பதால் பாவையர்கள் அம்மலர்களைத் தலைகயால் கிள்ளியெடுத்து மோந்தோட்டுறது அலம்பும் இராது என அதிகா ஆறாத தெப்பக்குளிற் பனிக்கனாய்ப் படிக்க தண்ணீர் சாலமோ மனமென்ச சலமற்று விளக்கும் அவண் உள்ள ஊற்றுகளிலிருந்து விரைவுடன் வெளிவே வரும் நீரானது குழாய்கள் மூலமாய் மேலே எழும்பி முத் துக்களை உதிர்க்கிறதுபோல் கீழே தெறித்து விழும் சில இட ங்களில் தெளிவுள்ள நீர் வெள்ளிய மெழுகுபோல் சிறு சிறு குழாய்களிலிருந்து சொரியும் நீரொழுக்கோடு சொரி ஜலத் தொட்டிகளும் அருவி வீழ்ச்சிகளும் ஆங்காங்குப் பல வுண்டு விளையாடுதற்கான செய்குன்றுகள் இடைக்கிடையே மரகத மல்லிகைபோல் விளக்கும் சந்திரகாந்தக் கற்பாளான மேடைகளும் மாணிக்கப் பீடங்களும் முத்துப் பந்தல்களும் அலங்கரிப்பாய் அமைந்திருக்கும் இவற்றினிடை ஓரித்து விளையாடுதற்கான வசதிகள் கைகூண்டு 'மகளிர் ஐப்புற இடைக்கிடை கண்டு களிபோடிய இந்திரன் பூங்கொடி கள் விசும்பிடை ஓடாமல் பாரிஜாதத்தைப் புஷ்பத்தைக் கண்ட அரம்பையர்கள் உடனே வானின்று இழிந்துபோந் தண்டைந்து சிறிது காலமாவது களிப்புடன் இருந்து செல் வர்' என்னின் இதன் பெருமையை யார் கொல்லோ இசைப்பார்

இவ்வித அழகு வாய்ந்த பொழிலின் வழியாக வா பலவித லீலைகள் புரிந்து பாதிப்பட்ட காதலால் மாலைவேளை யில் மாலைவேளையில் அப்பொழுதத்து அவளுடைய மன மானது ஸ்காலை எச்சவா பாணத்தின் முழுவிலும் மூழ் கும் ஆதலின் அவ்வேதனை நெருக்கமுற துயரத்தாக

கும் பொருந்தியதொரு பொன்னுலகமாகும். இத்தகைய உலகம் யாண்டும் யாம் கண்டிலேம்.

அத்தியாயம் 3

விருந்துக்கான ஒழுங்கு

ஆகாய வீரன் கல செங்கோலின் மூன்றாம் ஆண்டு தன் ஜயப் பிரதாபத்திற்கு அறிகுறியாக ஏழுநாட்கள் அளவும் ஒரு பெரிய விருந்தியற்ற எண்ணினான். எண்ண முடிப்பான் தன் ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கும் சிற்றரசர்களுக்கும் நாடுகளின் அதிபதிகளுக்கும் ஜனசமூகத் தலைவர்களுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் திருமுகங்கள் அனுப்புவித்தான். அசுசுர மாதர் அனைவருக்கும் இச்செய்தியை அறிவுறுத்துவான் பறைப்பறையோரைக் கொண்டு விளம்பரஞ் செய்வித்தனன். விளம்பரத்திற் சொல்லியபடி மாதங்கட்பட்டினம் தம்பதியை அலங்கரிப்பதவும், ஏச்ச ஆபத்துக்களைச் செய்யவும் தொடங்கினர்.

குதூகலங்கொண்ட சேவகர் பெருவீதிகளிலும் முச்சந்திகளிலும் அரியாசனங்கள் விண்டவம் புனையுமாறு அமைத்தனர். வீடுகளையெல்லாம் வெள்ளையடித்தனர். தெருக்களிலுள்ள பழைய மணலை எடுத்துப் புது மணல் பரப்பினர். பல மாகத்தோரணங்களும் மகரதோரணங்களும் கட்டினர். ஆங்காங்கே பூரண கும்பங்களும் பொற்பாலிகைகளும் செவ்விதின் ஏற்றினர். மாடங்களிலும் செய்யும் கமுகு வாழை யாதியாம் மரங்களால் வாயில் முன்றிலினை அலங்காரம் தங்கள் ஒருடன் ஊடு தீபத் முத்தங்களின் பணிப்பெண்கள் தேடிக்கொணர்ந்த சந்தனப் பாளிகளின் வாயில் முகத்தில் வரிசையாகக் தூக்கினர்.

மனைவியாளை அரசவனின் வேண்டுகோளைக் குறித்து அம
மயின பாடச தொடவினை குல ஸ்திரீகள் குரவைக்
கூத்தாடு என வைகோதனை பாவைதாகளை பஜிவகளை
யும் காடகார் நாடகங்களையும் நடத்துதற்கான ஒழுங்கு
கள் செய்தனர். சமயாசாரம் புரிவோர் படி மண்டபம்
ஈமாயிலர் உபசரியாசரு செய்வோர் உபயரிகைமீது
உயர்த்தனர் பொலமூண சிறு நகர அலங்கரிப்பின் சிறப்
புகளை வீதிகடோறும் சென்று நோக்கினர். விருந்தாகவ
இயற்றினக் கண்டு இயமபூர வயதினர் ஆனம்மம்பிறும்
இவாகுரா ஜோடிபயில் அரசாமனைவாயிலை செவ்வ
சாயினர்.

குறிக்கப்பட்ட முகலாட காலையிலேயே விருந்தினர்
பலர் வந்து குழுமினர். வண்டிவாசலிலுள்ள மாணாக்களும்
தேசாதிபதிகளும் பிரபுகளும் ஜனசமூகத் தலைவர்களும்
அனைவரும் அழைப்புப் பத்திரம்பெற்ற ஆகாயமே,
மானசசரோவரத்தின் கோகம் பாலகிறும் அன்னப் பற
வைகளைப்போல, மாதங்கப பதிவலோக்கிய போகது அவை
கணத்தில் அடைந்தனர். குபேரனைப்போற் செல்வம்
படைத்தாரும் மாதங்கபதியில் வருவாரும் வாழ்வது
அரிதே அமைவாம் வாழ்வு பிறையாமை அன்றோ என
கொண்டனர். இதனால் மிகவாகமிலனையின் 'பாபா'
என்ற பட்டம் தயார் செய்ணாக மாலைரும் மதமறை
வரும் அப்போதப்பட்ட நகரில் கலைகளுக்கு ஏழு நாள் இலவச
வாசம் கிடைக்கப்பெற்றதால் தத்தம் பாக்கியம் பயா
மாக என்னி உடன் போக மாதங்கபாதியைத் தமது
பதியாகக் கொண்டனர்.

ஆதலின், அகங்கம் துரிசம் படைக்கு ஆகியோபக
தோன்றுத ஆணமர்வவபச கதரி கின்ற தோகை

'படைக்குவாயப்புபாசிசு' எனும் முதுமொழி பழுதுபடுமாறு
இன்றைய அணிபாளிபாய சிறந் குதிரைப் படுகிரா
நெடுநீர்க் கடற்பிரையுனை இகாத்தன பாலைா மீன்று தூலகு
னிதுகள் கறதினும் அரசயும் மேகசாலைகா அவன
தினை ஆண்டுக கூடிய எல்லா பாவஷமாககளும
ஆகாய வீரனின் பாதுயாகிய பாசசிகமே பேசினர்
தததமககுரிய ஆடைகளைத் தனித்துப் பாசிக
கட்டு ஆடைகளையே புனைந்திருந்தனர் அவர்கள் அனைவ
ரும் பாசிக் கட்டாதது பழககவழககஙகளையே ஆதரித்த
னர் ஆகவே, எல்லோரும் ஒத்த தாய வயிறுடை பிள்ளை
களைபோலவும் ஓர் அரசனின் குடி. இன்களேபோலவும்
வேறறுமையின்றிக காணப்பெற்றனர்

திருவிழா என்றால் இன்னிசை வாடைகளாககும
கொண்டாட்டமல்லவோ? ஆயின் பெருமதுல் வாளிற்கு
எதுவினைதாம்' ஆயின் எட்டுத் திசையும் இசை முகாத
ஆகாய வீரன் கட்டிய விருந்துவிழா முரசொலிக்க கொண
வோசகுய கொடுப்போககும இடையில் கட்டுப்பேற
காகததகதிறகுக் கைக்கு காசயில்லை என்று எவரிடமும்
இயம்பவிலமே' வாதககததின பொருட்டு அரிய பல
பண்டங்களைக் கொணர்ந்தவர்களும அனைவாறறினும
அரியவைப் பொருட்களைத் தேடினவர்களும அரியவற்றை
அவர்வுடன கொண்டினறவர்களும மாதவப்பயிலின
ஆவன் வீதிகளிர மொய்த்தனர் அரககிளுமோர் தய
களிப்பின மிகுதியால் இமை ஒரதயும் ஆவான் வீதியின
கரிய ஓசையான எழுசு கம்பலையும் கட்டாமல் நடிசருக
கடன ஓசையும் மீத வாததியஙகளின் இன்னிசை குழுமம
கலட்டபாடனின் கடுக தொனியும் விருந்திரவக
ஒரோருவராய் வகைப்படும் 'அரசவியக்கரர்க்கு யாழுக

தொனியும் அணிகலன்களெல்லாம் அதிரப் பணிந்து பூமாதேவி ஆதரவால் தன் பொறையோடு பூகோளம் ஒன்று அழிவுறு வண்ணம் தன் கைகளில் வட்டமாய் அமைத்துக்கொண்டு இருமார்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவர் அவளை மெல்லென விழுங்கித் தன் வயிற்றுள் ஏழு கடல் அனைய அடக்கினர் அந்நேரம் அணிகலன்களெல்லாம் தன்னுள்ளே அடக்கிய பிறிதோர் அண்டமாகிய மாதவப் பதி அந்தப் பலகத்தில் அங்கம் கிழிந்து அவ்வளவைப் படித்துக்கும்

இராஜனின் அரண்மனைகளும் இராணியின் அரண்மனைகளும் இடையில் சுதந்தரத்தை நோக்கியதோர் மாசற்றினக்கு மன்றம் உண்டு. அதுவே இராஜ விருந்து நடைபெறுமென்று கட்டப்பட்ட அலங்கரிக்கப் பெற்றிருந்தது அதன் நடுவண் காந்தாரம் பரந்தொப்பப் பெருவெளி கொண்ட பளிக்கறையொன்று உண்டு. அவண் அரசனது ஏவலால் அமாத்ய அதிகாரிகள் இரவு எட்டு மணிக்கெல்லாம் விருந்தினரைப் பிரிதோர் முறையாக வரவேற்று செய்தனர். பின்னர் அந்நெறி வழுவாது அரச புரியும் அரசர்கள் அந்நெறி முறைமையின் அமைத்திருந்த ஆசனங்களில் அமர்ந்தனர். உரம்பெற்ற செல்வம் படைத்த பிரபுக்கள் சிறப்புற்ற பல இருக்கைகளில் வீற்றிருந்தனர் ஜனத்தலைவர்கள் காத்திரம் விளக்கத்தக்க தலங்களில் தரித்தனர். சேடியில் சுகமாகத் அனைவரும் கண்டு தரும் அம்மன்றால் ஈசுவர தயவின் காரணத்தாற்கு இடம் இல்லையே என்று எண்ணத்தால் என்ட்டம் போந்திருந்து

வரிசையொத்த கையினர் ஒரு முறையினிற் அம்மன்றால் வாயில் இருமருங்கிலும் அணிய மியாய சிறந்தனர் பேயரைச் சாலிய பரிமா சேர பல அரணமாக

ருப போகிறதும வருகிறதுமா யிருந்தனர் பாரதபோரை கவிலும பலவிவரு செரு ஞானகவிலும சிறந்த ஐயவகளின வரிசையின அமைப்பான பலவீசாகக குதிரையொடு போகத உலாவினா ஜன நெருககததினால இடையிடையே வினையும கடாபிடுகளையும ஆரபபினால ஊணடாகும அடாத செயலகளையும ஒலவே விலககுவான வீரா அநேகா கணணும கருததுமா யிருநதனா காலாடபாட சோ வித சிலலோா இராஜ வீதிகளுககும தேசோடு நெருகக ளுககும சொாது, ஆனாடிச சோலா திறகும வணிகளை வெலலாம ஆலககேற பாவுதல செயதனா உலாபாா சவகிருநத வேதனைய காணும அவா மேலிடுநதோமம 'அதோ அரசா வநதாா, இதோ அவையன தலை எடுக தால எனறு சில மாக ள பொயபுரா புனா சிறப உடனே பூதத கணணாய ஜனஙகா எலலோரும எாசு திகளுககளையும நோககுவா சிலா ஒருவாமேல ஒருவா விழுமாறு முாணிடடுச செலவா ஆயிடை பிலா நெருக கததால ஈனவா இவவாறு கோதறபாலனலாகிய குடிப படைசேயெலலாம வலலே அடககறகு வாயிய வீரசோ பய ஆயததமாயிருநதனா

அததியாயம 4

ஆகாய வீரனது உலா

மாநகரா மணி முடிகளா இடடியசாற காலிலே நாமப வாயநத தாபதி உலாபபோததுயன வேளை யசகராய டனும அழகு வாயபப விளாவா அணணலா தொழுது சடாவிசி மழகு காககிா மாலவாய சோகப்ரமாய செம மாளிப பொனமுடி அரண சிசிற முடினா புயஙகளோ ளுக பொலவசிலிகளு வாயகாா வையறகு ததிரவாய கதிர

ளா தமிழ்மன்னர் அனைவரும் காஞ்சிப் பைம்பொன் மாளிகையை சோதனை மேலிழி மாகாண மன்னவ டுடன் அணைந்து கனிசெய்யும் மாவிடை. பாரவிழ அருமபொருள் அணிவிலா மாணி ஆரமும் சோதனை லயமும் அமைந்து கோட்டை அரிய வில்பயூக்கமுடைய பொன்னகரியின் வெண்முகில் வரிகளும் தென்னாடு மருதநிலச் சாதியர் வேந்தனது சேவகப்போதும் எழில் உடும் மாகையான் ஏதமிலா பைம்பொன்னாசிரம் கழல் விக்கிரம்.

இவ்வளவு அணிகளைப் பாடிய போற்றி செய்யப்படும் முழுமை எங்கும் ஞானியர் குருமுதலிடமும் பொன்னிறநதிப் புகாமுகவெற்பினை சேர்மன்னர் மாண்புற வாழ்ந்தபொழுது அமைந்ததனை செங்கோல் மன்னர் பலர் வெற்றிகொண்ட காலமிதாம் யாமமேகலை மன்னர்பால் பொறாமை இடையினர் அரசிப்பெண்கள் அரிவை அமைதியுடன் வடித்தனர் அதற் கான ஆணையும் அவற்றுள் முரசின் ஆசி இடமுமினர் சகோதரரும் தாமரை நாம் தேரின் பிரமிக்கப் பல்லவர் வெற்றிகண்ட காலமும் அதைப் பின்பற்றியும் பெரியோர் நலமும் செய்தோம் போற்ற அரசருடன் யாகசாலை துவக்கிப் பலர் புகழ்பெற்றனர் அன்னை பெருமையுடன் வெற்றிபெற்றார்.

அரசர் பலரவர்க்கு தெருக்கள் அமைப்பு விசாலமாக அமைந்து செய்யப்பட்ட பரிஜனத்துடன் இவ்விரு நகரும் காரணமிட்டு மூவரை அதிர்ஷ்டமாயும் நீர்க்குளம் அதிசயம் கொண்டதாயிருந்தது. அதில் தெருக்களில் இருமருங்கிலும் முகூர்த்தம் மணவறை அமைப்பு செய்தனர் மக்கள் சினைக்குரிய மிருகங்களை தொகுத்து மன்னர் தாக்காமலிருக்க ஒப்பு ஆகையால் மறைந்த மக்களுக்கு முகூர்த்தம் வெவ்வேறு

கிய ரணகடகத எரிமலைகளுக்கான அவை குரியனது படை வீடுகள் அனல் தோன்றின தெருக்களின் மொய்களுக்கு மாதம் நவமணிகளின் ஒளியும் ஆடாமீ அணிகலன்களின் ஒளியும் அழகு அயிரவிசகதுகளின் வெளிச்சமும் கிரணிகளின் மின்னொளியும் சுதிரவட்டத்தின் தணலொளியும் கலந்த காந்தமானது கண்ணொளிபக காரது விரவியது.

முருகவேள் அரசு ஆலய வீரன் செங்கோல் கையிலும், செககாவனிரமீது வலப்பமும் அமரசாலெப்ப வீற்றிருந்தனன் சோதிபாதம் கிளைவிய நவமணிகளான இவன் அயிரவகனைசர் படைத்த தேவேந்திரனோ என்று அதிசமுற்றார் அரேசர் அவனுடைய காலகமறற முசமதி அவனை விசுமபிர அணிலாரப அயிர்நத அவ வெண்ணாநலை அரசர் தேருமுழுமை நீதியரமையர் இவன் நீர பூதத செடுஞாடல ஈசனோ என்று ஒப்புரைசொ அனுராபோ காமன்பழிககும் காமரு வடிவகனைடார் இவன் ரதிதேவியொடுஞ் செவ்வாக மனகமே தாறுமாற இலடசுமியை மாதிரமனறி அரியணையுமே மலைககவத மாலோ இவன் ஏபார என்னறுமோ

இன்னும் இதுபோல பல வெண்ணகைகள் மலைக முதற்பேரின்ம பொன ரஞயுான பருவமாதாகள் எண்ணிமாயனை நிறபவும் பேதைப் பெதுமபைப் பருவகைந்தை கிறாசர் ககதம பருவமரைசம் வைததலை அப்படியர் கிறுக ராரா செவிலத்தாயரா வினவி இறகவும் தசாங்கங்களிற குறைகின்றித இசைத்த பாசிச வோதன கா பதியைகளுடுபோலு போகலொனல்

உபாயபேசதயன் நிறுகோதரிற் லொரம் இருசர மஹராசின் அடைகனன் அடையரி செறிரப ிவார

நகரமாகதா ஆரத்தனா அணிபணிபாய நிறை அறைகுழு வீரா ஆரத்தனா, அரணமீன அதிகாரிகா ஆரகதனா அகிலமாளும அதிபதிகா ஆரதகனா அமபொனமுடி முடி அரசரும் ஆரத்தனா

அசுரினசாமறையால பொலிவுறுமாறு சித்திரத்தீரகத் தாதநதானகிய மிகக சிறநதவொரு ஆசனததிறபோய வேநதன அமாநதனா ஒருவன மயிலின தோகைபின வகிய ஆலவடட கிறி நினறு அவாருகில நினறு அசைதநது கொணடிருநதனா அரசா கையுரிகமிகோ டல செயதலும நினறுகொணடிருநதா அனவாரும உடல மடகி உடகாாநதனா உடகாாநதவாகா இமைபோா தலுமாறு இமைகொடடுதலறு இறைவனையே நோககினா இறைவன உருவினையே தமகணணிற கணடனா இறைவன உருவினையே தமமனததிலும கணடனா இறைவா உரு வினையே அமமனறால எஙகும கணடனா இறைவன ஒரு வனையே அமமனறால உளளும புறமும கணடனா இறை வன உருவினையனறி வேறு எவவுயிரையும அவருககணடிலா இறைவன உருவதரையாறித தமமையும கணடிலா இறை வன எவவுயிரினும படகிகனும அவா ஒனறினும அடா காா எனறுததது இரகிடட பேசிய சாஙு ணைச்

அத்தியாயம் 5

மாபெரு விருந்து

ஆகாயகினின திருமோலககச சிறப்புககுப பொருந தமாது அவாமாயணறு மனறுல அழிபெறு அவாகளிகைப பெறறிருநதது அதன நடுவண உளள பாிகததப பெரு வெளி இபபொழுது அமைதத பரிதததனமையொடு பல மடங்கு பிரகாச முனானதாயப மிளிாநதது பெரியதோா

இரத்தினக்கம்பளம் விரித்தாற்போலப் பாஷாணக்கற்களால் அந்தத்தரை தளமிடப்பட்டிருந்தது. ஜொலிக்கும் சலவைக் கற்களாலும் தூண்களின்மீது செதுக்கப்பட்ட அழகிய பைங்கொடிகளின் தோற்றம் வெளிக்கு அணிந்து பைங் கப் பூவை புனைந்த பசுமையின் ஒதுங்கிருந்தது. விசித்திரப் படுமங்கை போன்ற பதுமைகள் அமைப்பை ஸ்திரீகள் பல அமைவுகளைச் சமைத்து திறமையுடனே என்று ஜப முடிமாது ஆகமைக்கப் பெற்றிருந்தன. அம்மண்டபத்தின் ஜாமணம் சூரிய சந்திரர் என்னும் இருவேறு விளக்கு களும் கூறிய பலவிடங்களிலும் புதுத உயிருள்ளவை போலு மாறு பல்வேறு விளக்குகளும் காணப்பட்டன. அறையின் நாண மூலைகளில் அலங்காரம் புனையப்பெற்ற சிலைகள் அமைந்திருந்தன. தேவேந்திரனின் மாளிகை மாதும் மஹாவிஷ்ணு நிமிர்ந்த அவர்களின் பகுதிகளுக்கு அவரவருக்கு வாய்ப்ப பெற்றிருந்தன. அப்பிரதக்களின் சிலைகளிலேயே பொன்னூசிகளை கொண்டு தலை, பாழ் ஆதி வாத்திய ஒலிகள் அம்பரங்களின் மீது கேட்பனபோலும் அந்நிய தேவ மாதர்கள் சிந்தை செய்வதுபோலும் சிலைகள் தீட்டப் பெற்றிருந்தமையால் அம்மண்டபம் உலகை அழகு கிழ் ஜடிவத்து சாமுமாயிருந்து ம ர்ம மண்டப சிசிகிரிப் படங்களும் சிலைகள் செங்கற்கும் கலைமாது பிடமெனக் காண்டற்கு ஏற்புடையதாயிருந்தது.

அவையுள் ஆசனத்தின் முன்னும் பின்னும் ஒப்பு வைகள் ஓவியவாதிகள் முன்னும் அழகிய மேடை ஒன் றின்மேல் வரைவரிசை மேடைகள் நிறைந்து பட்டு ஏற்ற பொலிவுற்றிருந்தன. மேற்கூரையில் கண்ணாடியும் சித்திரமும் ஆகிய பொருள்களின்மீதும் வியத்தகு ஓவியங் களும் இருந்தன. பணிப்பெண்கள் பலர் புகைமேவு அப்பால்

முடன் நின்றுகொண்டிருந்தார் விசிறிகள் எப்பொழுதும் வீசிக்கொண்டும் ஆலை பரவீத திலர்களைப் பதமுடன் சித்திக்கொண்டும் இருந்தார் இன்பந்தரும் இன்னிசை கருவிகள் ஒலித்துக்கொண்டிருந்தன அனைவரும் ஆனந்த பரவசம் ஆயினர்

நீடசென் அமரிக்காக பிறந்தது அனையனும் ஆகாய விமான திருவாய் மலர்ந்து பண்ணினும் இனிய மொழிகள் சில செப்புவாருயினன் அமர் தம ஜப்பானியர்களை நினைவுறுத்தும் அவ விருந்தினருக்கு விருந்தினராய் வந்திருக்கும் பலவோர்க்கும் முடன் முதல் சாவாவு கூறினன் தன் குடும்பம் கேடு நாடாமியில் எனபாத அன்றாகம் பூக மாமசியான பூத்தத்திருந் தான மிகக ஆனந்த கொண்டு தாக அாறாதலா நாட்டினர் உயிரசேமத்தைப் பேறு தரும் பாகவாகா ராஜுத்தரும் கருவியாய அமைத்தான தனனுடைய வழி யொழுகும் மனனாக விரா அரிய திறம் மகிழ வுடன் பாராட்டும் மொழிகள் சில சொற்றனர் மாசா றுதிய மறவைப அதிபசிகளுக்கும ஜாசமூகத தலைவர்களுக்கும் சுசமாசதாகரும் உதாசகங்ளிரும் உாகசா பல செலவினை அமாநதனன

உடனே வாதவிமலர் முழங்கின ாகெளவுரா ஈசகன மானா அனைவரும் ஆரததனா கைாமா தா அனைவரும் அரசன வாழததினா மறுாவிா மேன முகடடில அமைசசப பெறறிருகக இயநதிரப பொறிகா மாமமாரி பொழிநதன சில விசிததிரப பாவைகா ஆம் ஆம எனறு தலையை அசைததன சில கைகளை உயாததி ஆடடின விாாகள் வாடகளை சாறபுறமும வீசினா பாசவி கா செடிததன வேதியாகா தம கைமமலா குவிததும விரிததும ஆசி கூறினா

யதெல்லாம் அடங்கிய பின்னர் அவரிருந்த சிற்றர சாகனில் வாசகு வன்மையுடையார் சிலர் தம் சக்ரவர்த்தியின் திக்கு விஜயங்களைக் குறித்துப் பலவாறுப் புகழ்ந்து பேசினர் ஆகாய வீரனின் அரிய திறமை அநேகர் புகழ்ச்சினர் அவன் பகைவர்களின் இழிந்த செயல்களைச் சில மொழிகளான் இகழ்ந்தனர் ஜனநிகையுற்ற அவனது நாட்டின் எல்லையிருந்தும் தனது வடுத்தோதினர் அதற்கு அங்கண் பெயிருந்த பிரதானிகளும் பிரஜைகளுமே சான்றுரைக்கு சகிகளாக கூடினர் திருவுடைய தம் சக்கரவர்த்தித் திருமாலின் அவதாரமே என்று முடிவுரை கூறினர் இம்மகாமாத்ஙகள் முடிவுற்றும் மற்றோர் முறை ஜயகோஷம், ஜயகோஷம் மகாகோஷமும் முழங்கின

சிறுபொழுது சென்ற பின்னர் ஆங்கிருந்த அரசர் எல்லோரும் ஒவ்வொருவராய்த் தம் இறைவன் முன்பு முழந்தாளிட்டுப், அவன் தன் செங்கோலை நீட்டினன் ; ஒரோருவராய் அதனை முத்தமிட்டு வணக்கத்தோடு சிரம் தாழ்த்தி மன்னர் மன்னனின் சக்கரநெறி என்றும் வழுவாமே நிலைநிற்பதாக உறுதி கூறித் தத்தம் ஆசனத்தைப் புகுந்து வீற்றுக்கொண்டனர் இச்சடங்கு நிறைவேறு சிறப்புறு மாதக்கைப்பற்றி மன்னர் அனைவரும் தம் சக்கரவர்த்தியின் பெருமையை உணர்ந்தவராயினர் அந்த பாமலிவசிஷ்டகத்தில் உருத்திர விஷ்ணு பிரமாக்களும் மற்றுள்ள தேவர்களும் “படைத்தல் ஆதி முத்தொழில்களையும் சுவர்க்கமோட்ச ஆட்சிகளையும் யாம் செய்கின்ற நடத்துதும்' என்று ஆசீர் விட்டுக்கொடுப்பது கடுப்ப வெகு வியமாய்த் தோன்றிற்று

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் விருந்து நடைபெற்றாயிற்று பைம்பொன்னாலான வெள்ளி அரிய பாத்திரங்களும் மேஜைகளையும் அமர்த்தனர் அரசர் அனைவரும் பா

திறப்பட்ட அமுதமியை உண்டிகளான கிறைப்பபெற்றி
ருக்கின் திடீரென வாயொடு கை அசைந்து ஆட்டத்தொடங்
கிற்று விருந்தினர் ஒருமைய அகதிருக்கலை உண்டிகளி
அப்பாவுடன் அமின்றனர் அவ்வண்ணம் அமிலுசதோறும் பக
கமில இருக்க பாஜா வகைகளையும் பிரியமுடனே பருகினர்
இராஜ வந்திகரு ஏறப, அதிககதிலவியம பொருந்திய
திராகைஷு இரசமே அளிக்கப்பெற்றது அவரவர் இஷ்
டம்போல மதுரீ பருகலாம என்று அரையன ஆதனால்
பெரிய மனுஷர்களின்மீத்தம் விதித்திருந்தங்களின செறி
முறை வழுவாது பேணும் பெரியோர்களைச் சிறியோர் பல
லாத்து செய்திலர் எவினும் கிளைவிட்டாட்டப் பருகினர்
பலர் விருப்புடன் பருகினர் வெடுக்கட்ட பழக்கமுடையோர்
பலர் குடித்துப்பார்ப்போம் என்று குறைக்குக்குடித்
தாரும் அநேகர் தினந்தோறும் குடிப்பதன்யே இன்று
மிகைபக குடிப்போம் என்று குறைவினக் குடித்தாரும்
அநேகர் வாயூறல் கண்டார் பலர் மருந்திக் குடித்தனர்
தலைவூரக் கண்டார் பலர் மயங்கி குடிக்கனர் மெய்யூறல்
கண்டார் பலர் மேலும் மேலும் குடித்தனர் வெயூறல் கண்
டார் பலர் காததமதேரசி ஆர்வாகத்துக் கொண்டிருந்தவர்
மதுப்பருகினர் பிறழ்ச்சி பொருந்திய பக்கங்கள் பருகும் பழக்
கம இல்லாதார் மேல அம்புபோல தைத்தன அன்னார்க்கு
மெய்யதிர்ச்சியும் சில பெரியாரின் மனத்தையும் எண்ணில்லி
னின்று கைச்செய்தது அவர்க்கு வீரமு செய்யும் உற்சாகம
அளவளித்திலர் சிலர் மறலி இயற்றத் கருவிபாதித்து
தொருக்காக கூறிக அசையனாது திருத்தனது அவிவவா
யுபமதுவீககடவிய தழுக்கிறது ஆசினை அவர்கள் எல்லா
ரும இரசமயெடுத்த பரம்பப்போலவும வலுந்துறந்தவா
கண்ட புறாவப் போலவும் குளைகுறைக் குறைந்துவிலகி காட.

கொடுத்தியா போலவும் உயிர் நீக்கிய உடலே போலவும் அசைவற்றுக் கிடந்தனர் பருசியா பாதகனின் ராணுவ கட்டுத்திட்டத்தைச் செய்த பஞ்சவாசமும் இழந்து தவிக்கின்றா என பசுசி நிற்கும் இக்காரிய மாகவே மனுகுலமே அனுபவிக்கும் மாருக வகையை உணர்ப்பவாறுவிற வகை எளிறோ? இவ்வாமே சிறந்த நினைவில் இருந்தது சொத்தை

அவ்வலை ஏற்றிய ஆகாய வீரனின் இலக்கிறக்கி வாயை வைத்தும் ஏனனாணமின்மியி வதிரிகளுக்கு வ பெரிய சிருசாதனாட்டத்திலன அரசன் ஆவிகர் மிருகசிங்கம் பலடைவரு கிடைப்புவராத அவிருத்தில திரிவ எரிவவ லோவ சாவமுகமாவன ஒருவோர் அதின் ஆழிசைடை கலந்த தொடைகளின அது பிறகே முறையப பெற்ற ஆகும அதற்குச் சிராய் பயந்தது மருபாரமலர், அது இனைமேப எனது தெளிக

வாழி மாட்டுக் குழுமியிருந்த குமரர் சோதனம அவரிருக்கிரயபதி வாசகியின் மகன் குணகுணம கொண்டாடி மகிழ்ந்து வெற்றினா அவனது கீர்த்தி சரிதங் கனியின் செய்கையே சேகரிக்க நோக்க மலர னா அவனை அவனது வீரச்சிறப்பையும் அவனி யின் அமரிக் கொயயும் உளர்ந்தோரும் உறைகவசோர டன் மனத் தெறிகொண்ட அமைச்சர் கம் சிருஷ்டிக்க குறை உறக்கைக்குத் திறப்பாடு யாதுமின்று சிறந்த சோகம் மகா படையாளன் வாசியின் உயர் குணங்கள் சேர்க்கிறது தாகளுக்கும் அவை அமையுமாறுமா மூழுகல் சோராடுமெனவு நீமோவிந்தனர் அசனது கலாசமூல்வைலப அரசியின் பொருட்டே என்று நாம்த னா மீனுயானது விளக்கமடைந்ததற்கு காரணமாகிய சா

மீனவாளின் குணங்களை இன்னவையென்று தெரிந்தனர் தாமும் தம் மனைக்கு விருந்தாக்கு விரும்பி அணைய ஆகிய இல்லற மனைவியின் அதற்கோர் உறைவுளாகிய வனத்தி லிடமிருந்து ஒவ்வொருவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொண் டனர்

'இப்படி நான் இவ்வாறு மனைப்பாலுள்ளார் நான்

இவ்வண் மீருக்கடை நாளும் செய்யப்புவன் மகளிலுக்கு இலக்காய் சிறை வழி யென்னும் கற்பாசி லிடமிருந் விருந்தளித்து கரியப்பது தம் பாக்கியம் பயமென றெண்ணி இறைவின் ஏத்திநிருந்தனர்

அத்தியாயம் 6

விருந்தின் விசேடம்

ஏழாம் நாளிலோ விருந்து ஈஸ் உசசகில் பதியத வாய அரையனும் அாயிய ஆகிக்கொம் களிப்பொன்றுத டேனர் ஆறதனா அகாளிப்பின் செருக்கினால் அரசயது மனைவி கோடியது அவன் தன் பிரதானிகா எழுவரையும் விளித்து 'அப்பா நாம் இறைவர் இறைவிபாகம் கொண் டேது எறிந்து? இப்பதாயபாஙர் அப்போதைகாயபோது பசிதது கொடுக்கப்பரிய காதறாளரோ? அன்றேல் இறந் துநர் இராறு வாழாத்தில் பாது சுகரும் உதவிரான ரபைத தின்னம் ஆயின என ஆதரிக்க காதலியுடாா மடடும் பிசிதது இப்படி அறுபவியாதெ றனவோ? இன்னோ லுவ கோ கொண்டயின அவாறு அனியமுரே இவையாயாலோா அசீராதுக்கும் அழகு உறுததுவது அவனது மணிமுடி வே ரண்டுமா மனைதம மணி முடியை மேதக மான

புடைத்தாக்குவது அவள் சோகத்தலே மோகம் அரிய ஆகாசத்தைத்தாரா கிறதும் அரசன் ஈண்டு வருவா னாயினான் மனம் மீண்டும் புதியதொரு உவகை பூண கிறதும் இயற்கைய காதலமான உவகை பெற்று உற்சாகம் அடைவதே இவ்விருவரின் விசேடம் அன்றோ!' என்று கூறினள்.

அக்காவமே பிரதானிகள் அரசியை அணுகி, "அரசி, நின் கொற்றம் வாழ்க. நின் அழகினைக் காணுமாறு அரசன் அரசவினத்தான் இன்னே யாண்டை யெய்தி னிலையாளன் அரசியையும் அணியையும் அனைத்தும் விசக அருமலையினரு இவ்வாத அரசவை வெறுக்கலமே மான சோகம்சேப பழிதக மடவார் இல்லாகமனது கனது காவிசா சிறந்த சிலம்பின் கொஞ்சியே அரசியொடு இடையறுதா இவ்புருதவரசன அரசேயாம் ஆகுசின திருத்தகு குழலாய் நின் திருவினைம் எழுதரும் நம வைவரைய பொறிபுலிதாகக்' என்று சொல்லி வேண்டினார்.

அதற்கு வணிதி மாதவி பிறியுதகாமாக அறிந்து சிறந்த அரசனை மடுக்குந் தொண்டுபுரியும் பிரசாதிகாள், என்னே நுகவா அறிவு! பேதமை என்பது மாகாகு அவிவிலம் எனப்படுமே காணமேன்படு ஈகையாகு உரிய கல்வா எனப்படுமே நீயிர் அறியீரோ? அறிவின மேம்பட்டு விளங்கும் ஆடவர் அவையில் பேதைகளும் காணுமாடபாரும் இடம் பெறுவரோ?

'தனையினிசேம துறந்தோர் அடவாக்கோ
கனத மினமணநீதோ கலாதவிவ்யோ
ஒனற முறைமை புணா கலைமகளிர
பனறமிவா மாதணதறின எ தமிபெறுதாரே

மேலு தேசவழக்கங்களும் நடப்பிக்கைகளும் இராஜபடு வான புதியன புகுதுமாறெவன்? மேனாட்டுப் பெண்டிர

களுக்கே இலவழக்கம் உரியது. கோவில்களிலும் நடன சாலைகளிலும் மூச்சாதிகளிலும் ஆண்பாலார் பெண்பாலா என வேற்றுமை தெரியாது அவனுர் விரவி நிற்பர். மேனாடு டார் இந்நாளில் பெண்கள் வெளியே செல்வதையும் பல்லா ருடன் பழகுவதையும் கொடுமையாகக் கொள்ளார். அவர் தம் பெண்கள் இயற்கையிலமைந்துள்ள பேதைமையையும் நாணத்தையும் களைந்து ஆடவர் போலாதற்கே விரும்புகின் றனர். இது அவர்க்குத் தீயதென்று தெரிபடுவதில்லை. ஏனெனில் அவர் மேனாட்டினர். ஆனால் நாமோ கீழ்நாட்டி னர். வண்டிச் சக்கரத்திலுள்ள ஆரக்கால் மேல்கீழாகப் புரள லும் அவ்வளவே செல்வமும் செல்வாக்கும் காலச்சக்க ரத்தில் சுழலும் இயல்பே. எனினும் நாடுகள் மேல் கீழாகப் புரள்வது முக்காலத்தும் இல்லை. பழக்க வொழுக்கங்களை முறை மாற்றுவது முக்காலத்தும் அடாது. இதனாலேயாம் புதியதொரு உடையும் நடையும் புனைதல் பொருட்டிரு குத்தழுவும் பொதுமகளிரே தகையர். அவரின் சிற வேறாயவள் அன்னாரிடத்தில் கிழத்தவேண்டிய இச்செய லினை இராஜ்ஞி என்றறியாமல் என்னிடம் நிகழ்த்திய நகர கோடியது. எனவே அரசனது செங்கோலும் இன்றே கோடியது. அந்தோ! தெய்வமும் கோடாதோ? மது வெறியளித்த இம்மதியற்ற இரத்னாயை அடக்கிச் சிறை யை ரசாமேல் ஏறவிட்டு நகரை விருந்திலுக்கு ஓர் இயதி இன்னே செய்யின்! என்று கடுகடுத்துக் கூறினாள்.

எழுவர் பிரதானிகளும் எதிர்மொழியாதும் கூறிநிற் லர். பரமதானந்தர் தம் மனம்பிறந்தனர். திருமயினர் ஆட லர் அன்னவர்க்கு அணியாய விளக்குமாரர்கள் தமது பாடு ஓர் ஆட்டமைத்தோறு அணிவிறைபால பாடுதற்கே எனப் பரு மிதம் பூண்டனர். ஜாடிக்கேற்ற மூடிபோல அவையலுக்கு

ஆயந்த அனனுர வாயிலை யதனிக தூரனாகய பேரடு மொரு கிரகு கொண்டனர் இதப்பொழுதுக செல வமே அவர தம இறைவன அணமி இறங்கிய முகங்களுடன எதிட்டுப பாரக இபாரதே நீஙகு வாயிலின வார கரக கள வெலலாம லமபாரகி விளமபி கினறனர் ஙாயோப சாபததினைத்து குதிரையமபுகவே ரதறி வேதனர

அப்பொழுது இராஜு கடுஙகோபமுடைந்து கனக குாலே மூகககொதித்தொனடீர அரசாகு மேகத யாயும் மலைகதப பாரும அடிகள புருவமும எட்டியகினறாய, கனறப உாலமொடு கைபுடைதறிடுதலும ஆயமாரகக வெறிகய வெரிகொக கட்டினா அயலை,

கைபிசைதா வாயமடியாக கணிவவா வெயதுயிரா
மெ குலையா வோர செருண்டெழுதாா

வழுவுமா உலகே தானிருகக விட்டெழுந்து விரா கடலா மீழுந்து போனறதேசா அதிரசுவியை ஆனடுா ரா அனைவரும உரைதனா விசலாமிததிசே ா தனபல கோளததுதது முாா சேரமா புசரது அரசாிறரிக தானெனவெனது அவிததுளளோா ஐயமெயகிரா

ஆகாயவீரன அககளததிறமுே மாதிரமொனறு கூட்டுவித்தனன அதன ளண அவனது பிதாவினவேழு வரும வியட சாரதி கனி வைகதா செட கர சாரு லாதமளனைகள் தனிததறிந்த பணிந்தா சிரமும அகேத திவைரய அமாநதா அரசன அனெனுைய வினிக ர ஆதி விழுகவோ ஆ விழுந்தான அவாா பு யானேனது தீரயைப அமைதிக்கு அதன அனுதாவு செயத அரசிகது அரசா இபறதுற பாலதியாதோ ? சட்டஙகளில கோசதி மெற சாஙறா கததம நாட்டு வேந்தபபடி அவனுககு

விசித்தவரும் தண்டனையை அடையவில்லை மாதாசி எனறு நினைத்து மயங்குதல் என்றும் மழைபோல இடித்துக்கூறினவ

உடனே எழுந்து பிரதானிகளின் ஒருவனாகிய மெழுகான அவையோர் கடைபல எழுந்து கிராது 'சாலவபோம், கேட்டீ இராஜவம்சியாகிய பாவி இன்று இழைத்த குற்றம நிரூபிக்கப்பட்டதால் செங்கோல்மன்னா, அவன் அரசனுக்கு சிரத்தைவருவித்தனர் பிரதானிகள் அமைச்சர்களின் அடைவார் அவனுக்குத் தண்டனை இவ விருத்தமும் மந்திரசபையார் கம் உலகத்தும் வெள்ளு அமைதியார் செங்கோல் ஆணையும் கோணிச்செய்யார் இராஜநீதி சாஜுரிய ஆகையினால் இராஜவம்சியாகிய வாலிபனைச் சபையார் அரசுடன் ஆலோசனைசெய்து அவன் பிரேதம் என்று மறக்கவிட்டனர்' எனவிளம்ப இச் செய்தி எவர் காதிற்கேளுஞ்சுக்கும் பிரசித்தமாகுமாதலின் ஆயவர் ஒவ்வொருவரும் தனது தனது புருஷாரத் தலை தலைகாப்பாற்றப் பிரயாசப்பட வேண்டும் தனது ஆயுதத்தை ஓடிக்கவிட்டுத் தளர்ந்துபோனார்கள். இராஜவம்சியைச் சாமிக்கு இராஜசபையில் பெயரிட்டு கேட்ட அனவில் இராஜ னின் பிரபுக்களுள் அவர்களுடைய அப்படியே கூறுதல் தொண்டர்கள் கொண்டுவருதல் அவர் அநேகருடைய புருஷரைப் பற்றியவே அரசபெருமை அமைச்சருடைய தோர் ஆலோசனைகளையும் மீண்டும் இராஜ சபையாருக்கு காணமேறு ஆர அமைச்சர் இது அறக்கொடுத்த இவ வாலிபனைச் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படாவிட்டால் அரசு சாமாட்டோம் இராஜ சபைத்தம் இருப்பின், பாவி இவ்விடம் இராஜவம்சிய ஆகையினால் முறையாகத் தருவோம். ஆகவே, அவருடைய இராஜ மேன்மை அவனிடமிட்டு நீங்க, அவனிலும் உத்தமியாகிய மகிமை

வழி ஆடமேனாமைக்கு உரியா ஆகுக அதற்கோர் இராஜ கட்டளை பிறந்து அது சர்வ தேச சட்டங்களிலும் இடம் பெறுவதற்கு அவ்வாறு இடம் பெற்றபின் அது அனைவரும் அறிந்த ஒரு நாட்டு வழக்கம் ஆகுக ஆகா' அவ்வாறானால் பின்னரே பெரியோர் முதல் சிறியோர் மட்டு முள்ள எல்லா வதிகளும் கடவுள் தங்கள் புருஷர்க ளைப்பணிவதுவாகள். தம்பெண்பதும் நிலைபெற்று சிறப டைவரும்' என்று கூறி இல்லற வாழ்க்கையின் அனுபவத்திற் சிறந்த கூற்றுக்களை கூறியவனுமின்னை அமைச்சனை யுள்ள அறிவிலாதவர் பலர் அவ்வுரைகளை அங்கீகரிக்கப் பேசினர். ஆகாய வீரனும் ஆமோதித்தனன்.

ஆமோதித்தவன் அவ்விருக்கே ஒர் விளம்பரம் பிற பித்தனன். அவ்விளம்பரம் யாதோ? "அரசனுடைய களுக்கும் அடிபணியும் ஆகாய வீரன் இதனால் அறிவிப்ப தாவதெனின், இராஜ்யமுதல ஒவ்வொரு புருஷனும் தன் தன் வீட்டிற்குத் தானே அதிகாரியாய் இருக்க கடவன்."

மீனைப்போல் புருவ மறைமை வீரனை
விலையாண்மை வீடு எமறு வினையு — ஆசாரம்
இல்லா கட்டமைந்த விபசமைந்த பெருகு வழ
கலையாரு ஞானத் தரும — ஆசாரமும்

ஒவ்வொரு புருஷனும் தன் ஆண்மையின் பற்றி ஒழுகிலே வமு பயக்கும் சவபதன அறமயக்கடவன அறழிக்கவும் ஆனற பொருளும் மிகைப்பும் செய்து முடித்ததற்கு பொருளாமல் இடைவழி மாசனை ஏக மட்டான ஏலவழி ஒழுகுவான் இ பரனை வைபகரமம், இவ்வனையின் வழி நின்று செவிசின மனபாடு செய பின் இல்லற வாழ்க்கையின் இனிப்பயன் மெய்யமையின

யதி வாழ்விலும் இடம்பெறற்கு ஏதுவாகு மாதரின் இவ்வாசைகளுக்கு சேழப்படுதல் எவ்வெவர் மீதும் எமதத தொரு பெருங்கேடும் பிரஜைகளின் முன்னேற்றத்தின் பொருட்டுச் சூசன அரண்மனையினின்று பிறகு இவ ளனைவரைக் கிளிர்ந்திட்டனதற்குத் கொண்டாரவன ரவனே அவன் ஜனத்தினின்று அறுப்புண்டுபோவான்" ஏனப்டேக் தவிர, வஷ்தியை அகற்றுதற்கு மற்றுமோர் ஆசிய மையும் பிறப்பித்தான் அஹஷ்வேரோஷ் வெகுண்டுதோர் ஆகாய வீரன

அத்தியாயம் 7

புதிய அரசி

இச்சமயத்திற்குச் சிலருடைகளுக்குப் பின்னர், ஞா னா ஆகாய வீரன் தன் பிரதானிகள் சூழக் கொலு மண்டபத் தில் வீற்றிருந்தனன் அக்காலையில் அவன் வஷ்தியையும் அவளைக் குறித்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டதையும் நினைந்தே தனது மௌனில் அவர் அநேகாதும் அரண்மனையைவிட்டு நீங்கியிருந்ததனை அவனிருந்த அருகில் காத்திருந்தனர்

அப்பொழுது மெய்க்காவல் அரசினர் நோக்கி "அரமாதி முப்பேற்றினையும் முறையாகப் பெற்ற முதல்வ இவ்வுலகை வழுவற மன்னு எனப் பெரியோர் பகர்ந்தனர் இவ்வுல கையிலான மனுமம் வழிச்செலுமொருவர் காண்பதும் மின்னாயுள்ள தன்னிருத்தல் அன்னு நு வழிகள் நிறுவ எனப்படும் தூணோட்டவது நெடுவழிபோகேல் யன் புனையும் ஆவதே இவனை உள்ளிட வசதக் உரைசெய்தே

இந்நெடுவழி தனிமையிற் செல்லும் தன்மைத்தனவும் அவ னவன் செயலினும்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்றோதியவா

வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்வது அரசனுக்கும் அரியதா கும் எனவே மனுஷ்யப்பயன் இதுவே தென்பது குறித் ஆகலின் வேதனை எவ்விதமாயினும் நீ உறுதிவை பெற அடைதல் வேண்டும்

இவ்வுயர்வாகிய அரசியல் அடைதல் முறை யாதெனின் அழகினை மிகக் கணிப்பவர்கள் இராஜ்யத்தின் பொருட்டுக் கட்டிடத்தை எழுப்புதல் வேண்டும் அது வென்று இராஜா தமது இராஜபத்திரப்பட்ட ஏடுகளிலெல் லாம் சாஸனங்கள் ஏற்படுத்தல் வேண்டும் அரசர் அருந் ததியைக் கற்பிற் பழிப்பவரும் திருமகளை உருவிற் பழிப் பவருமாகிய மாதர்களைக் கொண்டு அரசாளும் காரணத் தை மட்டத்திற் சோதித்தல் வேண்டும் அதனுடன் அரசர் தம் கருத்திற்கும் காட்சிக்கும் இனியன அருகிலேயே சேர்த் திடுதல் வேண்டும் என்று முடித்தனன்

அரசர் அதற்கு இசைய ஒருமுகமாக முதலிய பல தாரிகள் வாட்டுக்கும் காரணங்கள் நியமிக்கவும் அவர் பெருமுயற்சி எடுத்துத் தமதாக்கவைக்கும் சதுரங்க போருக் கு இயல்பாக வாய்ப்பெற்ற தானிக்கோர் கொண்டு உய விய மட்டத்திற் செறிந்தவர் காவிரி மட்ட நகரவா சிகளுமா அவர்களிடத்து யோசனை அறிந்து மட்டத்து நவீனத்து அழகிலும் நாயினரு சாமர் அமைச் செய்தான அரசகாரியம் நடக்கும் கோளிகைப் பெருமணி கள் அம்வருமன் கைகரில் ரவர் அப்பெருமைக்கு உரியரா கும் பாக்கியம் பெறுவரோர் என்று எண்ணியிருந்தார்

அல்லோ! அவர் தம் மனத்தில் நிகழ்ந்த பலவேறு நிகழ்ச்சி களைச் செவ்விதா நிகழ்த்தத் தொண்டு நடுவா சாவ! 'பாகத் தவன் சொல்லாதவனு மில்லை, படித்தவன் நினைத்தனவு மில்லை' என்பது முதுமொழியன்றோ? அவ்வாறே அவர் தம் தாயரும் தந்தையரும் ஏக்கமுற்றிருந்தனர் என்னின், அரச பதவிக்கு அருகராவார்க்கு அன்றி ஏனைக் கன்னிகைகளுக்கு இன்றோ அபவாதம் ஏற்படுமன்றோ?

முதன் முதல் மன்னரையரும் பின்னர் அவர் பெற்றோரும் அரசபதவியில் ஆசையுற்று முன்னோயோர் என்னினா மட்டும் கடிந்த குடிகளா கண் நிறை மாப்பிள்ளையும் கைந்நிறை பொருளும் அன்னாக்கு முறையே கூறியன்றோ? தம்மக்கட்குக் கிடைத்தற்கரும் பெரும்பேற்றினைக் கருதிய எவ்விதமும் அதே பெற்றோர் அவர்களுடைய கன்னிமையையும் பின்னரை நிகழ்ந்தபாலத்தையும் அனைவினையும் உற்றறிந்தாரில்லை. கேவலம் ஓர் கன்னிகை இருபதிடங்கினின்று பொய்யாக்கு மறைந்துபோன மட்டதில் அவையமர்ந்திருந்தவ! பின்னடைப் பட்டவர் மன்னர் தம் மக்கள்க்க காலவிசாரம் அமையக் கொடுத்தற்கு நேற்பத்தம் பல முறைகளும் இருவுமொன்றோ! அன்று எம் மனம் பொருமுதற்கு மன்னர் விரும்பிய முறைகளும் இ ஒன்று என்னது கோவியாமிளா யாவரோசொல்? இவ்விதிக்கு முறைமையின் ஓர் கன்னிகைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளத்திருந்த சக்கரவர்த்தியின் சதுரத்தார் எவ்விறு? ஆதலின், அந்நிதனக்கெடுக்கும் தன்மைவாய்ந்த ஆசையின்ச் சிறைநிறைந்த பதவியின் பொன்னாசை தீர் மூலமாகப் பொலக்கவே போதனா ராணு கூறல் பிழையாகாது.

ஐயோ! கலியாணக் கொடுமையே அதோ காமாசக்தி மட்டத்திற்கு அனுபவகாரணமாயிற்று என்னே? கன்னிகா

மாட்டோம் ஆண்டுக் கணியார் சோதல் வேண்டுமாம் அ-
ஞ் வேண்டியவைதாற வேண்டியவரே பாசன அவ்
பாளும் இராஜவதிரிபோல அண்ணா அலங்காரஞ் செ
யப் பெறுவாரம் மிஞ்ச அதனை தனக்கிஷ்டம்போல
ருத்திமைத் தொலைத்துக்கொண்டு மறைந்தபோனா
புதைகிற போகவிடுவாரும் அவனது காணிக்கைமட்டத்
சோதது தானப்பெறும் சனிக்களின் கதியாதாமோ? ஆ
மம! எதொன கொடுமை! 'இதனைச் கேட்கவே செவி
கைக்கின்றன ஐயோ! பாபபிக யான் எனனம் க
வாரும்' என்று பதிவிக்கடவுள் வாய்விண்டு அரற்றினா

மட்டத்துட சோறுற கணியருசா சாமடோர் கலை
யைக் குறித்துமட்டுமே பெய, முறை, பிறயாதி விவ
துடன் பேசலாம் குசான அனமதியில சிரித்தே
உதகியோகம் வகித்த மொத்தேகைய எனபவனுந்தா
சிறப்பா மகன் ருத்தி எனதா ப பெயரிஞ
ளாத்துவதா ப அப்பெண் அதிக ருபவதி இரு
கைகளைகள எனக்கு பொருந்தியவா கல்கள அ
கறுவ கல்வியோடும் பொருந்திய முகத்தின் அ
பாலையா குதைதிரிப பணபுசை செயகபூர
மொழி லொதறும் அகலவிரகோகை ன தா
தனையை இழுது சகோசரா வாபபிருகனா
வதத அரியாதறகான யோகவம வயாசா எ
தோக்கு மொத்தேகாய பதுமினிய பொருந்திய அவர்
கணிகா மட்டத்து சோதுதனன அவா அ
இருக்க காலில் மொத்தேகாய் அருக்கட ஆண்டவர்
அவன் சகசெயதியை அறிந்து வருந்தா இசைபோ
பிள பயனுக எலதா முனிறும் பாடடிக்கு அழுகுட
கினையினன மடுத்து மனையெல்லாம் அவன்பே

மாதிரியாகக்கொண்டு பேசவும் நடைபயிலவும் தங்களை அலங்கரிக்கவும் தொடங்கினர்.

மாடத்தில் மங்கையர் தரித்திருக்கவேண்டிய காலவரையறை ஒரு வருடமென விதிக்கப்பெற்றது. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஆறுமாதகாலம் வெள்ளைப்போளம், சந்தனம் ஆகிய இவற்றின் தைலத்தினாலும் அடுத்த ஆறுமாதகாலம் பல்வேறு சுகந்தவர்க்கங்களினாலும் சுத்தி செய்யப் பெற்றனர். அவர்கள் தங்கள் நிறத்திற்கும் வாசனைக்கும் ஏற்ற ஆடையாபரணங்கள் அரசனால் அளிக்கப் பெற்றனர். கன்னிகைமாடத்துக் காவலர் அவர்களைக் கவனமுடன் கண்ணுங் கருத்துமாகப் பார்த்து வந்தனர்.

ஓராண்டு கழிந்த பின்னர் அக்காவலர் ஏனைய கொருத்தியை என்னும் வரிசைப்படி அழைத்து அவளை அரசனிடம் அனுப்புவர். அனுப்பும்பொழுது அவள் வேண்டுவன வெல்லாம் அளிக்கப்பெறுவள். அரசன் அனுப்பும்பொழுது அவளுடன் கழித்த பின்னர் காவலர் அவளை மற்றொரு மாடத்தில் சேர்த்திடுவர். அது அபிமான ஸ்திரீகளின் மாடமென்னப்படும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஸ்திரீயாக அரசனை அடுத்து மீண்டனர். ஏறக்குறைய அபிமான ஸ்திரீகளின் தொகையும் அதிகரித்துக் கொண்டேவந்தது. அவர் தாம் மற்றுமொருமுறை அரசனால் அழைக்கப் பெறுதல் அரிதே யென்று பொருமினர். ஏனெனில் அழைக்கப்பட்டாலொழிய அவர் தம் இஷ்டம் போல் அரசனைக் கிட்டுதற்கு ஆகாதென்பதுவே அவர் உண்மை யாகியவனை இன்னமும் வெளிப்படுத்தவில்லை.

எஸ்தர் என்பவளும் அரசன் முன் அனுப்பப்பெற்ற அவரது மதியுகமும் பணிமொழியும் போல் பிறிதும் மன்னனது மதியை மருட்டின. அவரது விழிகளினால் ...

குண்ட மன்னன் மனமுற்றனது இவைகளெல்லாம் காத
குதலே ஆசன் மீது காதல் கொழுந்து விட்டெரிவதை
கதறிச் செலுத்தினன்

"கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனு மில"

ஆகலின் அக்கணமே அவர் தம் கண்களாலே தம்
மணவினை முடித்துக்கொண்டனர். ஏனை மாதர்களும் தாம்
விழைந்த மணத்தினை முடித்துக் கொண்டனர்.

பின்னர் ஏலாவதோர் சுப முகூர்த்தத்தில் ஆகாய வீர
னுக்கும் பேரழகியான ராசருக்கும் மணச்சடங்கு சிறந்
தேறிற்று. நீலமும் வராது அமைந்திருந்த ராமருக்கு அர
சன் அருகேதியைக் காட்டவும் மதிப்பேற்ற மங்கையோ
அவர் தன் கழுத்தில் இகழக்கண்டனள். அபிமானப்
பெண்கள் அனைவரும் இழிந்த முகத்துடன் மாட்டத்தினின்று
இழியக் கண்டார். தான் பெற்ற பெரும் பேற்றினை
நினைந்து நெஞ்சம் மாழ்கண்டார். தன் சிறப்புப்பண
மொழித்தேகாய டாாடாகிய உலகை பூதகோளுப் ஓர்
புறத்தே விறகை கண்டனள்.

அன்று முதல் ஏழுநாட்கள் அரண்மனையிற் பெரிய
விருந்துகள் நடைபெற்றன. சுமைதா அனைவரும் என்
னினப்பெண்களின் கூட்டத்தினின்று எவ்வுதகிய பிறப
பினிக்கு விளக்கும் எவ்வாறு தோகவிடுத்துக்கொண்ட
ஆகாய வீரனின் அருந்திறலைப் புகழ்ந்தனர். அவர்கள் யாவ
ரும் வாழ்நியின் கதியையும் எந்த உறவு இனிய வாழ்வை
யும் பலவாகப் புகழ்ந்து கூறிக் கடைசியில் அரனுடைய
அமரத்திருக்கும் வடவு ராமுவனே இவ்வுரிமைகளுக்கெல்லாம்
காரணம் என்று முடிவுகூறி மாளா அறணா காம
லோரியதை முடிக்குக்கொண்ட பிரதானிகா மழுவும்

எழுட்டேனும் ஒருவனு சோதாலொப்பட பேசானகதத்திரு விமயினா மொசதேகசாயும எனநரும தமககுப புதிதாயக கிடைதத வாழவினைப அறபலைபபோல மபவசமலுகும தம தாழவை மறவாமலும பணடுபோற பணிவுடனிருநதவா வைதியேயெனின, முமமாதத்தினினுள ளேகாத அரசனை நமிதது அவறறினினது லீலைய அமலிசை விநிதததறகுத தருணம வாயததெனத தேறிக கனனிலவரு சோனது எனோ வழிபபடுவோராயினா

அத்தியாயம் 8

புதியவொரு புதுமெந்திரி

முகருததகரின முதனமை வாயாதது காமமனறோ? காமமே கடவுள முததைத மறைபபது காமமேசன மாககை ஒழுககஙகளைத தொலைபபது 'காமவசா யெலிற படடார தமககொரு மதியுணடாமோ?' எனறா மேலோரச கவிலா காமமே அறிவை மயககுவதுமாம இததகைமைய காமததுக கடடுபபடுத தன மனததை முடிததுக கொண்ட ஆகாய வீரன இகுாதாா எவருமிலா "பாலோடபழிததுழி றிறபது பாவம்' அனறோ? இதாசரும அரசனை அகம கணடட ஆனறோர அவன முகம கணட ஆரமபிததனா 'அழிதது செறிவுழி நிறபது காமம்" ஆதலின காவிரங கனம வாயநத பெரியோர அவன னணனிலா

வாவிலையக கணடனன செயத காடடொடடியி இது வரை எமா எசணடுகளாயினான திருவைவ கோதத அந திருநதல அரியவைய அலடசியம செயததமையான திருமக ளும அவா மருமகனும ஒருவகே ஆகாய வீரன விடடு வில கினா விலகியே அவா தனஇராஜய காரியஙகளைச செயவவே

நடாத்தத் தகுதி யற்றவன் ஆயினன். சிற்சில சமயங்களில் அவன் மிகுதியும் சோர்வு காட்டுவன். சிலவேளை கூறிய தையே கூறுவன். சிலபோது பிசைபடக் கூறுவன். சில அமயங்களில் பயனில்லும் இல்லாதவையும் கூறுவன். சில வேளைகளில் சிங்காதன மிருகத்தே குறுவனொட்டாயிரும் உயிர்ப்பும் ஊக்கமும் முகமும், தூங்கிய உடம்பும் காட்டு வான். இக்குறிகளைக் கண்ட பிரதானிகள் அனைவரும், 'கூத்தாடுகிற பொம்மைகளைப் போல நடப்பாரேயொழிய கயிற் றின் இழுக்குக்கேற்பத் தலையாட்டும் பாவைபோல, ஆகாய வீரன் தன் வாயைத் திறக்குந்தோறும் "ஆம், ஆம்" என்று தலையை ஆட்டினர். இவ்வித ஆட்டத்துடன் ஆகாய வீரனது ஆலோசனை நடைபெறவே, அரசதுறைக்கு வலிமை செய்த அவனது வெண்கவிகையும் நிலைதளர்ச்சியுற்று ஆடலாயிற்று.

'கொற்றவன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி' யன்றோ? ஆகலின் நாடெங்கும் கேடும் பாடும் ஓடும். மன்னனை புரவலனாகிய திருமால் மற்றுமோர் முறை புவியிற் பிறந்து, பாவத் தொழில் செய்து பூபார நீத்தாலொழிய கருமம் சிறக்காது என்று சிந்தித்தனர் சிலர். காதல் தொழில் பழுதுபட்டது எனக் கருத்தினர் பழித்தனர் பலர். அரசனது கொடுங்கோன்மையைக் குறித்துக் குறைபேசா தார் அநேகர். புதியதாய பிரதானிகளின் கொடுங் செயல்களைக் குறித்து மனம் கொதித்தனர் கோடாகோடி.

வேதனையிற் றுக்கத்திலே எனக் கருதியவ சொழிய மற்றெல்லாம் அரசன்பப் பிராமுகமாய்ப் பழித்துப்பேச ஆரம்பித்தனர். பிரதானிகளை அடுத்துக் கூறியும் தெருவீதிகளில் தெளித்துரைத்தும் அநேகர் தங்குற்ற விரதனை பல பத்திரிகைகளின் வாயிலாகத்

தேசத்தின் சீர்கேட்டையும் அரசனது ஆட்சித்திறமின்மை
யையும் அதிகாரிகளின் அநியாயங்களையும் பல திருஷ்
டாந்தங்களோடு எடுத்துக் காட்டினர். காட்டினது லவ
த்தைத் தானலமென்னக் கருதி, அதன்பொருட்டு மழைக்
கஞ்ஞாய கட்டிக்கொண்ட அபிமானிகள், அரசகேசரி
அரசியல் திருத்துமாறுள வழிவகைகளைப் பிரசங்கங்களா
லுந் தாக்கலாலாலும் செவ்வனே எடுத்தோதினர். இவைகள்
அரசனையும் அவன் பிரதானிகளையும் எட்டியபொழுதிற்
குள்ளும் எட்டிகளாயின. குத்துவே அரசன் குண்டடி
பூச்சிபோலாயினன். அவனுடைய பிரதானிகள் நறநற
கைகளிற் கொண்ட திருடர்போல திகிழ் விழித்தனர்.

உடனே அரசர் ஓர் ஆலோசனை சபை கூட்டுவித்
தனர். அரசன் சபா மண்டபம் ஏறி வெண்குடை நிழ
லில் வீற்றிருந்ததும் பிரதானிகர் எழுவரும் ஏனை அறிவா
ளர் பலரும் அவைக்களம் அமர்ந்தனர். அதன்கண்ணில்
ஆராய வீரன கோரமிழந்த கோளரிபோல மிகவும் சாதுவாய
விளங்கினர். காரணம் என்னை அவன்தான் புதிதாயப
பெண்ணுற்றின்ற கொண்ட மாலினைக் கீழ்தலை எளிதல்ல
வென்று தனாரியலயில் உராவுடு உணர்ந்து பெரிய
வேட்டம் புரியாது இருக்கை கொண்டெழுந்தருளி, அதற்
கானதோர் பரிகாரந் தேடவேண்டுமென்ற மனத்திலேறும்
பொருந்தி யிருந்தனனாதலின் எனக.

வெல கவிநயான கவிழ்ந்த தன் முகத்தைச் சிறிது
தூக்கி எடுத்து, அவையோரை விளித்து 'அவயாந்த
பிரதானிகாள் அறிவார்ந்த அவையீர்காள், நீங்கள் இது
காறும் என் ஆட்சியின் அருமைப அதனைனாயிருந்து, அஃ
தறநெறிவழுவாது நடைபெற உதவாரன இயன்ற மட்டும்
சமயமாசில் முன்னின்றுதவ முயன்றுள்ளீர்கள். மெழுமதித

திறம் ஒருபோதும் வீண்போகா தென்பது இன்னம் பொதுவாய் இராஜ்ஜி மருநா அபாவனையும் திருப்தி செயலில்லை சாவ மாதரும் சீதிதிகூவிய முறை கடக தமைல எவல அதி ரவபது பெயரிழாது மாறுமே செங்கோல் சிங்வோருக்குக் கொடுங்கோலைாத தோனறும் யாருசகெளிர கொடுமையைக் கையாளபவாகளு பே மையைக மயாளுங் இலலோபே அதா பயன பெறு வா அனானமைாக உலகில் நீதியும் அநீதியும் நியாயமும் அநியாயமும் கிரமமும் அக்கிரமமும் ாலதிலுங்கொண்டு அமாிடடு அதாகிறகும் ஆகனிவ தீைபடட மைகசே கள் மதிதபபடுதாரும் ாதம காடடில அசேர அவா ணம படியாதாரும் உணடு மேமைக குறை கூறுநரும் உளா ாதம ரிறையைப பாராடடிறுநம் உளா கமையை பகா முமைபாா பழிசசிறுநம் பலா உளா அனைாம பழித தாரும பலா உளா காமே கமையைப புகழுநதாா்பா புகழா மனும இகழநதாரை இகழமலும் துலாககோல் போனின்று சமமா செயது, சீ தூககியிருககினறோம ாம சிசியா செனறு சிலமொழி பேசினே மலவேம பெரியா்செனறு புகழமொழி கழறினே மலவேம கனியாசெனறு எடடி னிலேறு மலவேம வலியாரெனறு வணயெறதுவிகொணடே மலலேம இயமனுககு சிசயக காலகணடுமும ஸ்ரீ கோவிநதன அமைகை கோளணடுமும பிரமன போலப பிரமதணடுமும தாவதி அரசுபுரியா சினமும ாதம ாடு கமுழுமைது பாம ஆசேக் சட்டவகளை ஆககனறும, ஆக ஞைவை கிசெபபுமாது பாா முறைகளைக காகக வறும மறுஅம அனைபபே உறுதிபூது மாதருன பலபல இடை யூறுகளா அழிகதளாறும யாம ஒருவரே முகதொழிறும் கடாதகா கிணமை

முயலாய பின்னர் முத்தொழில் புரிந்து பாலிக்கும் இம் மூவருள்ளும் வேளாவேளைகளில் அத்தொழில்களின் குறை பாட்டினால் ஜனனித்த அழியப் பெற்று நின்றதில்லையோ? பண்டு பிரமன் வேதங்களைப் பறிகொடுத்ததில்லையா? அதனால் உலகினர் யாவரும் அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கி உடைந்தனரே. மேலும் அவர் தம் சிருஷ்டித்தொழில் முடியாமை கண்டு அசதியுற்று மூண்டு எனப்பேர் இரணியாக்கன் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக்கொண்டு போனதில்லையோ? அரசர் அடிமிடுக்கானுற்ற உலகினர் வருணம் தவித்துப் புலம்பினரோ? காக்குந்திருமால் தன்னிய மனைவியைக் காத்தற்கு இயலாது போனதுமன்றிப் பகைவரே பகனுக்காக போரில் பாரதத்தாற்றிகளும் வெட்டுண்டோடினது பரமசிவனுக்கு நகைமுகமன்றோ உற்றி மிடுவாருமுண்டே முத்தொழில்களில் தரித்தனி கடந்தும் மும்மூர்த்திகளோ இவ்வண்ணம் குறை அமைந்தரெனின் அத்தொழில்களெல்லாம் ஒருங்கே கடந்தும் ஓர் இறைவன் குறை அமைக்கும் என்பதிலென்ன கூறவும் வேண்டுமோ?

மேலைமாய புகை கிராமப் பார்மோ? மேக மில்லாது மந்தாரம் உண்டாமோ? பொருளிலாது சிறுநூண்டாமோ? இறைவனின்றிச் செயலின்றி உண்டு கொல்? காரணமில்லாது காரியம் பிறந்ததாய் அடர்தாகலின், நம்மைக் குறை கூறினோர்க்கும் காரணமுண்டு, சிறந்த சொன்னோர்க்கும் காரணமுண்டு நம்மைப் பழித்தோருக்கும் காரணம் உண்டு நம்மைப் பழிச்சினோருக்கும் காரணம் உண்டு காழும் அணைக்கோல போல சிறந்தும் உண்டு, கழாக்கோல போல் சிறந்து மூண்டு இதியாசென்று நினைத்தும் உண்டு பெரியாரென்று போற்றியதும் உண்டு ஏழையென்று இகழ்ந்து தன்னியதும் உண்டு பீனிகரென்று மெச்சி ஏற்றதும்

உண்டு. எப்பொருளையும் ஒப்பப் பார்த்தலும் உண்டு, பார்வையாளையும் உண்டு முத்தொழில்களும் முறைமுற முடிக்கலும் உண்டு, முடிவாமையும் உண்டு ஈதும் பிழைத்து நடக்கதும் உண்டு, நீங்களும் அவ்வாறே அநேக முறை பிழைத்து நடந்திருக்கலாம் ஆனாலும் அடிமைக்குமாமே போனது போகுக இருப்பது ஆகுக

யான் இதுகாறும் அமைச்சன் ஒருவன் இன்றி, இச் சாம்ராஜ்யமே அமைச்சாகக்கொண்டு ஆட்சிபுரிய நின்றேன் என்னுடைய சகல வலக்கரத்துக்குமுரியனாய அமைச்சானது எழுவர் பிரதானிகள் அடங்கிய இம்மன்றே. இத்தகைய மன்று ஒன்றிலாவிடின் யான் செங்கோலன் எனச் சிறிய பெயரெடுக்க ஏலாது. இராஜ்யபாரத்தினால் யான் மனந்தளராது மதிமயங்கிய சிலகால் என மருட்கையை யகற்றித் தெருட்சித்தந்தது இம் மந்திராலோசனைச் சபையே. இம்மன்றினர் எனக்கு இதுகாறும் புரிந்த உதவி மனத் தனது அது எனமட்டுமோ? ராஜ்யபாரமும் பயத்துற மறுவிராவிய பகைப்பதினை பாறதர் எனனுமபடி. அத் தேத் தக்சிறகை விளக்குவிக்கும் பரிதியேபோல் எனுடைய உபகாரசன்வரும், என்னுடைய அன்றதும் இனப நாம அடைகதற்கு கருவியாய் சிறதும் அதனுல் யான் ஆனந்தமடைந்து மலர்முகங் காட்டுதற்கு காரண மாய் விராவியதும் இக்கின்று சில கழகமேயாம் ஆனமெச் இவர்த அசை பாழ எவ்வ மேலோர் ஆயினும் யான் தனியே ஓர் அமைச்சனின்றி இதுவரை வன காட்டினது முன்னேறறதையே கருதி ஓர் உடலும் உயிருமாகப் பொருந்திய உலகன்னவரையுமே ஒப்பற்ற அமைச்சாகக்கொண்டு சீருஞ் சிறப்பும் றவற, இவ்வட்டக் குடையின்கீழ் அமைந்த அனைத்து உலகத்தையும்

ஓம்பினவர்தோ எனினும், காலம் வேறுபாடுடைத்து. காலவகையினானே புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் வழுவலவே.

'மன்னவர்க்கு அரணாவன அமைச்சன் விதித்த வழி செல்வனவே' என்று பெரியோர் உரைக்கும் கருத்தைக் காட்டுதற்குச் சித்திரமும் மாளிகைக்கோபுரமும் கூடமைத்தேனே எல்லார்க்கும் அரியது சிறப்புச் செய்யுமாறு அரசன் சிறப்பெய்தற்கு ஏதுவாகச் சிறியன அரும் பொருள் சேர்த்து வரும் பொருள் உரைக்கும் அமைச்சனே யாவன். அத்தகைய அமைச்சனையுடைய அரசனே அரசன். அவ்வரசன் அரசமரம் போல ஆலவிருப்பினும் இருக்கலாம். எனினும் 'அரசிற் சிறந்தோன் அவனே' என்று மீக்கூறுதற்கு ஏற்புடைய வகையனை எழும்பித் தோன்றியா சிறக்கும். அமைச்சனொருவன், அதற்கேயன், எங்ஙனம் உளனோ, அவனது சௌக்கியமான வாழ்க்கை ஏற்படக் கூடும்! ஆ! ஆ! இப்பொழுதன்றோ இது எனக்குத் தெரியலாயிற்று.

அரசருக்கோ ஆணிமுத்தனைய அவையீர்! யான் ஈண்டிறைவது ஒன்று உளது. அது நீங்கள் புகைம்புகைத்த ராயக் கேளிப்புறவு தோன்றிய இருப்பினும் மிருகத்தும் ஆயினயான இதனை நம் கிழுந்திய மாற்றங்களானே அது ஒருவாறு உங்கள் உளத்தில் உணர்க்கிடக்கும். யானோ உடல் நுழைத்தும் என்னுடைய சௌகரியங்களை ஒழித்தும் எத்துணை முறைகளோ அவை கூடிவசச்செய்து உங்களோடு அளவளாவி கோதிப்பக்தியம் செய்தேனே? யானே நேரிற் போய், உங்களெல்லாரையும் கண்டு வினவி, அங்கேயுட்ட இடங்களிற் பிறப்பித்து, என் முதலிரை யோசித்தால் அவற்றின் புதுதிப் படுத்திப் புரிவுத் தொழில் புரிந்து வந்தேன். அங்ஙனமே மழுதா எனனோனறும் எரிதல

றென்ற கவடு தெரிந்தேன் ஆதலின், எனக்கும் உனக்குங் ரகசியசேர்க்கருக்கும் தனமை எனக் காட்டிப்பிடித்த நன்றாய் வினா ஆகார ஊவமாய் வைத்த திறகுக் கொண்டவான விசயித்தேன் அம் தென்றலான முலோவெவின், தக்கிறந்த ஒர் காரியசம்பவியமுகஞ் செய்து, அவரிடம் பல்துறைகளில் புதுத்தித் தன்மையமைக்கச் செய்து, இராஜ்யபாரத்தின் ஒர் பகுதியை அவன் ஏற்குமாறு பண்ணுவதே இவ்வதிகையாளர்களுக்கு அவசியமான தன்று எனவே யானும் அவனை செய்ததற்கு எனது கொல்லின் ஆபாரத்தின் ஒர் பகுதியினை யான அவனவனதி முற்றம் அகவேன இனிமேலும் யானா கீர ஆர ணாமிக்கொள்வதற்கை பல தருணங்கள் கேட்டுப பாவனாம ஆகலின் இனைவிடு தொடர்பு சமயமோ இருநிறத்தினுள்ளும் ரகசியமும் இயக்கமும் இயலுமே

நல்லதோர் அமைச்சனுக்கு வேண்டிய இலக்கணங்கள் பலவாம் வினைசெய்த்தனை அரசனிடமும் குடிகளிட கதத்தும் நீதிகளாலோக்க சுறுசுறு செய்யாது தகிவான அறிதலும் முயற்சியுமாகிய இதுடன் மாண்டது அமைச்சனைப் பெரியார் கூறுப மேலும் பிரிதலும் பேணிக் கொள்ளும் பிரிதலும் பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சனெனவும் சொன்னார் தமிழ்மறைப் புலவர் தேர்தல் செயலும் ஒரு தலியாகச் சொல்லும் வல்லதும் மாணபுடைய மந்திரியின் நற்குணங்களாகச் சொல்லப்படும்

உலைத்த தேவட்ட ஒழுகை பலகற்றல்
கலை அறிவரையா ஆதலினு
செய்வகை பறிதலை கடைந்து முயைத்த
திறமையறிந்து செய்கை

மந்திரியாவொருவனுக்கு உரிய நற்குணங்களின் பெலனாம விளக்குறுத்தும் விழுமிய இலக்கணமாகும்

அதனால் நல்லிலக்கணங்களை வாய்க்கப்பெற்ற இவ ளாகலைக்கோர் அணியாய அமாத்திருப்பார் எண்டுப பலா உண்டு ஆயினும் தறபுடைய மகாக்களுக்க கணவன் ஒரு வனே யாமாறு பொறபுடைப வேந்தனுக்குப பிரதம மந்திரி ஒருவனே ஆகவின இதுகாறும என அரசாளைக்கு அநுகூலமாயினவறறை முடிவின்றி முடிந்தது தந்த பீவிர அபிராமும் அவையாளர்க்கேற்ற ஆயமாறே ஒவ்வொழுங்குப பெயரும் புகழும் பெறுமாறு உங்களைவரையும் வணக்கத துடன வேண்டுகின்றேன

எந்தம நாடு ஈயப்பெறற்றுரைக்கவும் இசைந்தான அரண மனையின பிரகாபம யாவடும முன்னிலும பாமடைக்கு கிராக்கவும் புண இறநறபதினம அதிகாக செயவது யாசெனின இன்று முதல இவ்வசாணமனையின பிரதம மந்திரியாய அமாத்து மகேசிக தன்மை வகிக்கவும இராட டின ஈயமுடன பரிபாலிக்கது வரைம அதிக விவேகமும அனுபவவறிவும தீர்க்கமொழியும தீராதிதீரமும ஒவ்வெய ரீததியும பொருத்தியவனும எழுவா பிரதாபிகளுா பெயா படைத்தவனும ஊழிய உடையவனும, இராஜ பகதியும ஜனங்களின எமகிக்கவும யாவைய சிநேக மும உள்ளவனும அரிய முறையும ஆறநெறி யும அரிந்தறிந்தவனும இவாரும பதவிக்குரிய இயல்பினத தும ஒருதகே வாயதேவனும உண்மையுடையவனும, ஆக ஆயைசாக சொழில இயறறதகு முறறிலும அருகனுள்ள னும ஆமான எனும அரிவகொரு நாமம புனைந்தவனும ஆகிய ஆனாமியா அமைச்சனுக நியமிக்கது இருவனை கொண்டேம நீவிர அனைவருக்கும அதுவே உடன்பாடு ஆகும ஐயனும் அரசம அமாத்தருளினான

அமாலே பிரதானிகளுடைய கனைகளெலலாம ஆடிரவ

போல அமரத்தன ஆகாயகதிரவமை ஒரு உடகுருத்
தை புறப்பட்டாயக் காணப்பட்டன பொறுமையுடன
பார்த்தன சில கணகள புனமையுடன பார்த்தன சில
கணகள ஆவலுடன பார்த்தன சில கணகள அகதியத
துடன பார்த்தன சில கணகள இககாகா தத்தம பார
வையினின்றும் அவன அரையின் மறைந்ததாகிய ஒரு
ஆதனத்தோடே ஆகாய வீரன ஆபயபபகததாகவத
தில எழுந்தருளுமாறு அமைசசசுப பணித்தனன
உடனே இராஜமாதிரிக்கேற்ற சிறந்த உடைகளைக் கொணர்ந
தார இருவர அவற்றினைப் பலுக்கு அணிவித்தனர் பேக
தன கன ஆழியைக் கழற்றியாலேனு ஆழி விகை
அலங்கரித்தனன மற்றும அவர் தோடுகளிலும மார்பிலும
பற்பல பதக்கப் பட்டங்களை விளக்குற அலங்கரித
தனர பின்னர மந்திரிமார் சுவிலுக்கோர போற வீசம
பும கவியினுக்கோர போன முடியுதகது தன மந்திரியை
இராயிரத்தமைமத்தன போசகலினை அணடி போறும
ஆராமம பிக்க ஆகாய வீரன

ஆமான தனவிருநாககுமே எழுமுன்பு அரசசின
தொழுது, அவையோரை விளித்ததான புதிதாகப
பெற்றடைந்த அரிய பெரிய பதவியின பொருட்டு அரசனை
மட்டுப பாராட்டிப பலதான தா னை யுடைமையு
யும ஈச்சுவரத தியானம நிறைந்தவனுமாத தனாயிறைவன
ஆனந்த அடைந்து கிடந்து, அவையோரை அடிக்கடி அ
ளாசவிப பாசசக காட்டின முன்னேற்றத்தினையே டாத
திற பதித்தத தன யாவருக்கும தன உதவியோரதாத
டாவதுவதாகிய ஏன கருத்தையும செவ்வே புலப்பட
தெரிவித்தனன

ஆமான ஆகாயத்தினின்று அமரர் பின்னை பிரகாசி

கனிந்தவர் அவனது நற்குணங்களைப் பாராட்டும் பா புலமையோர் கூறினர் வேறு சிலர் மன்னனுக்கேற்ற மந்திரியாக மாண்புற்ற தக்கவன் ஆமானேயாம் என்று தோன்று சொல்லினர் வேதாபெருமானும் இதனால் உண்டாக்கப்பட்டவனாகிய சேம பரிவர்த்தனை நினைந்து தாம மிக்க களிப்புறுவதாகக் கூறினர் பின்னும் சில "பிரதானிகள் என்ற பெயர் புனைந்துகொண்டு, உண்மை கூறின், நாமே அமைச்சராக இருந்து வந்தோம் பழைய கழிந்தவர்களாகின இச்சமயத்தில் அமைச்சருக் கொருவன் தவித்தமர்ந்தான் என்று நான் இதனால் இன்றாகும் நம் வேந்தர் பெருமான் அரசு கருமிய ஆற்ற கைகளுள் ஒன்றிற் குறைபோனவிருந்து இராமா தம குறை முடிந்துக்கொண்டான் என்று கூறல் இழுக்காகும் நந்தனு சக்கரவர்த்தி ஏகாந்தமும் எல்லா அரங்கங்களிலும் நிறைவுற்றராகலே இருந்தார் என்றே கூறல் வேண்டும் ஆதலின் யாதொரு மாமிகற்புறமை கட்டமே இச்சபை யினர் அர்வரும் நமது கட்டளை நன்கறிந்து யாக கருதி ட முழுமைதகுந்தவர் என்பதை உறுதியுடன் கூறுவோம்' என்றனர் இராஜ்ஜியில

காதயுற்ற மதிபோல விளங்கும் முத்தக்குடைச்சி ஞா ஆதலயியன் தன் அவையிலுள்ளோர் புதிய மந்திரியின் மீது வைத்துள்ள மதிப்பையும் அபிமானத்தையும் நன் குணர்ந்து அபாகா ஆமானிடத்தில் யாதொரு மாறுபாடு கொள்ளத்திருந்த அன்பிய நட்புடன் ஒத்துழைப்பா என ருருவாறு நேரி அவர்கள் ராவிவொருவருக்குஞ் சந்தோஷத் தொடு செல்வு கொடுத்து அனுப்பினான் பின்பு சிறிது நேரம் அரசன் அமைச்சனிடம் தேசகாரியங்களைக் குறித் துப் பேசிக்கொண்டிருந்து மறுபடி மந்திரி மணப்பூர்த்த முதல

ஞுடன் தன மனைக்கு ஏகினன ஆயிரம காபபாடைதக ஆதி சேஷன பரிகரும அசிலமானாதினை ஆரிய வீரனே அகசாப புரம புகுகினன

அகதாப புரததில அமைர்கொண்ட ஆரிய வீரன அதசின ரீதது இராஜகாரியஙகளைக கவனிபபான வெளியே வரதபாடிலலை. ஆனவே ஆறுனைக முழுவதும மநதிரியின வசமே ஆயிறறு. இராஜதரிசனம மநதிரிககுக கிட்டாதல அரிதாயிருநதாலும அவன அநேக அவசாககாரியஙகளை அர சனிடம கேளாமே செயயவேணடுமெனவாயிறறு. மனனன சொலலுக்கு மறுசொல இலலை' எனபது நழிய, மநதிரியின சொலலுக்கு மறுசொல இலலை எனனுஞசொல அனறுடிவல நிலைபெறறது. நமது பெயரானே ஆணைகளியாவும நடநதேறிவருபோதும எனத பெரியவெணணததோடு அரச னும அமரிககையாயிருநதனன. இது மநதிரி தனமனம போல நடததறகுப பெரிதும உதவிறறு.

முடவனுக்குக கொமபுததேன கிட்டியது போலவும ஆமானுக்கு அவ மநதிரி உததியோகம கிட்டியது. ஒருபோ தும கிட்டகூடாத கொமபுததேன கிட்டுகிறதுமேயாயின முடவன எனனிருநதாலும பெறறுவருப பெருவகைக்கடலில அழுநதுமைபபோல ஆமானும அவன மனைவிமககளும அடைநத அவைகதைதறகு அளவிலலை. ஒழுரத வாலைகுக கடலின முழுகியவனைனோர தமமையனறிப பிறரை நோககு கிலரர். தறபெருமையும தறுகணமையும அவாசனை முறறி நும ஆளாடுகொணடன. அயலகை கசிவ பிறககும அவரக குப புலபபடவிலலை.

அறபனுககுப பவுசுவநதால அரததராததிரியில குடை பிடிததலபோலு ஆமான அரமகனைதது முதல அநுபவிக கத தொடஙகிய பல தருககியலகள இபபடியிருனன பல

பெரியவரின் இயல்புகளுக்கு முற்றும் மாறுகொண்டனவே சந்திரவட்டக் குடையின் கீழிருந்து அரசுபுரியும் வேந்தன் தரிசனமென்று அவன் தன்னை மதித்துக்கொண்டான். ஆல யின் அர்ச்சகர்கள் சொல்லும் சகல மரியாதைகளும் வைப வங்களும் தனக்குச் செல்லும் என்று எண்ணிக்கொண்டான். தன் பழைய நிலைமையை ஓர்ந்து தான் புதிதாய்க் கிடைத்த உத்தியோகம் வந்த சம்பந்தமாய் வந்துற்ற தென்றே மனப்பான்மை பருத்தவனுமின்னம் முன்பு சக்கத்துக் கீழ்ச்சீக் கிழக்காக்கச் சென்றவன் இப்பொழுது மேல் கூடக் கீழ்த்திசைக் குதூகலம் காட்டுகிறான். முன்பு தன்னைக் கண்டிலே அரண்மனை புகுந்தவன் இப்பொழுது செருக்குற் றிடத் தாறுமாறுடன் கட்டியக்காரர் முன் செல்லும் அரண்மனை புகுவானுமின்னம் முன்பு பூமான்கள் கண்ணுக்கு அஞ்சினான் அர விந்தம் போல அருகில் கொடுக்கிறதும் மரித்தவன் இப்பொ ழுது பூமகளையும் வடலுக்குச் செலுத்துவார் ஆரப் வகைகள் போல ஆரவாரத்துடனிருக்கும் விபரீத குணம் வாய்ந்த அமைச்சனுமின்னன்.

ஆமானின் வரமுகக் கண்டார்களே பலரும் அவனைக் கட் டிப் பல படித்தாய்க் கூறுவாராயினர். என்னே! இவ னுக்குக் கழுத்திற காலாரா மூர்த்தனவோ? மறுபடி இவனது முகப்பாலனை எல்லாமெல்லாம் எளிதில் புல னுமே! என்பார் சிலர். "நானே, இவன் தன் பெருந்த வாறு கடவுள் ஒருவனின் உபாத்தமாற்ற எண்ணிக்கொண் டால் இவனமே எப்பொழுதும் கீழ் மேல் ஆகுவர் போலும் என்பார் சிலர். 'இவன் தன் தந்தையி களினுடைய இவ்வளவு பதவியை அடைந்திருப்பான் 'முப்பதி திருவிளையாடலும் அன்றோ' என்பனவும் உள. இவர் தத்துவம் வாய்ந்த என மாறிலி என்பதும் ஆக

குணம் வாய்ந்த அரசர்களாலும் பிறருடைய கெள ரவம் வெளிச்சமாகின்றது. 'கொடிகாரன் புழுதி ஏட்டு காலில் தெரியும்' என்றனர். கல்வியில் தெளிவும் கடமை யும் வாய்ந்த பெரியார் என்றே, "யாதொரு மனுஷ்ய சகல குணங்களையும் பரிசோதிக்க செய்ததற்கு உலகவ்வ ஆராய்வதற்காகவே யன்றோ" என்று ஓடிப் பேசினா லோ? அப்பொழுது 'இவனது குலகோத்திரம் யாருக்கும் தெரியாதோ? இவன் அடைந்த குணமுடைய ஆசிரியா ளின் என்ற பிறப்பாளர் தானம் ... கொண் டவோ?

[illegible]

பணமெனும் பூதம் தாண்டவமாடித் தொடங்கிவிட்டது. ஆனால் அரசனும் போகத்தும் பெருகுவதற்கான வழிவகைகளை ஏவிவிட எந்த அரசும் முயலவேயில்லை. நாட்டிற் செலுத் துவருகின்ற தொழில் தொடர்புகளை அதிக சட்டங் களை வெளியிடுகிற புதிய பாலிசிகள் சிறிதளவேனும் காத்து வான அதிக புதிய சட்டங்களைப் புகுத்தினர். நாகரீ கத்தின் நல்வளர்ப்பும் உதவிப்போக்கும் பரவியும் புதுக்குவித் தால் பலவகை தொழில்வரிகளை ஏற்படுத்தினர். இவ் வாகாரமும் பழங்கால உதவியோர்களும் உற்றவை யும் கட்டினார் நடைமுறையும் ஆமாம் ஆகவே இமுத்தார் மேலும் அரசாள அதிகாரிகள் அனைவ ரும் காணத்தக்க வியாபாரச் செலவுகளையும் அர சர் சிறுவிகளும் வரிகொடுத்து வருவதற்கு கவிச் சும் காலம் வரைகால் செலவு தொகை மன்னர்கள் கொழுத்தும் பெரியோர்களுடன் ஒன்றாகச் செய்தனர். குடும்பங்கள் அனைத்திலும் அமைச்சர்கள் பல வகை வரிகள் ஆகவே தாங்கள் மகிழ்ந்து நடந்த அதிகார உதவியாளர்களின் கருத்தின் மற்றும் சிறுகுறுந் தொகை கொண்டவர்கள் அடியாள் வசமேதான் பாதுகாத்து வந்து பொருள்களைப் பெருக்கிக்கொண்டனர். பொதுவு பெருமக்கள் பெருமைக்கு தகுதியுடைய மதிப்பையும் விழிப்பை யும் தானமாக உண்டாக்க ஆகச் செய்தார்கள். ஆனாலும் ஆட்சியின் மாறுபாடுகள் அவர்கள் குணமறிந்து அவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கச் செய்து பிறகு

பிறகு, அரசர்கள் ஆண்ட இடங்களிலே பெ முதலாம் மாதிரி பணப்பொருளைச் சேர்த்து உண்டாக்கவும் தங்கள் ஆடம்பரத்தும் பணவசதிகள் பெருக

தன்னையே கட்டுப்படுத்தி மேன்மேலும் பல முறைகளை ஏற்படுத்தினான். அதனால் நிலவிய, அபரிதத்தியைப் பற்றி அறியலாகும். ஒவ்வொரு அம்சங்களில் அதற்கேட்ட ஆகசேர்த்திருக்க காரணம் தன் இழி உத்தியோகமாகாத அவ்வழிச் செயல்களும் காட்டினார்கள் அறிவினாலுமே என்று தெளிந்த தேஜ்வான் தனியொருவனை புகழும் காலமில்ல அவனே அனைவரினும் புதிர்வாய்ந்தவன் என்று எண்ணமிடுவான் அவனே தனியொருவன் இகழ்வாதைக் கேட்டுப் பிறர் சொன்னதும் பேதைபச் சொன்னதும் பணப் பெறுவரோ? என்று சொல்லிக் கொள்வான் அருக கச் சொலவின் ஆமாறன் உத்தியோகப் பெருமையினா அகக்கண்ணும் புறக்கண்ணும் ஒருங்கே இழந்தனன்

கண்ணிறந்தவன் எவ்விடத்திலாவது இடறி விழுவான் என்பது நிச்சயமல்லவா? ஆயின் இரண்டு கண்களுமிழந்த தின்ற ஆமான் எவ்விடத்திலும் இடற அவன் தன் உத்தியோகம் இடமுறிய நெடு மரணத்தைப் பெரியோர் வாசிக்கக்கடவர்

அத்தியாயம் 9

மொர்தேகாய்

மொர்தேகாய் என்பான் யாவன் என்று யாம் முன்பு அறிந்து கூறினோமல்லவா? அவன் யூதஜாதியிற் பிறந்தவனு க்கின அக்குலத்திற் கேற்ப கல்வியொழுக்கமும் பெருந்தகை யும் பூண்டவனாயிருந்தனன் இராஜாதிபதியின் வாசற் கதவைக் காக்கும் உத்தியோகம் என்பதைப் பலர் அறிந்திரும் தான் அதனை அனைவருக்கும் பகிரங்கப் படுத்தி அத னால் ஏதும் சிறப்பைப் பெறாமல் என்ற எண்ணமுடைய அவன்

மார்க்கத்தில் எனுஞானமும் உத்தியோகத்தில் உண்மையான ஊழியத்திலும் உயர்குணங்களிலுமே ஒருவன் தன் பெயர் பொறிக்கவேண்டும் என்பது அவன் கொள்கை ஆதலின் தனக்கும் அரசனுக்கும் இடையிட்ட உறவின் சம்பந்தத்தைத் தானும் அரசனுக்கு வெளியாக்கவில்லை அரசியையும் வெளிப்படுத்த விடவில்லை

உன்னதகரிய உழைப்பின் பயனாக ஆதியிற் சிறியதோர் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்த மொர்தேகாய் படிப்படியாய் உயர்ந்து, பலரோரும் பார்த்துப் பொறாமை கொள்ளத்தக்கதானதோர் பதவியைப் பற்றிக்கொண்டான் அரசனை மட்டோர் ஆதரவைப்பற்றியும் சலியா முயற்சியும் உத்தியோக உண்மையும் யாட்டமையுமே அதற்குக் காரணங்களாம் எதா அரசியான சித்திரா காலத்துக்கெல்லாம் இந்த உத்தியோகம் இவனுக்குக் கிடைத்தது ஆந்த உத்தியோகம் யாதெனின் அரண்மனைப் பரிவிசாரணைத் தன்மையே கிறித்துக்கூறின், அரண்மனைக் குரிய ஆகாரவிஷயங்களியாவையும் கவனித்து நடத்தலே இத்தொழிலாகும் போனக விஷயமாய்ச் செலவாகும் பணமெல்லாம் மொர்தேகாயின் கையினிலூடே செலுத்தல் வேண்டும் அரண்மனையில் நடைபெறக்கூடிய பெண்ணிய பெரிய விருந்துகளுக்கு உரிய ஆயத்தம் செய்தலும் அவற்றின் கணக்கை நடத்தி முடித்தலும் இவனது கடமை அந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளின் ஆகார சமாசாரங்களைச் செவ்விதின் கவனிப்பதும் இவனது அலுவலே செலவுக்குரிய செலவுகளைப் பதிப்பதும் வரத்தன வர வரவு செய்யவும் தேவையான சாமான்களை அப்போதைக்கப்போது வாங்கிவைக்கவும் இவர் கையின் கீழ் சில சம்பிரதிகளும் பல பணியாட்களும் உண்டு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அரசனுக்குப் படைக்கப்பெறும் எல்லவகை

உண்டி வகைகளையும் வேண்டுவோரும் பரிசோதித்து அனுப்புதல் இவன் மீதுற்ற அரிய பணி இல்லாது பொழுதைக் கழிய பாசமான வேலையைச் செய்துகொண்டு அது பழுதுறுவண்ணம் பண்புடன் கடாக்கிய மொரிசே னாயிடம் அரசர் மிக்க நம்பிக்கை யுடையவராய் இருக்தல் அதிசயமல்லவே? அதனால் கட்டுப்பான அரசன் ஆணைகளை காவலர்களோடும் பூரணமாய் புரிந்து செய்வதிலே

மொரிசேனாவின் மனத்தின் கண்ணே பொறாமையே வலுத்திருந்த இராஜவிசுவாசமானது, அவனுடைய வேகத்தை எந்தவித காரணம் செய்யவியலாமல் மேலும் மேலும் வேரூன்றிக் கொண்டது அரசரின் வாழ்க்கையிலும் அரசனின் வாழ்க்கை நலமும் ஏற்றிருக்கிற உடலுயிர்போல் ஒன்றேயாகவின் மொரிசேனாவின் காவல் முடிக்கத் வாருங் கடமைகளிற் சித்தேனும் சோர்வுகொள்ளாது இருபடைக்கு ஜாக்கிரதையுடன் அவதரிக்க இப்படியின் அரசனுக்கு சோதரபாலனவர்ப்ப இடைஞ்சல்களில் யாதாவதொன்று சிகழ்ந்தால் அதிதுரிதா உண்டோவென்று உள்ளும் புறமும் விழிப்புடன் ஆராய்வானாயினான் புதுதினும் ஆயத்தக் காரணம் என்னையோவெனில் இதுகாறும் கோடாத வாசனைத் செங்கோல் அருகாமு கேட்க ண்டமையே யென்க

அராட்டகளிடம் மொரிசேனாவின் தப்பியா அரசன் மாட்டுவைத்த சமயமென்று கிழோனித்து என்னெனில் ஆகாய வீரனின் காவலாளியாயிருவர் அரசனிடம் வாமம் போனி, ஈறுதல் அவனைக் கொலைபுரிதற்கு சூழ்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தனர் இதனைப் பல்லோறும் அறாத மொரிசேனாய அவனிருவரும் ஆட்ட்வேட்டகளே

துணைவரின் ஆலோசனை தீர்ப்பட்டனை அறிவில்
அதன் உண்மையைக் கண்கூடாகக் கண்டுணர்ந்து போதிய
கரிசனையுடன் அதனை எஸ்தருக்கு அறிவித்தனன். அவள் மொர்
தேகாயின் பெயரால் அதனை அரசனுக்கு அறிவுறுத்தினள்.
உடனே, அரசன் அவ்விருவரையும் விசாரித்து, அக்
குற்றவாளிகளைக் கழுவில் ஏற்றுவித்தனன். மொர்தேகாயிற்
காணக்கிடந்த இராஜபக்தியைக் குறித்துக் காட்டாய் இவ்வா
று அரசனுடைய நாளாகமப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டது.
ஆனால், அதனால் உயர்ந்ததாய் மொர்தேகாய்க்கு யாதாமொரு
சம்மானமும் அவ்வமயத்தில் கிடைத்திலது. மொர்தேகாய்
தன்மீது சுமத்தப்பட்ட கடமை நிறைவேறியதென்று
திருப்தியடைந்தது, அதனால் தனக்கு யாதேனும் வெகு
மதி கிடைக்கவேண்டுமென்று கருதினானல்லன்.

அரண்மனையிலுள்ளோர் அனைவரும் ஒருங்கேயும்
மொர்தேகாயை சங்கமித்து உட்கொண்டார். அவனது ஒழுக்
குணத்தையும் பழுதற்ற பரிசுத்தமும் காலமற்ற குணமும்
யாவரும் வியக்கத்தக்கனவாய் இருந்தன. அவன் பெரியார்
அனைவரையும் உளத்தே மதித்தொழுகும் உத்தமனா
யிருந்தும் முகமன் கூறுவது இல்ல வழக்கமென்று வணக்
கத்திற்குரியாரை அகத்தே வணங்குவதன்றி, வெளிப்
வேஷம் பேணாது இவனுக்குப் பெருவழக்கமன்று. ஆ
மொனாலுக்கும் ஒருவர் வாசயிட்டு அரண்மனையிலேயே
இருப்பன். பெரியாரை வணங்கத் தோளுழி மாயஞ்
செய்யாது அவன் குறிப்பிட்ட ஆமானாக்கிக் கிரா
மானகுவான் கிரமப்போல புறத்திலே பதினுயிரம் கும
பிடும் அகத்திலே ஆசாரியாணமயும் பேணும் தாகமம்
உடையனல்லன். எதினையும் ஓரணுசெய்து ஒதுக்காமல்
உளமாற உரியவாறே காட்டுமியல்பினன் இருந்ததை

விரும்பியதென்று யாவரும் பாராட்டுவர் என்ற குரோதமே யாகும்.

வெளிப்பாட்டாய் விசேஷித்த மிரேரகையாள் ஆட்டலைவனோடு என எழுவார் எத்தனைபேர்! அம்மம்ம அனந்தம்! அத்தனை பேர்களுக்கெல்லாம் தன்னை ஈய்ப்பவன் ஆமான் என்றே சொல்லத்தகும் தனிமை வாட்டுடன் எல்லாத் தங்களும் பங்கவேண்டுமென்பதே ஆமானது முழு மனம் ஆகவே ஆமான் தம்மைக் குறுக்கு வந்தக் காட்டார் சிலர் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்தனர் அநேகர் அஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்தனர் அநேகர் தாதங்கள் இறுக்குமாறு வீரவின் காலிட்டு நமஸ்காரஞ் செய்தனர். சிறிவசத்தால் இவனை செய்தற வீசகத்த அறிவுடையாரிற் சிலர் தந்தம் வந்தனை வழிபாடுகள் பூமாதேவிக்கே என்று சொல்லித் தம்மைத் தேற்றிக் கொண்டனர் ஆனால், மொர்தேகாயோ! இத்தகைமைய வந்தனை செய்தற்கு அவன் மனமுனைந்து ஒருபோதும் ஒருப்பட்டிருந்திலது.

தன் கண்ணைக் காணுங்கோறும் மொர்தேகாயைக் கலவிசொண்டவன்போல் நெருக்கண்ட மந்திரி அவன்மீது விசுவாமித்திரனைப்போலும் அடங்காக் கோபங்கொள்வான் "இக்கணமே இவனைப்பற்பலவிய மொர்தேகாயை யான் அரண்மனையை விட்டு அப்புறப்படுத்துவன்—ஆயின், அவனை மட்டும் தண்டிக்கத் அசைத்தல் எம்போன்ற அதிகாரம் பெற்ற மதிமந்திரிகளுக்குக் குறைவு அவனை மட்டுமல்ல யூதர் என்ற வல்லவரையும் இன்னே வேரோடு களைவல் என்று, மனப்பால் குடித்துச் செல்வான் மந்திரியாகிய ஆமான் மொர்தேகாய மாட்டுக் கோபம் தாமுமில முகத்தைக் காட்டக் கண்டவைப் புணர்த்த அன்னோன் கிரேகி

தா அவனை விசித்து, "மிதிநீர 'வேரோடு ஒத்து ஒடு,
'நாடோடு நடுவே ஓடு', காவகதுகருததகக கோலம புனைக
தாறறுன இக்கவிபுகதறில் கடைததேறலாம தறபெரு
மையை ஆடையாகப புனைநதுளள ஆமானுககு அவன
வேண்டியவாறே பாததிரச் செய்வின கடுநு மானைதனறுதே
அரசயனால அதிகாரம பெறறிருககும அமைசசின வாழ்வ
பதும நமது கடமைதானே இனறு சேவிககப்பெறும
ஆமான நாளை கமையாய சேவிகக நேரிடும சேரும
'ஆசிரககொருகாலம வரரு பூனாகதும வருகாலம
வருமே எனசின' அறபககால பழமூ! இக்கிராடசிய
ஆமான கறபிகதமாறு வகதின வழிபாடுமா இபறஙின
அதனுவாயசதா இமுகதது வகதய அாமேனு அககாரணததிறுஞ
தனககு வெநதாலசு சிறிவைததேடி வைததுவிசொண்டு
றுவ ஏனறு வநாதிச சொலவிலும மொரதேகாய அவவச
சைகளுககு இணங்கவில்லை.

ஆகவே, ஆமானின கடுஙகோபததிறகு மொரதேகாய
தாருந இலககானுன 'முதலையும மூாககனும கொண்டது
விடா' வெனபது பழமொழியனறோ? இவ்விதப பழ
மொழிகளெல்லாம உலகிற பலகமுறுனு பேறுகதால
சமாதகன ாவபபெயசெடுதத புகழபெறற ஆமா எ மொரதே
காயையும அவன மாபினனையும வேரோடு களைநது, தனன
வியதிரல யூலகிாககுக காட்ட எண்ணங்கொண்டான இர
வும பகலும இதுவே அவனது யோசனை இத காரணம
பறறி அவன மனககவலையும முகாலட்டமும அடைந்தான
தான கோரியதை யெலலாம நிறைவேறறக கூடும என
ஆழ்ந்த யோசனை இடையறாது செய்தமையின இவ
வேலை மூலைககாயசசலும உறறனன றறிவ், தனககு
கிடைததவள் உபயதவியில பொருட்டுத தான அடை

யும் பூசினிகளையும் புகழ்மாலைகளையும் அடிக்கடி தன் மனைவிக்கு எடுத்தோதி ஏழ்முறு மந்திரி மோர்தேகாயின் சுகத்தையும் அவனுக்கு உதிரை உடனே இருவரும் மோர்தேகாயையும் அவன் மனைவியையும் ஒழித்துத் தன் வழி வகைகளை ஆராய்வான் புகுந்தான். நீதி சிந்தைதரும் நிரம்ப புரிதரும் புருஷனும் மனைவியும் அறநெறியின் ஆராய்ச்சி யாதொரு முடிவிற்கும் வருதலில்லை. மனிதரும் அக்கினியும் காற்றும்போலக் கூடினர். தன் பகைவர்மேல் புத்தியைக் கூர்மையாக்கிய ஆமான் மொர்தெகாயை வேரோடு களையவல்ல ஓர் தந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தவனாகத் தான் அதனை வெளியிடச் சமயங்கிட்டுமென்று மனதில் தேறினான். அவனுடைய அரியதோர் ஆலோசனையையெல்லாம் மனைவியும் இரண்டொரு தினத்திற்குள் கண்டுபிடித்தனள். கருத்தாக ஆமானின் மனைவி வாக்களித்தனள்.

இடையிட்ட மறுதினத்தில் ஆமானுக்கு அனேகமான சில அரண்மனை பரிசாரிகள் மொர்தெகாய் அவனுக்குச் செலுத்திய மதிப்பின்மையை நோக்கி மனம் நொந்துகொண்டதாக அவனிடம் கூறினர். மேலும் அவனுக்கு, மொர்தெகாய், தான் யூதகுலத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற தற்பெருமை கொண்டு தன் கடமைகளுடன் உழைப்பவனாயும், அதற்குத்தக்கவாறு தண்டனை செலுத்த மந்திரியின் அதிகாரத்தலைவனிற்கு அடுத்தபடி யாருமென்றும், அவனைக் செலுத்தாது விடுகை அமைச்சனுக்குப் பெருமிழிவைக் கொணருமென்றும், கூறிக், கலகமிட்டனர். இப்பாதக செய்கைகளை செய்யுறத் தீர்ந்த மந்திரி மிகுந்த ஓர் முறை மொர்தெகாயின்மீது முற்றுக வெறிகொண்டான்.

உடனே தன்னிராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக ஏகினான் தன மனைவியை வரவழைத்து அவர் அரிக்கும் அரிய சூழ்ச்சி

யைக் கேட்டான். இராஜ சுதிரிகளிற் லக்கேதாத அவன்
தக்கேதார் ஆலோசனையைக் கைவிட்டான். ஆமான்
மிக்க ஆனந்தம் பூண்டவன் அது மொர்தேகாயுக்கும் அவன்
ஜனங்களெல்லாருக்கும் ஓர் இமைப்பொழுதில் சுவாதமு
அரித்தழ்த காரியம் செய்கையப்படுத்தற்கு ஏற்றதோர்
மருந்தொட்டு கண்டறிந்தான். அதனையே சாதிரைப்படுத்
கொண்டுவருவதாகத் தன்மனைவிக்கு வாக்குப்பண்ணினான்.
ஆமான் தன் மனைவியின் சற்பபாட்டின் பிரகாரம்,
"அமைச்சனுக்கேற்ற அடிவனையை அமைப்பிக்கக்கவள்
நீயே" என்று அவளைக் கொண்டாடினான். பின்னர் அதின்
எக்கினத்தில் சவிதலைக்குமொட்டு அறிதற்கு அவர்களிரு
வருஞ் சீட்டுப்போட்டுப் பார்த்தனர். சீட்டுப் பானிரண்
டாம் மாதம் பூப்பாகியென்றும் இதத்திரம்பெரிய கிழமை
கள் சீட்டிருக்கண்ட திரத்திறகும் அவரைய தினத்திறகு
முாா இட்டீடு இரண்டாகு காட்டணாகிய காலவா
விறுண்டாது.

பிறனொட்ட காலையில் மந்திரி இக்காரியம்பற்றி அரச
ரைக் தரிசிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான்.
தன் மனைவியின் சற்பபாட்டை ஏண்ணுமோதோம் உதிரம்
பொங்க ஆனந்தக் கூச்சலிட்டான். "அரசனைப் பார்ப்
பவன் ஆட்டுவிக்கும் என்கரு இவற்றையப்பயலா
கிட மொர்தேகாய் ஏய்மாதற்கு" என்று ஆங்காரத்
துடன் தன் மனத்திற் கூறிக்கொண்டான். பூத ஜனங்கள்
உலகில் கதி ஏனுமட்டி பழிபவம் ஆகாவிய ஜனங்கள்
அதினாலே செலுத்தவும் நசமே எண்ணங்கொண்டான்.
போதும் என்று சொல்லித் தன்னைக்கிமசை செய்தற்கு
ஆண்டவனையே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டான்.

அத்தியாயம் 10

சதியாலோசனை

மஹாதப நாட்டின் மந்திரி அசுவமேத குருநீ ஆகாய விமான யந்திரம் பாலிக்கத் திறமான அமைச்சர்களை வசன அன்புடன் ஆதரவு அளித்தனன் அரசியலை சம்பந்தமான சில விஷயங்களை இருவரும் ஆராய்கையில் மந்திரி அரசனிடம் போது தன் காரிய நுழைப்பான வேண்டி அரசன் விளித்து காரியமொன்று கேட்குதி, உன தம் நாட்டின் அரசியலும் செறிமுறையும், ஆண்மையுமுகும் அதிகாரச் சிறப்பும் பொருந்திய பேரரசு நாடு உண டென்பின இன்னே ஏன் தக்கவைக்கொப்பது நாதனு காத்தில் தருவேன் தகீர், நான் அமைச்சனும் அமாத்தது தொட்டு நம் நாடு எவ்வாறு அடைந்துள்ளது இருக்கும் சிறு சிறப்பும், திருவும் உருவும், பாடுபட்டு யுவசும் புறமும் பெருமை பும், வீரம் வீரியமும், மணமும் குணமும் சொல்லப்போனால் சொல்லித் தொலையாது உள்ளாகி உள்ளவாறே கூறுதல் கியக்கியலுமோ? ஆயின் எமது எண்ணியே புகழ்ந்து நமேபின், நாட்டின் நலமுழுதும் கருதுபவனுகேன் என மொழியின பலப்பலவுகளைப் பழுதிலாது எடுத்துரைத்தால் தான் அரசன் நாட்டின்து எமை நீங்கள்யும் அரசியலின் எதறும் தழுவியின்யும் உணர்வு உணர் வல்லுநன் ஆவார் அரசர்பெரும்! இதனையுமன் வேலை செய்தின நடைபெறாது அதனுவாகிய பயனியும் கூறியுரைனேன் அவையமாக, நற்செங்கோலட்சிக்கு இடையூறு செய்ய வல்லவாமொரு காரியமும் நமது நாட்டில் இக்காலமும் நிகழ்விலின்று எனப் பான மொழிவதற்கில்லை அத்தகைய இடையூறுகளை அரசனுக்குத் தெரிவித்து அவைகளைப்

போகிற கொண்டாலன்றி யன்றி வேலை இனிது நடவாது
என்றும் நாடும் நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தியில் வாராதென்று
நம்மவர்களைப்பற்றிப் பழித்துச் செய்யும் பல விஷயங்களையான்
கேட்டு கண்டுணர்ந்தேன் அம்மம்ம! அவற்றுட் சில அறக்
கொடியன அவற்றுள் ஈண்டு நான் பிரஸ்தாபிக்க வந்தது
கொடியவற்றுள் கொடியது செங்கோற் செல்வ!
உம்முடைய ராஜ்யத்தின் சகல நாடுகளிலுமுள்ள ஜனங்களு
டைக் குருதிமான ஜனங்களை இந்நாட்டு பாழிருக்கின்ற
னர் அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் சாதாரண ஜனங்
களது பழக்க வழக்கங்களுக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டன
அவர்கள் தற்பெருமையும் தற்கிளைத்தையும் உற்றவர்கள் ஆதலால்
காலத்திற் தங்களும் அரசாட்சி செலுத்தியவர்கள் என்ற
அகம்பாவிதம் உள்ளவர்கள் அவர்கள் சுய ஜாதி விருப்பும்
அயல் ஜாதி வெறுப்பும் கிரமியவர்கள் பிறர் ஜாதியா
ரைப் புற ஜாதியார் என்று புறக்கணிக்கின்றவர்கள் நமது
ஆளுகையைப் புற ஜாதியாரின் ஆளுகையென்றே எண்ணி அவர்
களது நாடுகளையெல்லாம் அபகரித்து ஆளுகின்றோம் என
நம் குதர்க்கம் பேசுகின்றவர்கள் இன்னும் சிலருடை
ளில் அவர்கள் தங்களுக்கொரு இராஜ்யம் உண்டாகுமென
நம் அவர்கள் ஆளும்படி ஓர் அரசன் அவர்களது ஜாதி
யினுள் தோன்றுவான் என்றும் அவர்கள்
அடிக்கடி அறைகின்றனர் ஆகலின் அவர் யூதஜனங்களா
கத்தம் ஆணையை மதியாமலும் தரும் பூமியின் நடவாமலும்
தேசத்திற்கு நாசம் விளைக்கின்றனர் தேசத்தில் அநுசரிக்கல
வும் இராஜவிசுவாசமில்லாமைக்கும் அதிகாரிகளைப் பற்றிய மதிப்
பின்மைக்கும் அவர்களே காரணர்கள் இத்தகை இன்பப
தம் குடிகளுக்கு இடைப்பதம் செங்கோன் முறைமைக்கு
ரேயிலவன்றோ? வேதாந்தி வேதாய கீர்த்திருக்குத் தகை

கொதிக்கின்றது தனகுலத்திற்கெதும் பேறவொரு அரசகுரீ அடைக்கலமாக நடக்கமாட்டோம் என்ற பூதஜானகிவை வேறிய இராமனுசோகிக்கின்றது ராமனுடைய கடை யாமேதயோ? இராசவேக ஜொடோடு சோதனை பரிபா லித்தல் கட்டளைகளுள் முன்னாயோலைந்து வளர்கா போரம் இவை கோசலைக கண்டது மெத்த காட்டகிய வண செயைச செய்திருக்கிறதோ? என்ன போனது தீமையான தீய இராமனுரோ ஆசிரிய இனமே அரசகீர் அப்போடு படியினது ஆகமமுயவரமேயும் அவர்கள் அன்னவனிட வலனேயம் உயக்கமாமதோ இன்னமை இவ்வே பிறப்பிக் கவேணடும் மழுவிராமபடைபெறுதத அமைச்சனை யமே இருசிரவுக்கிவின் ரக்ஷிமாவுக்கமே சேருமானு சிறது வா ஆனோமாசிய ஆதிதேதிர் என வினவே அரசகுரு கரிக்கி என விசனவ அதற்கியோ பட்டு அவர்கள் இவ்வுசிவ இராமயனதி மக்கலுசிவ ராமம் மாதர் செய்வேன இது செயயாமி, மகிழ்வாழு நகிர் யவர் இராசமாமாடத்து பெருமைகளைகளும் முழுமனை தூம் கடைசியிலேமாய்த உடைதி

இவைதக முகைமாய செய்ய கம்புள
மலமெல்லாய மழுதத வீடதை

மழுது பொரமா பொறிபாக்கிய இகதுமகதை ராகசோசிதிடுவோமமே மகது குமாரசிரிய அரசர் செயலமை அறிவதற இராமசமாராமதுவழிராது படி மய அரசியிசிய அவரசி அடைமுதல அறிதாது மேய மிழயவானிற சாலமைமாண பேகிரா விலோ பேசமான இரு வுமயல தாதுரிவிய லம சரிறுது பிள்ளையான வரது வதுராது சாணவேனமகிரி உசாவது பார் தைசெய்ய உயுமைய வேகனமாக்க ம்மா சொல்!

யாவரு இனியே செய்யவேயோ இதுகாறும் பான வேதனை மாய்ப்ப பெறுவாரா, பதினாயிரகோவாசுத வெள்ளியையும் அரசனுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்தேன் ராஜனுயிரை இழப்பினும் இழப்பேன், நாட்டினைத் சேமலாபமின்றி ஒரு போதும் இழக்கேன்' என்று டிண்டிமாகூறி இரகுநினைத்தனை

ஆகாய விசால கானகத்தை யும் பாதத்தைத் திருமபி "மதி மாண்ட மாந்தர், மகிமைகளுந வருமபொருள் ஞானத்தகல ராஜு அலங்கோதிய விவகம் வகுத்தருகு இரங்காய அருமை திருப்பமா மே ராஜு மான பாவிஜ்ஞத கூடிய பதுமிகை யாருமே என்று? நீ இதனாலும் ஈடேகவிரும் ஏன் நகரு மாசதனும் இடைபூமி நிதிகழும் எண்ணிறந்த சிறந்த தனைருமே அவனம் அமிழ்ந்தனை யாகவின், இராஜ துமாரசேனாபதி நீ காயங்கொண்டு நேரிய சிறகும் நூத ஜலசமூகமாராமமாவதே கிருபா கருமமுறைபாரும் அவ சிறு பகுதியா இவ்வாறு செய்யா? யாதுவருமாயு இவ்வாயாசின் துறைந்துபோமோ என்று நீ கவலைகொண்டாய் அதை மோகமேயே நீ பதினாயிரம் அவனுக்கு வெள்ளி பரி மாறியபடியால் யாகாசுகள் போதும்! ஆ ஹா, உன பலம் என்கு ராஜ மாவேஜூர கோவையில் அப்பாகவாரியது ஆசாரு பலமும் யான வேண்டேன் இனி நீயும் காரிய பாலகமத பொருபொருளினை மகிழ்வுடன் செய்யா செய்யாமற்றுமது குறைமற்ற பரிபால மேவினை நன்குறு விடிபோம் பதாகையைப் பலமைப் பதக்கமுடைய பணியா வைய பணியாடைக் கைக்கருவிச் புரவரிதுதவ புரக வறையும் இதர ராஜ புரதிமை போதும் ஆசா னமகாண்டு அரசுமுடனா திருவுளம் பயப்படாமே மதியாக மாதிரியின் மயில்ரு பகுதி கேவாக

கோட்டையில் மதியாண்டை மன்னாக சூழ்ந்' என்று மொழிந்து விடியப் பொழுதுக்குள்ளாக விட்டுக் கொடுத்தனுப்பினன்.

அந்த தினத்திலேயே சக்கரவர்த்தி யாகிய ஆகாய வீரனின் தூதர்கள் அனைவரும் அழைக்கப் பெற்றனர். சகர இராஜர்களுக்கும் மகாராஜ தளவாய்களுக்கும் தேசாதிபதிகளுக்கும் மற்றும் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஆமான கடிதங்களாய் பற்பல பாஷைகளில் எழுதப்பெற்ற அக்கொடிய ஆணையைத் தூதர்கள் கடிதிற் கொடுபோயினர். அந்த அமாவாச முடிவுறும் கடைசி தினத்தில், ஒரே நாளில், பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரையிலுமான ஆண்களும் பெண்களும் பாலகர்களுமாகிய யூத ஜனங்களை அனைவரையும் கொன்று அழிவு செய்யவும், அவர்களது பண்டம் பாடிகளைக் கொள்ளையிடவும், காண்டியாடிசின் அப்சிஹார் ஆண்டு கொள்ளவும் எல்லோருக்கும் அதிகாரம் கொடுத்தது. மேலும் அக்காலுக்கொண்டு அனைவரும் தங்கள் ஜாதியையே ஆயுதம் பணிக் கொள்ளுமாறு அவர்களின்னில் விழிக்கப் பெற்றிருந்தது. இவ்வண்ணமான ஒருசாரன் ஆணை மாயகத்தும் மாதகைப்பதி வரினும் பிறந்து சகுழிவைகளுக்குள் நட்டுப் புறங்களெங்கலும் இவ்வாணை வேதனையுடன் பிறக்கவாபிருக்க ஒருசாரன் ஆணையினையும் வேதனை தங்களும் மற்றெல்லா நாடுகளும் ஏக கலக்கத்தினை யடைந்து இன்னதுற்றார் என்னும் திறைவேதிறனெறு ஏமாற்றமாகிறி, அரசனோடு கூடிக்குலகிக் குடித்துக் களித்தார்.

சடுதியில் பிறந்த ஆணையை யறியலான யூத ஜனமும் பெருந்திகிலடைந்து தாங்கள் தங்கள் மாபு பூமியிலிருந்தபடி பறந்தத தொலைந்து கூறக் காணும் யாதோ வென்று சவுறார் அரசனுக்கு விரோதமாயத் தாக

கண இழைத்த இன்னா யாதுமில்லை யென்று மருண்ட
னா; ஆதலின் தகைதுன்பமுழுவதும் கொல்செய்யப் பெரு
மாதேவியை கொடுங் கட்டளையைக் குறித்துப் பேச வாயி
ழாது தவித்தனா. மோதநுடைய ஆஞ்ஞையைக் கோசி
யுற்ற மோரதேசாயின் இருதயம் பதைத்தது. திகைத்து
அவன் உடனே அரண்மனையைத் துறந்து உண்மைசம
அடைந்தனன். ஆண்டுள்ள நல்லறிஞர் பூதாகளைக் கண்டு
தழீஇனா. ஒருவருக்கொருவர் தமது மனவேதனையைக்
குறித்துப் பிரலாபித்தனர். இவரின் பிறத்தலை நோக்
கத்தைத் ஆராய்வார் முயன்றனர். 'ஓகோ!' இம்முயற்சியின்
பயன் யாதுமில்லை! ஆபத்து பிரமாணம் மாறுப
பிரமாணமல்லவோ? என்று எல்லோரும் ஈகோபிந்துக
உரிகைத்தப்பழுது மொரதேசாயின் முகத்தை நோக்கினா.

மொரதேகாய் அன்னார் விளித்து 'அருமை' கண்
பர்கள் நீவிர் யாவிர் கருமேவந்த தோன்றிய இவரனைக்கு
ஆதிகாரனைய அமைத்தனராய வருசவீசகவியற்று
வதில் கொஞ்சத்தானிருக்கொண்ட ஆமயனே ஆகவியனுடைய
ஆமான இவாகில் எல்லா வருக்கும் ஆகான ற
குலத்தினர் எப்பா அறியப் பெயா வகைக்கும் கமக்கும்
ஆகாதகுப்பினன் அசோ! இதாணுக்கும் நளிபினுக்
கும் சமயாதமேது? அனைவே பாவத்திற்கும் புண்ணியக்
திற்கும் சமமாகம் இவது நாமை தீமை முதலியனவற
தின் பலாபலனைகளை பெருமைகிறுமைகள் பகுத்தறிய
இலலாத ஆகாகியனுடைய ஆமானுக்கும் ஈவலோககு என்ன
னும் தீயோரக்குத் தீயாணும் தீதிசெலுத்துவன் என்
றுடைய கடவுளுக்கும் சமபந்தம் இதிதேனும் உண்டோ?
நாம் இதகாலம் கன்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகிய
வண்ணம் வருங்காலத்தும் அவ்வண்ணமே ஒழுகுவோம்

என்று தீர்மானித்துக் கடவுளிடத்தில் வாக்கிட்டபோதே மெய்யாகவே கடவுள் நமக்கு நாசம் புரியும் பாராட்டுபவராய் ஏகைத் தண்டிக்க எழுந்தருளவார். அன்பால் நீங்கள் யாராது உள்ளக் கமலத்தின் கண்ணே அவர் சர்வாத்மா வடிவோடு வீற்றிருக்கும் சேறதுரியர் கடவுள் என்றது அனுபவத்து. ஆகின் நமக்குள்ளோர்க்கும் பயந்தருகின்ற வேந்தனுக்குப் பரிகாரம் வேண்டி, நம்பனும் காக்கவைக்கத் திடுதலே நம் செய்யத்தக்க புகழியுள்ள காரியம். துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்யுங் காலம் வாய்மை பொருந்திய தெய்வம் நமது வேண்டுகோளினுக்குச் செவி மடுத்து, நம்மை இன்னல்கள் கீர்த்தனும், ஆகிவிருக்கிய ஆமான் அதோகதிக்குள்ளாக்கவும் திண்ணம் இன்னாப் என்று செப்பினன் அவன் சிலர் அகன்றெனறனர்.

உடனே உணர்ச்சித் பூதரனைவரும் ஒருவர் குழுவின் தவிட குலாசாரப்படித் தூக்கத்துக்கேற்றதிலாகிய இடுடை உடுத்திக்கொண்டனர். புழுதியிற் புரண்டழுதனர். அல்லும் எல்லும் உணவை நீத்து உபவாசம் உற்றனர். "என்னே எம் தம்பிரான்! காலம் கலிகாலமாதலினன்றோ இக்கதி! இறைக்குரைக் கடவுளும் நித்திரை செய்கின்றனரோ? குறைமதி மந்திரிக்குச் செங்கோல் கொடுக்கின்றனரோ! இன்று இனி யாம் பிரபாதிகளாயின் இனி விசாரம் போதும் எம் இன்னல்களைக் காக்கும்? இன்றும் எங்கட்கிரங்காமை ஏனோ? சர்வலோகத்தியாபரனே! சிலநாயினை எங்களைக் காத்திருந்து இரக்கமிலவே உபகாரிடின பாவனை உபயோகம் வயமோ" என்று பலவாறு புலம்பி எல்லோரும் ஏகோவவை ஏகமனதுடன் இறைஞ்சினர்.

மக்பபறவில் மிக்க வைராக்கியங்கொண்ட மந்தார பரி

காப கிளையும் அனுரியதறிய பரிகை வெண்ணுத
கோனபும் நகா இதா பாதகளை நடுககச் செய்தன நடுகக
முறற நகாதகரமெலாம் அகைள காட்டிறகுத தீழும் வாத
தெனறு தெளிகது அரசவாயை வைச கூடி ‘அது நியா
யமோ? அநியாயமோ?’ எனறு ஆயகதான சிதிதாயலே,
அவவளை பிறகதற கேளுாகிய குறற மொனயினையும்
யூதாமாட்டுக காடிவா பாகைவா ஒருவான தான புகை
சாதிததறபொருட்டு அரசனை ஏயாறறி எழுதசெய்த ஆணை
அது, அவவது குாகஙின காயபட்ட கொளளிககோல
போனறது தனகைபபட்ட அரசனது செஙகோலனபதை
அசுவருக்கும அறிவு கொளுததுமாள வேணடி மாணிரி
இழைதத மதிமாணட செயல அது எனறு ஓாதனை
விணமாக மாதிலா தனனிலலின மருத வேதனைது
ஆனசிறதுறதுழி மாறற யூத ஜனஙகளின இரததப
பழிஞெகுருயாா எா எவவெகதகைய எடுகா செலுதது
தாகூடும? இது முகவ நகம நாடும நகரமும குடிச
சுவருக வெட்ட வெளியுமாயப போம எாறறது ஐய
மிலலை எனறு நீதியாளா அனைவரும வாயாரப புலமபி
மனதாா சொாதனா

பிணமொரு வீட்டிலகிடப்ப, மறசொரு வீட்டில
மாணம நிகழவதுபோல, யூதாகா மணபபுணாவு வருவதி
மணஙாவடு கிடப்ப, அவாகா பகைவராகிய ஆமானெ
ருமஅமலேககியருமதஙகேசிறகது காரிடட்டு செயகனா
கொலதகொழிபபறறு திளையுகவாறு மாறு அதனை
யாச நீகதுககொளளுதற கேறற தாா சகுாமாவாறாக
தெனறு காவகா தடுக்க காவிப்பக காட்டினா நாள
சேகாரா பாவமும தாம பூகசசேயக் கொணடபடிகது
காதகவை வைபபறவமொறு காரிகாதைனா நீபவெ

லாக துயரைத் துடைத்து விடலாமென்று நினைத்துக்கொண்ட வர் நிகழ்ந்த தன்மையை விழுங்கிவிடலாமென்று வாயைத் திறந்து பாலகனெல்லாம் ஒலி எழுமிகுதாம் புண்ணியங்களை ஆறவே முடிவிடாதமென்று பேசலை களைக்கையைப்பற்றின வலியுக ராதன தன கொடுமைகளை நாகள நடைபெறக் காலமாகிறதோறாறு முகம பூசனை

சதி செய ஆமான மொரிதகளமபாவகம சிகதிர் வாத செயதல வேணடுமா? யாவரோமெனில் செபதற கூடும்! எனபாவறலைத் தன பரிவாரத்தோடு விரைந்து ஆலோ சிக்கலாயினா அவனோ தன நகபானே கொண்டு வினை முடிக்க வேண்டுமென்பதே ஆமானின் வருதச ஆமா னின மாலி சிரேஷ்டை எனபான மொரதேகாயின முடி ரைத்து கை கனறுரககணடு கனிக்கவேண்டுமென்று கேட டுக் கொண்டமையின் ஆமான தன மாளிகையைச சாரந்த கொல்லைப்புறத்திலேயே நா ஐம்பதுமுழ நெ டியமைக்குமாறு சில தச்சர்களை ஏவினன ஆமான தனனை வணங்குதற்குக் குனியாத மொரதேகாயின முதுகைக் கண்டு பொங்குதமும், கூர்ந்ததமிட்டாந்த கழுத்து அவனது காட்சிதந்த விதமும் தனனை பணிசலி செய்தற்குக் குனியாத அவனது சமயாசாரங் களையும் தானதானே அவனை இரையாயிராக் கொன்று வைக்க வேண்டும் என நினைப்பு செய்து கொண் டான ஆமானின் ஆணையின் கனகமைப்பக் கண்ட ஆவன மரியாச அதிசயித்தனள் எனினு, மொரதேகாயை வானால ஆவகையும நாடியால துன்பமும், வாசியாத் தேக தமம கவலைய நதிபதும் விரைவு அடிகளும், மறமும் லைவா மைதகளியும் செய்யலாமு நிறைந்த சனங்களை ஏதாபடுத்தி வின குறித்து நாளே அவனது கசபட்டுக நிக கொணரு

மாட்டு சில வழியோரை ஏவினன் தவிர, கலகந்தாழ்ந்த மொர்தேகாயைப் பிடித்து உயிரோடு தூக்கிலிடுவான் கிச் சட்டளையும் இயற்றினான். ஆ! தேவ! மொர்தேகாயின் மீதுற்ற கோபத்தினிச் சாதி செய்ததான பல முறைகளையும் எண்ணி எண்ணி எண்ணிறந்த வலமை இயற்ற வேண்டி ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டனன். இங்ஙனம் பாவமாகிய கப்பலில் ஏறி அஞ்ஞானமாகிய இருட்கடலிற் பிரயாணஞ் செய்யும் குறைமதியுற்ற ஆமான் அக்கரை நட டுவதற்குச் செலுத்தற்காகத்தவாகிய சில நடைகளோ தவிர்த்தமையின் தானே நாடிய துறையில் கொடிப்பொழுதிற் சேர்ந்து சேஷமுமஸ்மெளற சமீபிக்கையிலேயிருந்தனன்.

மொர்தேகாயும் அனைத்தையும் அறிந்து போந்து உணவு உறக்கத்து பூசாரிகளுடன் தான் செய்யவேண்டிய உபவாச நியமங்களை முடித்துக் கொண்டு அரசனுக்குத் திரும் பினன் அக் கலையில் அவன் இரட்டுடை அணிந்தவனாய்ச் சாம்பற் படிந்த மேனியொடு விளங்கினன் அவர்து வதன மதி விசனத்தால் ஒளிமழுகியிருந்தது. அந்தமைய துக்க கோலம் பூண்டோர் யாவரேனும் அரண்மனையுட் புகுதல் ஒவ்வாதது என்பது ஆணையுள்ள சட்டம். அதன் மீறித் தலைவிரி கோலத்துடன் புறம்பிட்டுப் புகுந்தான் மொர்தேகாயை அரசியாகிய எஸ்தர் கண்டு, அதற்காய் புறத்துக தன் பிரதானி பொருளாய் மூலமாய் மொர்தேகாய்க்கு வேண்டிய உத்தமமான வஸ்திரங்களை யனுப்பினள். அவற்றை அவைகளை யேற்றுக்கொள்ளாமையின் அப்பொழுது இராணி பணிவாளன ஹிரேஷ்ட பாசுகாரியை அழைப்பித்து, மோர்தேகாய துக்கமாயிருப்பது யாது காரியம் பற்றியது என்பதை விசாரித்து தந்து வருமாறு அவனை அவர் பாட்டு விடுத்தாள். அவனுமே அப்பிரதானி மொர்தேகாயை அணுகி

எஸ்தரின விஞாவை வினவினன அபபொழுது யொசேத காய தனககும ஆமானுககும இடையிட்ட சிநேகபினமையைப பறறியும, யூதாகளை யழிககும்படி ஆமான இராஜாவின கஜானாவுககு எண்ணிககொடுபபதாக இடிததுரைகக பணததொகையைப பறறியும, பிரதானிகளு அமிசிந்தது, அதன மேல யூதாகளை வேரறப பறிததறகுச சூசானிலும மறறிடஙகளிலும பிறந்திருந்த கட்டளையின ககலைனறிலை யலவிடபகொடுததது, அதை யெவதருககுக காணபிககுக தெரியுறுததவும, அவா இவவிஷயம பறறி அகதியமாய அரசனிடஞ் சென்று யூதருககாக விணணபபம பணண வேணடுமெனறும, அவளுககுச சொலலுமாறு கறபிகலுக தா துககததின காரணததை ஆதியோடநதமுஙகூறினன

அபபிரதானி அவன சென்று போகலு மொர்கே காயின கூறறுககளை யெலலாம எஸ்தருககு மாறறினன அபபொழுதே எஸ்தா சமிலெதணடு ஆமானமீது பூசல சொலலின ர் மனனரிய குலததினரா மாயககுமபடிப பணணிய மனதார மாபெறிய தா கனவனெனுஞ் சதி பாலோசனை செயது சீக்கிரமதவனைப பிடிபபிதக மதியறற மகதிரியை யென செயவதெனறு அகநேரம அவளுககுப புலனாகவிலலை ஆயினும அவள ராகிலைமைக குரிய வடிடததையும அகநேரம தெறறென உணாநதனள அரசியாதெனின எதனிரியும இராஜாவினுடைய விசேட அழைபபுப பெறறொழிய இராஜ சநநிதிகசேறபால ளாலா இவவிதமே மடாகொருககுச செயசேததமே கணடனை எனற மாறுப பிசமானமொல அமைடு ராஜுனாநத எனதா தான ராரு மாகாவமாய இராஜாவிலி டம சொலலியிருககப போனவில்லை யொாடம இவவமயத தில மேறகூறிய வாலையைப பிரிச சேனறே தாவினின

ஜாதத்தாரின் க்ஷேமா க்ஷேமத்திற்காகத் தன் கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் மோசேதேசிகரிடம் கூறு வான் வேண்டித் தன் ஜிரேஷ்ட பிரதானியை மற்றுமோர் முறை யனுப்பினான். அப்பிரதானி சென்று எல்லாங் கூறிய வற்றைப் பாக்கிசாகவியில்லாது பழுத்துப் பகர்ந்தனன். அப்பொழுது மோசேதேசிகர் மீண்டும் விசனமுற்று அவனை விளித்துச் சூரா! அரணமனையிலும் ஏனைய சேரியப் பற்றிலும் பிறந்திருந்த அரசனது ஆணவப் பாங்கு விளைத்துக் காட்டி, அத்தகைமையின் பிரகாரம் பூர்வகாலங்கள் அழிவுற வேண்டிய பிருத்தினை இராஜ மந்திரியாகிய எஸ்தரின் மகிமை மோசவிலியின் இசுருண டிருக்கிறதென்பதைக் காட்டி, அவனைக் கடவுளானவர் உயரிய பதவியிற் கொணர்ந்து வைத்திருந்தால் இவ்வாபத்தில் அவன் தன் ஜனங்களுக்குச் சகாயம் உதவுவான் என்ற நோக்கம் பற்றியதே என்பதைப் பூட்டி அங்ஙனம் அவள் காலத்தில் செய்கை காரி செய்யாவிடின் அது ஞாலத்தில் மிக்க வசை யைத் தருமென்பதைத் தீட்டி, அவன் உதவி தாத தவறின், எல்லாம் வல்ல கடவுள் யூதர்களுக்கு வேண்டிய சகாய சகாயத்தை எவ்வாறும் கூட்டத் தவறார் என்பதைக் காட்டி, ஆகினும் தான் தன்னைக் கொடுத்தாயினும் நன்னினத்தவர்க்கு நேர்கின்ற இடர்ப்பாட்டை விலக்கத் துணிதலே தன் சிறந்ததென்பதையும் அவ்வண்ணம் முயற்சி செய்யின் இறைவ னருளால் அம்முயற்சி சித்தியடைந்ததாமல் மகிழ்ச்சியைத் தரும் மாண்பயன் படைக்கும் என்பதையுங் கூட்டி, புரோகு மாறு கட்டளைத்தனுப்பினன்.

அவ்வண்ணமே மொழிந்த பிரதானியின் மொழிக ளைக் கேட்டதும் எஸ்தர் பலவாறு பரிதவித்தவளாயினும் உயிரிழக்கத் தருவாயிலிருந்த தன் ஜனங்களுக்குத்

தானிழைக்கும் உதவியே உத்தம உதவியாகுமென்று தெளிந்தனள் ஆதலின் அவள் மறுமொழியோர் முறை யப்பிரதானியை மொர்தேகாயிடம் அனுப்பித் தான் மூன்று நாள் இராஜ தரிசனம் பெறுமுன் தனக்காகவும் தன் தலத்தா ருக்காகவும் அசன்ப பிராரத்திக்கும் பிரார்த்தனை பண்ண படுமாறும், அதனால் தனக்கு யாதொரு மோசம் நேரிடாவாறும், யூதர்களனைவருந் தவக்கோதிற் கட வுள் ரோசமி யதுகாறும் வாவிட்டதல வேண்டுமென்று கூறுமாறுரைத்தனள் ஆபிரகாம் எஸ்தரின் தீர்மானத்தைக் கேட்டறிந்த மொர்தேகாய் ஒருவாறு தேறி ஈசுவர நம பிக்கையுடையோனாயினன் பின்னர் சனமேற்பா தாமுா து உணவகாது சென்று, எஸ்தரின் அரிய உதவியினைப் பா ர்த்த கவினை அது கேட்ட யூதர்யாவெல்லாந் திரண்டு ஜெபாலயங்கள் புகுவர் அனைத்துநாதே தனு செபமாய ஜபதஸ்த எழுச்சியது ஈகோவாவை அன்பொது னை வேற் று பிணிப்பாராயினர்

அத்தியாயம் 11

எஸ்தரின் வேண்டுகோள்

அனந்தவெல்லாம எஸ்தர் அமிழ்ந்திருந்தனர் செய் துயர் வாட்டினமையின் அவர்கள் தாம்முகர் தடம்பிறந்து போந்து கொண்டவளவ கருகருமுலசோர்வும் நாகோனை மருங்கினிற் தயங்கியது மேதபொறை காசுமேலாத அமராவகொடியிடை மணப்பொறையாளுமறைந்த செர தமையான காயகா வெண்டாமரையன விரிதந்தன உன

ணிறைந்த கூசா ஓட்டமும் ஓடும் கீழ். நிறமிலும் நிறைகும்
மனத்துக் கவலையை வொளிகுளதியவாபோலப் பெருமூச்சு
விட்டழுது செய்வர் உண மூச்சு வாசலுகு செய்வன,
மாகமத அடக்கிப் பேசலும் செய்வர், ஆமாசு வசைலுகு
செய்வன

'ஐயோ!' யான் அரசியா பிறுத்தலின் பயன் என்ன
ண்மேயோ? இனிமேல் யானரசியா பிறப்பதன் பெருமையுந்
தான் யாது? யமினாவனே யமினுதாசகு இடுக்கண்
இயற்றுவான் நிலைபட்ட ஈசு அதற்கென்றே அவலகத்தை
புறப் ஆக்கியதும் அமைச்சனுக் வாய்மைத்தன்மைபோறும்!
ஆதற்? அவனது பெருமையையன்றோ ஞெகிழுமைகளுக்கு காட
ணமா? அவன் பெருமையை வெறுமையாக்கி, அவனுயிரைக்
கும் உலைவாய்ப்பலா ஈசனன்றோ? இம் முதமைப்பட்டரசு
ஆமான் இலவாழ்துரம் அம்மலமேசி அவாவர்முற்றத்
டணலுசெய்து முடித்தான் இம்சேலம் டேமம் இதனைமும்
பார்த்துக்களிக்க எங்கோனுக்கு இனிப்பேதோ ஈடணைடே.
பிரபுஅவேண அந்ததும் ராசனசொல்லே உலாமைதான்
என்னன்பாலத ஜனங்கா இறு சமயம் என் ஆதாவைமேய
எதிர்நோக்கியிருப்பா. யான் என் கடமையை யவளியரு
செய்து வராவிருப்பேனோ? முனைவதன்மியின் இல்லை
எண்ணுயிரவ மீதஜ்லும் எவ ஜனங்களை உயர்த்திய பெரும
புகழ் கொண்டேனா அதுவாயின் பூதரின் மேம்பாடும் யான
ரசியாய் வீற்றிருத்தலின் பெருமையும் அதனாய பயனுக
தெறவொனத் ஜாங்கும் என அருக்குலத்தினர் பேரிற
சமநிய பழிக்குப் பழிவாங்கலும் எளிதாகும் யான
கமக்கும் புகழும் உலகிர் எனமும் சேழும் ஆகும். சிறாத
கடவுள் ஆனைதனில் நிறைந்து ஆக்குத இடமருள
வாராக, ஈசன் முனிவிடப், யாணிசசற கருமத்தை முட

புனறி முடிப்பேனத[1] எனறு பாவாறு பனனினா பாய விற கிடநதனன

அசிபினககிற கிடாக பெருநதுயாகிய இருட்டடில் யகறுறானபோல அருணனுங குணதிசையில தோனறி னன இரவிரிருநினுககுறி யொளிதகிருநத ஆகாய மவவையானவா வெணணிறததரன யாவிகது பிர காசருடன விளஙகினா இருளவல்லியிற சிககுணடு மரு ளுறறுககிடநத மனனுயிரகளெலலாம் தினகரனின அருள் வல்லயடையும புதிபதோருயிர பெறறுளதுப புனனகையுடன மலாநதன இருாளிய மனனா விழிகக காலைவேளாகிய விதகிளையால காககுணடு மயலிக்கிடநதமககளெலலாரும வெயிலவன காககை தமமைததைபாரசமயின அமபகாக தீபபெறறு, இாகரு முககுடன எழுமபுவராயினா. எரதருந தனனுடைகிடைக்காவிணையைப புகழி ரவியான போலத தான போரகதிருநத சிலமேகம்யாயுததி எழுநதாரா எழுநதவாதே சிவாறு தனமனததில கனவினதமெழுது ஆடியை நோககி அடுததவாறும தொழி பொருகதி விரை விறசெனறி, இரவின இருமெயாாமிரணடு ஒளிககிருநத தெனறு இயுறறநாமகது விளஙகிய அவளது கூதனில நற மணைகமழு தைலமபூசி மயிாககோதிவிய, பணிசசைசெயது, அனகாமமெ முடிததபினனா இருட கூடடிலிரியமிகிர உளாமும பிறைபாவன உசசியாகாிதவுப பககமெலலாரு ஞிதரிய பனமீனகளனைய விரகரும தூககும வெணமாய குடினன

இதறகுன வேறெரு தோழியுடபுருநது அரிசியின ரவனுககருக கதநிருநதனா அசசியானிப பாாததுக தவ னிைக கொளுமாணடபம செலுகனுககு வேறு ஆடையா பரணஙகா கொணருமாறு கடடளகுறி எனியதை

பொன்னறையுட் புகுந்தனர். ஆங்குத் தன் கால்கடன்களை
முடித்து வேறொரு அறையுட் புகுந்த அரசனின்
தேவியை அலங்காரஞ் செய்வான தோழிகள் பலர் தேவை
யாகிய அணிமணிகளோடுக் காத்திருந்தனர். பின்னர்
அழகுவாய்ப்ப வந்திலிறங்கிய அவர்கள் அரசியை
வணங்கி அவளை யலங்கரிக்கத் தொடங்கினர்.

பொன்னைப்பழித்து விளங்கிய மேனி வாய்ந்த பொன்
னைப் பொலிவுறுத்துவார் பற்பல சிறுமுடைகளான அவ்வழ
கிய மேனியை மறைத்து, அதன்மேல் சித்திரவான மேகலா
பரணத் தைத் தரித்து வணிந்த முத்துமாலைகள் சேர்த்
தனர். கழுத்திற் காறையும் காலிற் சிலம்பும் அணிந்து
கைகளுக்கு ஆடக கடகமிட்டனர். அரசனது இருவுருவம்
பொறித்த சிறியகோர் பதக்கமும் மற்றும்பல இரத்தின
வைகளும் மார்பிற்றரித்தனர். நெற்றிக்குத் திலகமும் காதி
களுக்கு அஞ்சனமும் தீட்டி மயிலுற சந்திரனையொத்த
வினக்கு முகத்திற்கு ஏற்ப அவயவங்கள் இரம்பித்துக்கொண்டு
மாறு செய்தனர். அரசன் அளித்திருந்த கணையாழியை
விரலில் அணிந்து ஆழியேகத்தின அரிய துகிலை ஏந்
பறைத்த கட்டுவான செம்பொற் கிரீடத்தரித்தக் தாழ்ந்து
வணங்கினர். இவ்வண்ணம் அணிகலன்களை முடித்து செய்யார் அணி
கலன்களும் கழித்துச்செய்து விடைபெற்றுப் போகத்தலைதான்ட
வேறோர் தோழி அரசியையணுகி கொலுமண்டபம் வரை
வழித்துணை செல்லற்கு நின்றனள்.

அவளுயிர்த் தோழி அரசியை நோக்கி, 'மாதரசி, என்
றன் முகத்தனில் மகிழ்ச்சியிழந்து தளர்ந்துற்றிருத்தல்
ஏனோ? மனவாட்டம் பற்றியனரோ முகவாட்டமெய்தும்?
ஆயின் அவ்வுடைவரியலகளையும் எளிதில் காவலன் திரு
மகன் அனையாய நீ பெறுகற்கரிய பேறுகளும் உளவோ?

தின் முகவாட்டத்திற்கு முகாந்தரம் என்னவோ? சேனத் தை நலகத்திலுக்குச் செல்லுமாறு பிறந்த உத்தரவு மின் றோ மோகத்து உணர்த்தாமைக்கு இதுவன்றோ காரணம்' என்று அன்பார்ந்த மனத்தினளாய்க் கேட்டாளவ்விளை யைத் தன் முகமோ சிறிது மின்னுமாறு மௌனமாக செய்து, ஒரு 'மூச்செறிந்து 'என்னுயிர்த்தோழி! வேண் மதி, யான் இறைவரது இருப்பினிலிலே இருந்தவைகளை கொலுமண்டபத்துக்குச் செல்லுமாறு துவிக்கோன் யான் செல் தல் கண்ணுற்றதை நீ இரண்டு மூன்று தினங்கட்குள் தெரிந்துகொள்வாய்' என்றுரைத்து அமைப்போகாய் இறு வன்று ஆகாரு பெருந் ஆழிவேலைதனை யனுக்கை கருதிய னைக்கு இதனால் யாதொரு இன்னலும் துணைக்கப்படுக் லாம் வல்ல எவ்வாராவை இறந்துவாயாக' என்றே அவள், 'தோழ்மாழியாய், நீ சொன்னக் கேட்டதற்கு முன் னரே யான் கடவுளைப் பிரார்த்தித்து விட்டேன் இதனால் யாதொரு கெடுதியும் சேராது உனது உடைய சொல்லிமனாக கமைச்சர் றுபோதும் உடன்பட்டார் நீ தைரியத்துடனே அரசியா சமுகம் செல்லலாம் என்று தேற்றினர்

கற்பகத்தைப் புல்லிய வல்லிக்கொடியெனப் படர் தினற பாக்கியானவர் பாக்கியனின் சபாமண்டபம் குறு கலும் வாயிலில் நிற்கவாளருகு செலமிட்ட வெவ்கர் மண்ட பத்தின் உண்முற்றத்தில் நருகால வைத்தான அக்கரியில அவர் தன்வேண்டுகோளை எவ்வாம புரிந்து பக்கலரு மௌனம் சிந்திக்கத் தொடங்கினர் இட்டமான வசை பசிதொன்றும் அகவல் புஷ்பட்டிலது அரசியனது ஆன் மனம் பிறக்கத்துணிந்தது போல் இருப்பபோல அவள் முடிக் கொண்டது அப்பிருளாகிய யானியைத் தன் மனமாக்கிய அறுகுசத்தால் அடக்கியாள்வது அரியதோர் காரியமென்க

கண்டனள் கடைசியில், 'தெய்வம் இகழ்ச்சியடைந்ததற்கு அஞ்சு கடவுள் திருப்பாவையின் அவலேவில்லை என்ன பேசத்தக்கன வாகிய வசனங்கள் அவரே எனவாயின அருளிச் செய்வர் என்று ஊமத்தைச்சொண்டு எல்லாரது அடிகள் கடிதின் எடுத்து வைத்தனர்

இம்மொழிக் கேட்டிச் சபதமேற்கொண்டவர்கள் பலகணியின் வழியாயப் பாவைபோன்று நிறைப் பார்த்துத் தன் மனைவியாகிய எவரோ யாதோ விஷயத்தை விரும்பி வந்திருக்கின்றாரா என்று வைத்ததனை இதற்குள் அரசியும் கல்லைக்கடிகா வைத்து வாயிலண்டை வந்தனர் உடனே அரசன் அவளை விளித்து, "பொற்பாவாய்! நின் அனைய நான் கண்டை வருமாக அன்னையால மென்னடை நடக்கு நின் நிறைத்தமையால் என்ற எண்டெழுந்தருளிய தென்னே? " என்று பரிந்தனன் தன் பொற்செங்கோல் அவளுக்கு நோக்கிட்டினன் பூங்கொம்பனாள் மாதாகி ஒளிகிய கடைப்படிய சென்று தன் மனுளனின் பொற்கோவை பரிந்து முத்தமிட்டான் அன்னம் வானந்தொற்றுடன் அசமு முகமும் மலர்ந்து எனதுண்ண உத ஆகிய தன் ஆனைபோடு கோசலி, "என்தா இராணியே! நீ வேண்டுகோள் என்ன? நீ வேண்டியவர் வேண்டியவாறே அளிக்க வல்லவனிப்பான் வலி தாளத்திலுமே நீ வேண்டுவது என இராஜ்யத்தின் பாதியே யாயினும் இன்னே அதனையும் தருவல் தையலார் திலகமே! நீ மையலுற்ற வாலபொருள் தகைபுறுமோவென இயுற்று மெய்பாயூ. ஏதற்கு என்று நிற்கு? நீ காடுமிற்ற பொருள் வெகுமதித் கிடைப்பதாயினும் இன்னே அவைகளை கொணர்ந்து கருவல் தேனூறத மொழியாய நின் மனமார்ந்த மனருடு எவ்வென்பா என்றான், என்னும் பணிமொழியார் தன் பிராணநாதனை விளித்து என்னுயிர்

ரீக சக்கரத் தணவ, அடியனின் இறந்தபின்ம சாயங் காலம் ஐந்து மணிக்கு அதாபபுரத்தில் அவிக்கும விருந்தி னுக்குத் தேவீர் தமயுகளி சிரமபிய மதிரியோடும் ஏழுந் தருளவீர்கள் இதுவே என் வேண்டுகோள்' என்வும் ஆகாய வீரர் அம்மகிழ்வுடன் ஆமோதித்து அனுப்பினன்

தன் எண்ணம் நிறைவேறிய பெருமகிழ்ச்சிக் கடல் குளித்து எலதா திருமபினன் தானைசியின் ஸமுகத் தைக் கண்டு இன்புற்ற தோழிமாரும் அவர் அவர்கள் ஆனந்தக்கூத்தர அமிழ்ந்தினர வேதனாத ஆரீர பெரு மதும முனவரே அவனுக்கு அறிக்கைசெய்யாமலும் தான் எணவியவண்ணது சென்று வணங்கியமுடன் திருமபிய எல்தரின் நிறம் அதகோழியானவர் மிகுதியுங் கொண்ட டினன் இருமரும அரிசியாவில அதாபபுரமடைந்து, மோகதேவயக்குச் செய்தி அனுப்பிவிட்டு விருந்துக்கான வாய்த்தம அவள் மூலமாய்ச்செய்ய ஆரம்பித்தார் அரசி யிடமிருந்து செய்திவரக் காத்திருந்த மோகினியும், தற் செய்தி கேட்டுக் குதூகலங்கொண்டு, கடவுளுக்கு வந்தனஞ் செலுத்தினள்

அத்தியாயம் 13

அரசி யளித்த அரிய விருந்து

அரசி சொன்ன தினத்தில் சொந்தத்தொழிலை [illegible] ஆமா [illegible] கொண்டும் பொருட்டு அரசன் [illegible] போச சினன் அமைச்சன் அந்த [illegible] விட்டு வெளியேறி அரண்மனைக்கு [illegible] புறப்பட்டான் [illegible] தன் [illegible] செய்து அவன் [illegible] போதிலே [illegible]

லைத் தொட்டு வணக்கமுடன் நிற்றலும், அவ்வேளை ஆசனத்தினை அமருமாறு அரசன் பணிப்ப உட்கார்ந்தான். ஆகாயவீரன் முகமலர்ந்து தன் திருவாய் திறந்து அரசியானவர் அறுபதினம் மாலை ஐந்து மணிக்கு அளிக்கும் விருந்தினைக் குறித்துப் பிரஸ்தாபித்து அவ்விருந்தினுக்கு அதிபூக மந்திரியாகிய ஆமான் ஏத விதமும் தன்னோடு வரவேண்டுமென்று அரசியின் பேரால் கேட்டுக்கொண்டான். ஆமான் தனக்கு அரசியின் தயவு கிடைத்ததென்று ஆனந்தப் பரவசத்தனாகி உடனே இவ்வாறின்ன தேசசம்பந்தமான சில விஷயங்கள் குறித்துச் சிறிது நேரம் வேந்தனோடு வார்த்தையாடிக் கொண்டிருந்த பின்னை ஆமான் தன்னைக் மேன்மையிலேனை மொர்தேகாய் தன்னை விரும்பியவாறு வணங்கியாது பண்டுபோல நிற்கக் கண்டு கோபாவேசம் கொண்டனன்.

ஆமான் தன் இல்லம் அடைந்ததும் தன் மனைவி மக்களையும் ஆருயிர் நண்பினரையும் வரவழைத்து, அவர்களுடன் ஏ.க குடித்துக் களிக்க அமர்ந்தனன். அவன் "குடி குடியைக் கெடுக்கும்" என்பதை எட்டுணையும் எண்ணாது அதனிய பழக்கத்தில் தன்னொடு பிள்ளைகளையும் பிற கிநேகிதர்களையும் பழக்கியிருந்தனன். செல்வச் செருக்கினால் வந்த மதிமயக்கமே அவனை அவ்வாறு அவ்வழியிற் புகுத்தியது. மதுவைப் பருகியதோடும் ஆமான் தான் அரண்மனையில் அடைந்திருந்த மேன்மையையும் மதிப்பையும் படைத்த வெள்ளம்போல் மடமடவென்று கூறியும் சாற்றியும் சபதோஷ சாகரம் புகழ்ந்தான். அரசி மனைவர் அந்நியரும் இல்லாத முகமாக இயற்றி அவன் உயர்ந்தவனே அவன் அமைச்சரொடு சென்று ஆசிர்வாதம்

பெற்றாற்போல விளங்குமாணுபின்ன ஆமானின் மனைவி-
யும் மற்றெருரும் ஆமான் அதிகில பிரமணியும், ஆறுதலை
விலாமித்திரனையும் ஆண்மையில் துரியோதனனையும்
ஒத்தவனே என்று ஒக்கயுடன் உரைக்கார் அப்பொழுது
அமைச்சிமாண்ட மந்திரி தன்னை யாசன பெருமையோடு
பாராட்டுமாறு அரசியும் பாராட்டத் தக்கப்பட்டனன் என
தும் அதனுக்கு சான்றாக தான் அறுமைந்தனை அரசியார்
விருந்துக்கு அழைக்கப் பெற்றிருப்பதையும் சொல்லியே
அவனது இலக்கை கிறுத்தியும் இனியசனபரும "அ காட
புரத்தில் ஒர் மந்திரி செல்வாக்குடையவனுயின் அவர் எக்
தப் புறத்திலும் தன்னிஷ்டம்போல் அதிகாரஞ் செலுத்தக்
கூடியவனே ஆவரே என்று கூறிக் களிப்பிறுமாப்புக் கொண்டு
செய்தனர்

இதற்கிடையில் விருந்தினுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளு
செய்யப்போகா பாரவேரகன பாரி தனரினியதேசழி
யாசகயு, அவரை இயற்றவேண்டிய பாரி முறைகளை
புகாதனர் அத்தோழிகண் பரதி விசாரிக்க காதகா
வாகிய மொர்தேகாயை மேதி, அவன் சமயர்ஷ்டா மூல
மாயத் தே வையான எல்லாப் பொருட்களையும் பெற்றுப் பற
பா ணைக்கிலியாகரு தொழிலேடனே புகுதவாரு
அத்தோழியர்களில் சிலரோ காமத்திரயும் அவிக்குற
கரிய கறி வகைகளையும் பா பாலிய வகைகளையும் ஆக்க
வல்லவா சிலரோ கணமாகப்படி அட்டில் கைதேர்ந்த
வர்கள் சிலரோ பலகைகளையும் பாவதுற தனித்
தநித்து செம்மையாய் சமைப்பதில் பெயரெடுத்தவர்கள்
அன்னமாகவின அந்தத்தும் சொடிப்பொழுதில் அனைத்
தமையுறச்செய்து தமமாளிகருக தெரிவிக்க, அவன் அவற
றினையெல்லாம் முறையே பரிசோதித்தது தான் விருப்பும

திருப்தியுற்றதால் இதமொழி இயம்பினள் பிறகு

ஆமான் அவளது பிறப்பால் நானருமணிக்கெல்லாம் தாயென நகைக்க அலங்கரிக்கத் தொடங்கினள் தனக்கு, மகதிரியின் பக்கத்துக்குரிய பீதாம்பரம் உடுத்திக் கழுத்திற் பொற்சமொன்று பூட்டினள் மார்பினிற் பாம்பைப் பக்கக் கவசம் காவிட்டனள் காதத்திற் பொறபிரம பொன்றுப் பிடித்தூசகொண்டனள் உயர்தப் தாரைஷவீரகளைவரிற் றெடுத்தனள் ஆடகத்தாலியன்ற அருவைச்சமொன்று அரையிற் கட்டினள் தோடகளிற் பறவைப் பொன் மாலைகளைத் தொங்கவைத்தனள் பொற்சரிகை யாலான பாகை பொலஷதைச் சிரமேற் கொண்டனள் அடிக்கடி தனிலை அடியிற் பாதத்துத் தாளியுத் தனம்மைசயைப்புத் திருத்தி முழுகங்கொண்ட பின்னை, வாமபுகி பொன் றின் மீதேறி காமவேல வீரர் முன்னும் பின்னுமோடக் தாமக்குவலும் அனை மாரபன ஆகாய வீனது எனக்கே புக்கனை

அவ்வேலை கானிய வேல வோத்தும ஆயத்தமாயி ருக்கவரின் இருவரும் உடனே முறை போத்தனா எழுவே அத்தாப்புரத்தினின்று கோத்த அரிவையராவட டம அஞ்சத்தகை பொறகைப்புற்ற ஞாசமொககிவை பொலம் பூனபாவையர் வீசினா யாழினினமை மினனி லையுமல வெவாகை சின சிக வேலசையும, ஞாகசாதனின னியோசதையும லலினகமுடைய தவில் தல்விபாசு மணமபோல ஒருப்படடொலித்தனா சிககீவநாஞ திரு புலியும போல அவனிபானும அவளைனும அருகிற்ற அமைசசனும டைது செலவாயினா சிதுனாஞ சென்ற தும அணமனப பெணகளிற பலா பூணகும்பத்துடன் லேரந்து ஆகாய கசணுவகுரலயாவு கூறனா மெறசொலல

கிறப, சங்குகள் பொருதலானும் தாமரை ஊதலானும் பேரிகை கொட்டலானும் படகம் முழக்கலானும் பாங் கெழுந்த பேரோசை 'ம்' என்றாகலும், கொங்கரிதனைய சோமா தன பணிமுந்த மூக்கனியாய படைகுவ ஆவி வெளை கண்டு அம்மதமாரதமும் வீர போகாணமும் அன்ற ஒரே முகமாய்ப் பிடித்து நடத்தவால் பெயரிய தன பெருமாட்டியை ரோசவி விளங்கிப் படைத்து வாவில குதவினை அரசியானவர் தவயிரை கோழிய டல ஆகுந்த தோணதித தனக்கு இனியவன இறைவன ஆகாய வீரனுக்கும் இறைதருசவன [illegible] ஆமாறுதும் [illegible] வாவு கூறி அழைஞானென்று ஆகாததில அசனிலுவ அமைத்தான அப்பொழுது மண்டுமோ முறை காறு வாதங்களையும் னைகவ முழங்கலாயின

விருந்தான [illegible] பெறும் [illegible] அரசன் [illegible] அழியவிதருமெனைவாய அத அம மைய [illegible] தன் [illegible] வைபவிடு [illegible] அரசன [illegible] [illegible] ஆகலின, ஆகாய வீரன் [illegible] அரசமுத மைக்கவாராத [illegible] [illegible] [illegible] பெயரிய [illegible] [illegible] வொழிய அரசன் [illegible] [illegible] [illegible] கொடிவாகமன நம [illegible] இனி அரசதனடிய [illegible] [illegible] முரச செழுந்த முரசிசனுடன் [illegible] கோயிக தெருவாயோ [illegible] [illegible] மாகது [illegible] விருக்கு [illegible] [illegible] பொழு [illegible] மயாக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அரியமாதிகள்

கவிய மலர்கள் பாவும் பெரிதாகிய [illegible] நகரின்
மீது தாமுற்ற பகைவ [illegible] வீழ்ந்ததில் வெளிப்படு
கையது, அவர்தம் மனக்கோயில் கொண்டிருந்த மன்னவ
னையும் மகிழ்வுறச்செய்தன.

அவ்வணந்தனின் நடுவண் அழகிய சிறந்த ஆதனங்கள்
அமைக்கப் பெற்றிருந்தன. அவை யானைத் தந்தத்தாலான
[illegible] வட்ட மேசையைச் சூழ்ந்திருந்தன. சிறந்த வேலை
கழிந்த பின்னர் அரசியாகிய [illegible] தன் அன்னையும்
ஆசிரியனையும் அழைத்துச் சென்று வட்ட மேசையைச்
சூழ்ந்துள்ள ஆசனங்களில் அமர்ந்தருளுமாறு வேண்டினள்.
அவ்வாறே அமர்ந்தருளும், [illegible] பரிசோதனை [illegible]
[illegible] விசனம் [illegible]
சதியிழைத்து நடனஞ்செய்தனர். தத்தம் மொழியாலுக
[illegible] வீணைவாசிக்குஞ்செய்தனர். வடமொழி
[illegible] காரிகைமார்கள் பண்ணமைத்த யாழின் இசைபாட
[illegible] கலமும் உருகுமாறு கானமுமா குரலும்
[illegible] கேட்டறிய வீரர்களால் அரசனுக்குப்
பலவாறு பாடினர். வேந்தனுடைய வெற்றியைப் பல
வாறு கண்ணியர்கள் கோலாகலம் [illegible]
பாமாலை புனைந்து பெய்தனர். இப்பரிசாக [illegible]
[illegible] அழகார்ந்த பரிசில் முழுமைத் [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

அகத்தலைகளிலடங்கிய உணர்வுகளின் அரிய தன்மைகளை விளக்க உரைத்து அவன் அவருடன் உண்ணுமாறு உபசரிப்பாராயினர் எங்ஙனின் இனிய மொழிகளுடன் அவற்றினை ஆசையொடு உண்ட ஆரியவீரனுக்கு இடை இடையே பருகிய தண்ணருமநீரே அமுதமாகவே இருந்தது மேலும் அவர் ஆண்டு அயின்றனவெல்லாம் தேனினும் இனிய தம் தேவியின் திருச்செங்கரங்களால் உண்ட பலவகைய உணடிகளெல்லாம் சுவைசமுட்டியனவாகவே அவனுக்குக் காணப்பட்டன அருப்பொருள் உணர்ந்து அரும்பொருள் உரைக்கும் மந்திரியோ ஒருகால் செவாற்றியுற்ற துறவிபோலவும் ஒருகால் அழிக்க ஒண்ணாயுதம் ஈனை போலவும் ஒருகால் உற்சாகங்கொண்ட ராஜகுமரன்போலவும் இளமைப் பருவந்தொட்டும் பசசோரப்போலக் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தனன்

பின்னர் விருந்தினர் பலவேறு மருந்துகளை அரியகப் பெற்றனர் ஆங்கிருந்தோர் அவருக்கென்ப பருகிப் பரமபதம் அடைந்தவர் போலாயினர் அத்தேச வழக்கின்படி சிறந்த சொல்வதுசம்பாதப் பெற்றது ஆரியவீரனும் ஆமாறும் என்றும் கண்டடையாத ராமம் அடைந்தனர்

எல்லா கலைகளிலும் இயமான்று கனிவுள்ள கனிவாமாறு கனலில் இயப்பாதன பாவம் செய்தனர் அவர் தன் முகத்தாமரை அவனது அகத்தாமரையைப் போல் அலர்மாறு தன் விழிகளாகிய கணைகளை அவன் மார்பில் பாட்டச் செலுத்தினார் அகத்தினைக் கண்டதே செனம் வழியே அகலுள்மகர் வாளைபொருந்திய ராஜகுமாரனால் இன மொழிகளாகிய சுவை பொருந்திய தேன் பருட்டினார் ஊனி பொருந்திய தன் கனவுறும் அபையவகை அழகிய ரதி பட்டுக் கருமகர் பாமடலக் சிறந்த வீரப் புதாறு

செய்தாரா? பொன் பயின்ற தன் மேனியின் மென்மை வாய்ந்த பரிசத்தினுல், பல வியாஜம்பற்றி அரசின் மெய் தொட்டுப் பயின்று அவன் இன்புறுமாறு பாவையினன் அன்னத்தைப் பழிக்குந்தன் மென்னடை நோக்கியானும் கண்டின்கண் கடியுந்தன் கனிமொழி ஓசையானும் தனது கலுக்குச் செவியுணவு அளித்தாரா? ஈதாற் தான் சுவாசிக்குமேனும் தானுயிர் கிர்ப்பந்த தனதுவாசனியிலிருந்து சுவாசித்து அசுகுலவோரை நாரென்றும் உண்டுபடுத்திக் கொண்டே யிருந்தனள் ஆகலே எவ்தா அரசனது பொறிகள் ஐந்தினையும் புலன்கள் ஐந்தினையும் தானொன்றுகவாறு கொண்டமையின் அவன் முற்றினுந் தன் வசமழிந்து அரசியின் வசமாயினன்

'கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே யுள' என்பதூஉம்

'உணலுதற்கோ கூடுதலும் கூடியபின்
புணர்தல் மகிழ்ச்சியின் மருங்கும் புணர்ந்தபின்' என்பதூஉம்

தெய்வப்புலவர் திருமொழிகளன்றோ?

நாவலசமழிந்த நாரிவேகன் தனமிகுதியின் அன்பினும் அழகினும் மேன்மேலும் ஆழ்ந்தனன் அவர் அவரின் லோகசுந்தரா அலிராக பெருமையுரோனுரின்ன அவிலேவிடி வெள்ளிலுஞ் சிறிய இடையுடைய வேகருகுக தன்னுயிரிலையும் அர்ப்பணஞ் செய்யான் அவர் சிறிடித்தாமரைக்கண்ணைக் கண்கையாறு மிதுதன் சாமவதிகாரத்தை செயப்படும் எண்ணங்கொண்டான் தான் செங்கோல் பேசுதலுட வீற்றிருந்து அரசு ஐசுவரியங்களையும் அநுபவித்து வருகிறதுத் திருவினைப் தன் தேவியே காணமென்று கருதினன் அரசன் தானித தனைசியோடு

நிறைந்த தூக்கிய எளில் அக்கருங்குழலாளை அழகின் சொரூபமெனவும் தன்னை அழகின் பிண்டமெனவும் அமுதமொழி பகருங்கையளாளை அமுதமெனவும் கனகக் கொடிய அலமெனவும் ஐம்பொறியின் சிறையினையும் நிமிஷத்தில் அழிக்கவல்ல கையாயாத அப்பண்புடைய பாவையை அனைத்து எனவும் தனக்காக கேவலம் ஒரு எனக்கு எனவும் கண்டவுடன் வெட்கி, அக்கீச நின் விழுந்த தன்னாயக ளைதுகைக் கணவனென்று எழுப்புடன் ஒழுகும் குணவதியாகிய எனதுள மாட்சிமை எனக்கோ? எனக்கோ? என்று இராமபூத எக்கிரான் வரனே! "யான் அவளுக்குச் செய்தபாவத்தை உலகிலுள்ளதேனும் உண்டோ? இத்தகையவளுக்கு யான் எத்தகைய சமமானவன் செய்வேன்" என்று உளம்மெலிந்தனன்

பின் கழன் வேதனை பொறுப்புடைய தன் பாரியை விளித்து 'பங்கேருக முகமுடைய பாவாய் பதுமமெனுமாளில் வீற்றிருக்கும் பொன் அனையாய் சினக்கறை கட்டினனையேனுக் காணுமனதோ? அம்மம்ம! நினைக்கவும் அரா இக்குற்றத்தை பாராதுளையென்று பகரவொண்ணாது அத்தகைய காதலுக்கானதொரு நாடு செலுத்துதல் அமரர் கோனுக்கும் அரிதே ஆயின் யான் என்னை ஈடு செலுத்த வல்லன் ஆவேனா? எனினும் ஒன கட்டுரைகேட்டி, என்னுயிர் மிகா உத்தமி நீயே என்றுணராயாக என்னுடையவெல்லாம் உன்னுடையனவே இப்பொழுது நீ வேண்டுவனவற்றைக் கேட்குதி நீ வேண்டுவ வேண்டியவாறே பொழுருப ஆ து ான இராஜ்யத்தின் பாதியாயினும் இன்னே அதிசீத காலை வாரத்துத் தருவல அகில் விட இன்புறுக்துயது இவ்வுலகினில் யாதும் எனக்கில்லை கோகாய என் மனத்துக்கினிய மங்கை கிழக்கி நீயே எனக்கு இதுகாறும்

மகிழ்ச்சி யளித்தது நீயே யன்றி நீ அளித்த விருந்தன்று என்று அறையலாயினன்.

அன்பர் சானந்தருடன் னெழுந்து நின்று, 'என்னுயி ருந்த காதல, நின் அன்பினைக் காணுந்தோறும் அனுபவித்து வரும் எனக்கு யாதாமொரு குறைவும் ஏற்படுமோ? கற்பகம் அனைய வேதச்செப புலமைய வாழ்க்கைக்கொடியை நீக்காதது வாழா நிற்கும் யானே வேண்டிப் பெறற்குரிய பேறுகளும் உண்டாமோ? குறிப்பறிந்து ஈயும் கொடை வள்ளலாகிய என் கிழமையுடன் அடையாத வரங்களும் உளவேயோ? ஆசைக் குறைவிட மாகிய உச்சவிதய கமலத்தின் ஒடி உறையும் அரிவையாயான ஆசித்து நிற்கும் அரிய பொருட்கள் முக்காலத்து மில்லை என்பது மெய்யேயன்றோ? ஆயினும் யான் வேண்டுவதொன்று உண்டு அது எங்கெங்கேனும் இனிய தினமும் அடியனேன் அளிக்கும் விருந்தினுக்குத் தலைவனாக மந்திரியொடும் எழுந்தருளுமாறு இறைஞ்சுகின்றேன் என் ஐயனே! இதுவே என் மனக்கருத்து' என்று தன் கிளிமொழிகளை வேந்தனின் வளவிய செவிகளில் செவ்வே செல்லுமாறு சொல்லினள்.

அரசியின் வார்த்தைகளை அன்பார்ந்த மனத்தோடு கேட்ட ஆசனப் பிரசன் அவளை நோக்கி "இப்படி மடவாய் இராணியே மட்டார் மலர்ப்பூங் கோதாய் அறிவிற்சிறந்த நா அரிவையும் நீயே அருந்ததியின் சிறந்த கற்புடையாளும் நீயே சாதாரண அரிவையர் போல நீயும் என்னிடத்தில் யாதேனுமொரு அரிய பொருளை அவாவிக் கேட்பாய் என்று எண்ணினேன் என் இராஜ்ஜியத்தின் பாதியை என் சொற்படியாகத் தருவேன் என்று செப்பினேன் நீயோ என்னின் செல்வத்தை ஒரு பொருளென மதிக்காமல், உன

கணவனுடன் கூடிக்குலவி இருந்ததில்லையே பேறெனக் கரு தினீர் கற்புடைய மங்கையரின் தகமையை இன்றே உணர்ந் தேன், உணர்ந்தேன். இவ்வுலக நிலையில்லாததாக அறி யாமல், என் உனக்கு ஊனிரக்கருவோர் என ஏவிவிட்டுறை அவ்வுரைகளைப் போதுந்தாண்டு கொடுத்தீர்களென்று விருந்துண்டு மகிழ்ந்தாள் என்று கொவர் என்று அமைதிருக் கும் எனக்கு காலிருந்திரமே அம்மா நானும் இனி நீ கேட்பது என முன்னியோர் செய்த தவத்தினின் பயனே யாகும். ஆதலின் யானும் என் மாதிரியும் நீ குங்குமம் வேண்டு அரசர் ஏழிகை முன்னரே இவன் மகனுடன் உன் னுடன் விருந்துண்டு போந்தது மிகவும் விருப்புடன் சமயத் தக்ரோம என அவ்விடை கொடுத்தனள்.

விடைபெற்றுச் செல்லப் பெற்றதும் தான் அமைச்சனுடன் அவனின்று பெயர்ந்து புறம் போயினன். அப்பொழுது இரவு ஏழுமணி வேளை. அரசன் கனமாளிகை அணு கிய உடனே அமைச்சனும் அரசனிடம் விடை பெற்று வீட்டுக்கேகினன். அங்கு அவ்வமைச்சனு டைய ஆருமான ஆனந்த பரவசத்தினால் மிகவும் தளர்வெய்திப்புட்டான் கோலத்தினன். அன்னவன் அரசன் மனைவிருக்கே செல்லுகையில் தற்செயலாய் அரசிக்குப் பொருந்த காய், மாதிரி பதவிக்குரிய வாய்மை தன்னைக் காட் டாமை கண்டு, வெகுண்ட மனத்தனனாய் அம்மாது ஒருவரைத் தேடி, "காவல் இவன் தவ்வயகவியை, இவனுக்கு அரசனும் செய்யும் கட்டளை கண்டு காப் பேன் அவனைச் செய்யாவிடின் யானோ அமைச்சனுமே னோ" என்று ஆம்பர கனகுர் ஆளுநர் உரைத்துச் சென் றனர். அவன் இவ்விதம் புகுந்த பின்னர் தன் வெகுளியை அட்கல்ல செய்து விட்டுத் தன் மனைவியாகிய பிரேமையை

யும் தன் மனமொத்த நட்பினரையும் அழைப்பித்தனன்.
அவர்களெல்லாரும் ஒருங்குபோந்து வந்து சேரலும், ஆமான்
அவர்களுடன் குடித்துக் களிக்க உட்கார்ந்தான். சிறிது
நேரத்திற்குள் மதுவின் மயக்கத்தை யடைந்து இயற்கை
அமைச்சு நிலைமையையும் அறந்த ஆமான் அவனுக்கு
விளித்து, 'திருவும் உருவும் வாய்ந்த சிநேக, குற்றம் மற
நடப்பாயாத நண்பர்கள் என மனத்திற காழுகைகிப்பை
இந்தத்தானனுபானகூறவல்லேனல்லேன் எனினும் அதா
தனாயமைச் சிறிதளவே உங்களுக்குச் சொல்லுவன்
என் பிதம மகிழிவ பகைமைப் படைத்து இறைக்
குப் பத்து மாதங்களே ஆயினதா இச்சிறியதொரு காலத்
திற்குள்ளான ஞாலத்தில் அடைந்திருக்கும் செல்வத்திற்
கும் சிறப்புடைமைக்கும் எல்லையே யில்லாமை சொல்லிக்
குக் காரியமில்லை என்று அறிஞர் சொல்லக் கேட்டிருக்கின்
றேன். ஆனால் செல்வத்திற்குக் காரணமில்லை எனபார்
ரவரையும் எவருரையையும் கண்டுங் கேட்டிலேன். என்
செல்வம்போல் காலமற்ற செல்வத்தின் ஈஸ்வரரீன் ஒட்டக்
கும் பாதத்திலேயே என அடைந்திருக்கும் சிறப்பையோ
வெனின் அதைப் பற்றிக் கூறத் தொடங்கின் சேடனுஞ்
சேடமின்றிக் கூற வொண்ணாத நிலையன். இப்பெருமை
யாரே சம்பாதித்துக் கொண்டார். ஆயினும் அணைமயா
யரசன் முதல் அரை வீட்டு எறும்பு ஈறுக ஈராதப் பெரு
மைப் படைத்தவரா எவருமில் என்னாருக்கு அரசுடைய
பெருமையை யெல்லாம் சூரியனுடைய கதிர்களேயேசோல்
வீசக் கொண்டு பெருமையாகிய இருளிற ரேயத்து எழுதி
னால் ஒரு வேலை எழுதிமுடிக்கக்கூடும். இத்துணைப் பெருமை
யோதியக்காரனாயும் இதற்கும் ஒர் குறைபாடு உண்டு
என்னும் காணக் கோமட்டி அதனைப் பரிகரித்து என்ன

மேலும் பெருமைப்படுத்த விரும்பி, இறைவற்கு எனக்கும்
அரசனுக்கும் ஓர் விருந்தளித்தனர். அவ்விருந்திலுக்கு
வேறு எவரும் அழைக்கப்பெறும் பாக்கியம் பெற்றிலர்
என்பதை நீங்கள் விசேஷமாய் அறிவீர்களாக. ஆதலின்
அவ்விருந்து என்பொருட்டே நடந்ததென்பது
போதரும். மஹாகபாலனவர் தன் மனைவியுடன் அன்ன
மிடுதல் ஓர் வியப்பு. யாதாமொரு விசேடம் பற்
றித் தன் காயமணக்கு ஒரு விருந்தளிப்பின் அவர் அதனை
வெளிக்குத் தெரியாமல் அளிப்பரன்றோ? ஆயின் அப்பி
யானவர் இறைவனுக்கே வெகு பகிரங்கமாக வருந்தும்
கொடுக்கப் பொருந்தா மரியாதைகளோடும் மோதாராத
தேடும் விருந்திட்டது என்பொருட்டே ஈடாயதாகும். ஆசேந்
பின் சாதிக்கூடாமும் இமைப்போ சம்பந்தமும் மற்ற
மோர் முறையாக எனக்கும் அரசனுக்குமே இதனினும்
மேலானதொரு விருந்து பலமடங்கு சிறப்புகளுடன்
அளிக்கின்றனர். என்ன! என் ஆனந்தம்! என்னே என்
ஆனந்தம்! அதனை நான் சொல்ல முடியவில்லையே! அஹா!
இராஜாவின் அரண்மனையிலிருக்கும் அவ்வண்ணங்கொண்ட கழுகு
தான் நூதனமிய யோகதேகாயை கான காலுவர்கள் இப்
பெருமைக்கொல்லாத தண்ணீருட படட்டுப் போக்கப்
போகக் காணவில்லையே என்று கூவிப் பெரிய ஏக்கமுற்று
மோசமிட்டான்.

அப்பொழுது அவன் மிகேஷிகா அம்மிச்சோகம் சபாநிதி
சொல்லியதையும் கேட்டிருந்த எல்லோருக்கும் சிரிப்
பைத் தருவித்தன. இவ்விராஜ்ஜியத்தில் தமயிற் பெரியார்
எவருமிலர் என்பது வெளிறிவுடையாகத்தும் உடன்பாடு
இதனை நீர்ப்பாய்ந்த அந்தப்புரத்தது அரியும் தமக்குச்
சமமாக செய்யத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆஹா!

அவன மதிவலவரனே நீவிர நாடோறும பெறும வாகசீரகளும வானதககைளும நுமம ஒவிருக்கும ஆற றவினுக்கும உரியனவே யாகவின, யானவை அவற றினகருதிதது அசுவுரா பேசகிலலேன நுமக கேறறவாறு மரியாதை மதிபபுகள செயய இவவுலகமனை ததல கூடாது எனபதே எனகு உடகருததது தவிச, நீவிர மோரதேகாவின பொருடடுக கவலவேணடா அவவறபப யமாக மடடுமலல, அவன குலததினா அனைவரும நாச முறுமகாலம குறுகிசசெனறதே அதனசா கணடதற்கு இடையில நாககுது தினமசாததனே இருககினறன அவ விமாமிச னஎபு செயறபாலது நாகள கொலலபபுறக இசசாம அரமபபிககிறதறகு ஆகுமமாம இருபததைநது முழம உயரததது நவிரவைகறைபபொழுதினுக்குள் நாம அதின நுமபததுமுற உயரம ஆககுவிபபோம கணயகறகு முனனரே அமமுடனுகப மோரதேகாவின சிரசை, அவி ன மகனகளும வதூமாயு அதிலே ஆககுவிததது அவசர முதலில இறகக வைபபோம இதறகாக நீவிர வருநதவுஞ மதியினமாரும மேறகூறியாதது நிலசெயயின, நாளைகவே நமது வருததம பனுசைபபோறபவாகுபோம அவனது ஜனககாரிய அழிவையோ ஏறறசாசததிற கணடுகளிககு லாம" எனறனா அதனகு ஆமானும சமமதிதது, 'மோர தேகாவின உயரமுடிககுமோர ஆனனவயப பிறபபிககு மாறு யாரா அதிகாசமில அரசனைப பணயபேண டினனர காக பணியாளிகளுள மோரதேகாவைத தூககுமரததில பாயபபேண" எனது உழுதி மொழிகள கூறினர உடனேவே அனைவரும ஆமானின திறததை வியநது, 'அதுவே நலமுறைமை, அதுவே நனமுறை எனறு சொலலிக கானோஷிக செயது ஒழுநதுபோயினா மின

வர் ஆமான சிறிது நேரம் தன் மனைவியோடு வார்த்தை யாடிக் கொண்டிருந்து பாரிபாலைத்துச் சென்றனன்

அத்தியாயம் 15

சுவர்க்க பெற்ற மனுடன்

அன்றிரவு பரவியிருந்த இருட்டையெல்லாம் உலகத்தை உருக்க வெயிலால் விழுங்கிவிட்டது ஆனால் விழுங்கிய இருட்டையெல்லாம் கொண்டும் திருப்திப்படாது போலக் காலையில் விஷயம் அரண்மனைக்குள் இருந்த ஆசிரமத்தில் ராஜ தர்மத்தை நேசிக்கும் இருவர்க்குள் இருந்த அவமதிப்பு பொறுமையின்மை முதலியன போல் விரைவில் சிவபெருமானின் திருக்கண்களில் உமாதேவியார் கை திருக்கரங்களால் பொத்தப்பட்ட அருணோதய வியாபித்த இருள் போல அநியாயமும் அக்கிரமமும் சூழ்ந்திருந்து பார்க்க ஏற்பட்டவர்கள் அனைவரும் கொடுங்கோல் மன்னனின் ஆட்சி பேரா ஆட்சியோடு அவனிருளின் ஆட்சியும் உண்மையை மறைத்தன. ஆனால் அதனைப்போல அரசனது கொடுந்தண்டனையாகிய இருட்டினின்று கண்டறிந்த துறை காரணமாக தனித்த ஏகாந்த மாதிரம் அவனிருக்கு அருகிலுள்ளவர் முற்றும் கெட்டவனுக்கும் வெட்கமில்லை முழுதும் மனத்த ஜனங்கள் எம இல்லை என்பது உறுதிமொழியன்றோ?

அன்றைய அரசனுக்கு நித்திரை வரவில்லை அவனிடம் வியாபித்திருந்த இருளிலும் காமம் பயமடைந்த உயிர் காயாவுடம்பும் அதனாலையே விருப்பம் பாராமலே மனது வருந்தி, மெய்யுறாமல் துயிலாதிருந்து, அரசன் மாதிரம் துயிலாதிருந்தனன் வீடு வாயிலைத் திறந்து வெளியில் உதய

கும் வழிருக்கும் கல்லும் பாலும் தம் படுக்கையாகக் கொண்ட ராஜாக்களும் அவர்களின் உதவியால் அயோத்தி துயிலாதா ரக வேதனை மாத்திரம் விழித்திருந்ததை அவர்களி லெக் கண்டார். அனைவரும் அச்சத்துடன் அமளியில் அயர்ந் தூங்கப்பற்றத அவ்வகைத் கவிவாணரும் கூத்துக்காரரும் தத்தம் நாடகங்களையும் கூத்துக்களையும் அறையதினம் நிறுத்தி செய்து துயிலவொணாதிருந்த இறைவன் மாத்திரம் இமை கொட்டியிருந்தான். இராக்காலத்தில் இரைதேடும் இயல் பினையுடைய துஷ்ட மிருகங்கள் அவ்விருட் குழம்பில் தம் இரைகளைத் தேடுவது அசாத்தியமானதென்று தத்தம் குகைகளில் அடங்கியிருந்தன. அமைவனாக ஆகாய வீதியை மட்டும் தன்மையின்றி சகதிரவமாக நின்றிருக்க வன நடுநிசியோசத்திற்குள் துயிலும் வரக்கமுடைய பேய் களும் அறையதினம் சகுத்தபொழுது நடுநிசி ஆகிய இவற்றின் பேசமுணர்வில்லாது முதல் யாமத்திலேயே துயிலது விடப்பட்ட பூமி மாத்திரம் துயிலொழிந்து கண் பூவினைச்சினமா இழிந்தனை

ஆகாய மண்டு நித்திரையின்மைக்குக் காரண மென்னவோ? அது அன்ன பாபத்தின் பிசகாது என்னவின் அது மெல்லிய இவ்வுலகம் பளுநிறை ஆகப் பெற்றுப் பொற பட்டதோ? பெரியப் பொறுதிருந்தது. அதின் மீது அனிச சம் பூவிலும் மென்மை வாய்ந்த மலர்களால் பெற்றிருந் தன. அம்மனதுக்கதில் நாலகு பக்கங்களிலும் கொதுவிக்கா காணத அவன் பாரிகொடட்ட முடும் அக்குளியினை மைக்குக் காரணம் கூறுக நிதானசக்தியில்லை வந்தது பனைகைக்க மக்கமருந்தமானது ஆகசீரக தாலாட்டுவது போல் அரசமாய விழியாளும் இடமது மேலும் பேகளுக மிகுந்த பொதிக ஆம் மன்மாச அக்பய டையவும்

சிறந்த பழைமையான இடம் அளித்து அர்ப்பணித்தமை
குக்காரணம் அவன் மனமுமாடி அதனிடத்தில் அவன்
மிகுந்த சந்தோஷமும் அடைந்திருந்தான் சுவீப்பிரசிங்ப
தொரு அனுகூலமும் அவன் மனத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த
தில்லை தவிர சித்திராபாதத்தை கேட்டதிய சரிபம
யாதேனும் இருப்பின் அதிக பட்டுமே கேட்டுக்கொண்டு
ஆனந்திருவில் ஜெகத்கை வெள்ளம் இப்போனது ஆக
சகாக்கிமணி அக்கொடிய இருளாயிருந்த அனுஞான
மாசமொரு சிறிதுகமீளாதிக நிய மிதிக்கமை ரூக்க கார
அம் ரசன ருருவலுக்கே வெளிச்சம்

மலைவாம வரை இருவரின் திருபுரத்தை அதிக
தமன யாவனொன்? அவர் கடத்தும் செயல
களின் ஆசாரங்களும் தாதிகளும் சாவியிடுவாய
வருடைய மாதவகளும் புவனத்துமோ அவன் மெய்சிப
[illegible]

சீக்காலச் போலத் திருப்பும் ஆற்றலுடையவனன்றோ? பலவான் வருத்தத்தே பாபகால எனும் வழுக்கிழுக்கிழுக் குவட்டாமோ? ஆகவே கடவுளானவர் ஆசாய வீசாத்தி திசையினாகத்தே யாரோ ஒரு காரணம் நடப்பச் செய்து, அவனது சொடுமையாக ஆடம்பரமிய சரீருட் கடலின் பயமானது உலகினின்று சீக்கிரமாது புரவலருடைய அன்னவின் விழிப்புடன் இருக்கினபோதுமகலது கரும தேவதை யுமாரது மேலாத்து தோத்பாலரோ எனறு காத்திருந்தனர்.

படிவமையினின் தெழுகை ஆசாய வீசன் பெரோ அறநாடு செய்து சில ஆண்டு கோமகனின் நதுவால பல வரிகளைக்கதின் தறதினை, ஓர் இருநாகவில் அமர்ந்த னன் அவ்வாறயானது புத்தகங்களும் வாத்தமாபத் திரிகைகளும் அடங்கியதோர் வாசிப்புக்கூடம் அச்சனது தயிரினாயவை அறிதலுறு மெய்காப்பாளரின் தவ்வா அவரை நடோடிச் சொல்ல திறப, அவ்வேட்டத்தின் சுப் தகிஞர் புத்தகசாலைத் தன்மை பூண்ட மசிவாளரும் விதிர்தெழுத்து புத்தகரைக் கொசிசகத்திலும் பரு சிறுப் பாசுயை ஆனந்து கட அமைப்பையும் உற்று நோக்கி வியந் கிலர் ஆசாமயாரினர் அவனது வரைய புரமாகத் தோதர மெய்க்காப்பாளர் சனிவர் அழைப்பிட்டுப் புத்தக சாலைக் கட்டவினி வித்து ஆசாநதின் கணக்கின் அந்த மாழுப் பாதிருந்தனர்.

புத்தகசாலை சிறிய அதிக நுசுசிபமும் அபாச திருக்கவிரு, மேலக இருக்க நிலைக்கு பலகை கோ நாபல் அ கோத்து ஆகத்து இருப்பக்காக கூ அப போத்து, மேலாரி பு கோர யமுனைமாக வாகவாம போவாரம்? யாகை நீலியபா லைகத்

விருப்பமனாது கேறு வரவுள்ள வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளையாவும் வாசித்துக் கழித்தான். ஆகவே இப்பத்திரிகையில் கண்ட அரண்மனை ராஜ்யத்தை வாசித்து முன்னுள்ளவர்கள் பல விசேடங்களை அறிந்த இஷ்டமாகும்" என்னும் மதிவாணன் 'மகாராஜ அவனமே செல்வோம், தங்கள் இஷ்டம் போலவே செய்வோம் இதோ சாலை கிழித்தில் ராஜ்யத்தைக் கொண்டு வந்தேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டு போய், அதனைப் படுத்துவாது பொன்னென்று இறந்தனர் உடனே வேந்தன் மதிவாணனைப் பார்த்து, 'முதல் முதலாய் சில கண்களுக்கு சோதனையே வாசிக்க' என்றே அவர் பின் வருமாறு வாசிக்கலாயினன் —

நிகழும் வருடம் பூர மாதம் பதினொன்பதாம் தினம் முதல் அரண்மனையில் நடந்தேறா விசேஷித்த சம்பவம் யாதெனின் அரசர் பெண்ணு பிரதாலிகா வீய கொடுக்கும் தேசம் மதியகத்துறது யாதொரு காரணமின்றி, அரண்மனை வேலைக்குரிய ஆகாய வீரர்க்க கொலைவேண்டி செய்த சூழ்ச்சியின் அற்பம் அறிந்த மொரதேகாய ஆசியின் மூலமாய்த் தெரிவுறுத்தவே அக் குற்றவாளியாள் சிதிமறைவினால் கியாயத் தீர்ப்புறுக் கழுமரமேற்றினர் குற்றவாளியைப் புலப்படுத்திய இராஜ விசுவாச பலனுடைய மொரதேகாய எக்காலத்தும் போற்றத் தகுதியோனென்று தீட்டப்பெற்றிருந்த பாராவை வாசிக்கக் கேட்ட ஆகாய வீரன், மதிவாணா, இத்தகைய சம்பவமும் கோசத்தானடோ? மெய்தான் மொரதேகாய முதலாய்க்கும் போற்றலுக்குரியதோனே ஆனால், அக்காலத்தில் பாராவலுக்கு யாதொரு வெகுமானமும் அளிக்கப்பட்டதாகச் செய்தியில்லையோ என்று கேட்ட வாசிப்பாளர் மகா

சாஜாவே அவகாசம் கண்டு திரும்பிப்பதில்லை ஆகையின, மொத்தேகா ராயதொரு சமாதானமும் பெற்றிலர் ஆனதே சொன்னகிடைத்தது ஆனதன்று உடனே அரசர் சிறிது நேரம் ஆலோசனையில் அமிழ்ந்தனர்.

உடனே கிருஷ்ண பக்ஷத்துத் துவாதசிச் சந்திரனை வார் சிறிது தோன்றலும் உவகை மூழ்கிருக்க இருட்கூட்ட மானது படிப்படியாய் அகலலாயிற்றது. ததொடை வேகத்தைப் புகழ்போல் அரசர் தாமெறுனி எங்கணும் பர வியது சந்திரனை வானகை நீட்டப்பெற்ற உலகை பொருட்காரியாவும் உருவிற்சிறந்து தோன்றிய செடு நேரம் விழித்திருந்த ஆயர் யாவும் நித்திரை பகைத்தினை டார் சேர கூடிய சோர்வு நிறுபயமித்த நிமிழ்ந்தனை அவன் யோசனை கடலினின்று கரையேறின வுடனே ஆழியினின்றெழும் பூரணசந்திரனைபோல மாமுகம் காட்டினன் மேலும் அவன் மனமுட்டோதாருமா மெத்திரம யும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்தது எனினு அவன் தன் மானத்தினின்று பெரியதொரு காமம் காரிருளைப்போல நீங்கி, அப்பொழுது பாவ நிறை சந்திர ஒளியைப்போல அகத்தில் உறாகவு கொடுப்பதாக உணர்ந்தனை செலவா பட்ட சொல்லின், அவர் புதிதாகவிஷய நாம் பெற்றபுக தீசப்போல ஒளியுடன் விளங்கினன் காரணம் என்னேயோ?

கோழி கூவிப்போதும் புலர்ந்தது எனி பக்ஷிகள் யாவும தத்தம் இனிய குரலெழுப்பிக் காரிருட்கடலின் மயக்க நீக்கு கதிரவனைக் காணதக்க இருப்பையளித்த கடவுளை ஸ்தோத்தி, இறைஞ்சி நதின தாமரையும் காசினியும் கண் விழித்தன அரிவையரும் ஆடவரும் போற்ற அண்டக தின் உயிர்களெல்லாம் புத்துயிர் பெற்று ஆவளியின் காசிக கமலம்போல மலர்ந்தன பூக்கா யாவும் பூவோ சொரி

தன் செங்கதிரைச் செல்லாது செலவிய உருவம் செந்நிற முருக்கம்பூப் போல சுத்தமிழுள்ளார் அவ்வருகதும் நற்சுகம் அளிக்கலாயிற்று

ஞாயிறின் தோற்றம் நிகழ பாவொளி பரவிய நிலைக்கண்ட ஆகாய வீரன், புதரசாலையை நீத்து அரண்மனையின் நிலா முற்றத்திற்கு வந்தான். அங்கேயிருந்து யாவரேனும் ஒருவனது நல் நிலையை வாயிலின் கண்ணே தோன்றக் கண்டனன் அங்கே சிறப்போய், பாரைப்போல் நீ? என்று அரசன் வினவலும் 'மொர்தோனாய இக்கோட்டை துக்கிழிவான ஒரசீன இனத்தின் வாயில் வந்தவர் என்று போதத் ஆமான் உண்ணுமையால் கண்ட ஆகாய வீரா அதிசயமுற்று "மதிமதி, நல்லவேயின் நீர் எனடுப்போக நீர் யான் வினவுதற்பாலதாகும் வினு ஒன்றுண்டு" என்றதோடும் அமைச்சன், 'அரசே அவ்வினா என்னையோ? வென்க, அரசன், "மாலி, யாம் ஒரு மனுஷரைக் கருத்த வண்ணம் சுவைக் செய்யுமாறு நாணாதென்னவோ நாற்று வைத்துக்கொள்ள ஆயின அதற்குப் மனிதவுருக் செய்யப்படவேண்டிய மரியாதைகள் எவ்வெவ்வாறாக விளங்கும் நீ அறிவையோ என்று வினவினன்

தற்பெருமையை ஆளப்பவனும் ஆமான், அரசன் கையப்பான விருப்பும் மனிதன் கவலையானால் வேறு யாசேனும் உண்டோ? இக்காலத்தும் இல்லையே, என்று தேறப் புதியதோர் உலகை பூகோளுய அரசர் நினைத்து நகைக்குவேதே அரசனும் சகலகைபுறப்பெறு மனிதன் சமூலியலான் என்றே போதரும் ஆகலின் அவனை சகலகைப்பெறும் மனிதர் கரு மோக மரியாதை கருட ஈ புச அடகலே அடைவாரும் அவனது வெளியிலிவ —

இராஜா உடுத்துக் கொள்ளும் இராஜ வஸ்திரங்களும் அவர்தம் சிரசிற் சூட்டப்பெற்ற திருமுடியுஞ் சோணப் பெற்று, அவற்றினைக்கொண்டு, அரசாளும் பிரதான பிரபுக ளிலொருவன் அல்லது அரசனதானே சனகை பெறுவோ னைச் சனக படுவன இரீஇ, அவனைச் சுவாசுயுத அலங்கரித் தல் வேண்டும் பின்னர் அன்னோனை அரசனது அசுவ மீதேற்றி நகர் வீதியில், சாமபடைகளும் புடைசூழாது வர வும் முன்னும் பின்னும் வலம்வாகக் கருவிகளும் முழங் கவும், உலா வரும்படி செய்வித்து இராஜ கனம் பண்ண விரும்புகின்ற மனிதனுக்கு இவ்வண்ணமே செய்யப்படும் என்று கூறுங் கட்டியக்காரரை ஏற்படுத்தல் வேண்டும் தகுந்த உத்தியோகம் வகிக்குமொருவன் அப பரிசீலப்பற்றி நடத்துதல் வேண்டும் அரண்மனைவாயி லாரிகள் அவ்வாறும் அப்பவனிக்குப் பின்னே தொடர்ந்து போதல்வேண்டும் இம்முறையே அதற்கேற்றதோர் சிறந்த முறை என்று சொல்லித் தன்னையும் அரசனையும் அடுத்து நோக்கினன் அப்பொழுது ஆகாயவீசன் அமைச்சனைப் பார்த்து, நன்று, நீ சொல்லியவாறெல்லாம் இறுதுக வழுவாது அரண்மனைவாயிலிருக்கும் மொர்தேகாய் என்போனுக்குச் செய்தி இன்றே செய்க ' என்று விடைகொடுத்து அந்தப் புரம் புகுந்தனன்

உருமின் கடியோசை கேட்ட அரவுபோலுங் கூசி லடைந்த ஆமான் வெளிக் குயோ ஜினறுவெட்டப் பூதம் புறப்பட்டது போலிருந்தே ஊறை மலைவின அந நழிகவிட்டொருக்கும் என ப மப்பனஞே! எனினை! மொர்தேகாய் சவுகை பெறுதல் எ சகசப்பம இழுட ய! என்று, கஷ்டம், இஙானறக்கு புறப்பது சகைகவிற ற போன ரால்கதுச மயாகக் பாகரு சொல்லிக்குச்சர ர

யு ஞமாறு செய்யவலமைனனரோ? அவர்களை இனவே
ளை ஆண்மையாகக் கண்ணது பேடிகளெல்லாம் புலிவேஷ
மெடுக்கக் காமதகைக் கொடுக்கு முழுப்பயிர் உடமையும்
இனிமேதனை யாரோ எப்படி உலகிறாகத்த சிலகட
வுளைக்கூன வெளிப்படுத்தேனோ? வெளிப்படுத்திய சீ
வான் தாம் மறுக்கிறி, அரசனது ஆயியை பிறகு செலுத்து
வார் மறுமொழி புறம் போருகின்ற.

பூமான் அரசனது ஆயியான வழுவின்றி நிலை
வேறுமாறு அரசர்களும் எப்பொழுதும் அபாதது
செய்கைகள் இவ்வித சேதகிதமெல்லாம் மொகேகாய
மானவை கோல புலிவேஷ வாமப்பிரீயா நியான
காவலர் வாக்கியகளும் கைகள் முழுமாகின கடிய
காரர் முன்னும் அரண்மனைப் பரிசாரிகள் பின்னும்
தொடர்ந்து செல்ல மேற் குறிய உள ஆசயமாயிறது
யவனிவரு புரவியை கடாத்தும் மாளிகையாகிய ஆமான
அதன் உச்சிகளைப் பிடிக்கும் நவரெண்ற ஒரு கிராமி
வரினொரும் பாயிபது 'அரசரு' சனைக் பெறுவோ
ரது இப வணங்கமே செய்யப்படும் வனது கடிய
காரர் கூவினி வழுப்பிரர் உடனே நகரமகா கலகோ
வ்ரு செய்தனர் இவனமே யாண்டுமான முதிய நகர
த்திலா கோலம் உலாப்போர்தான் குணகருணைப
பிறவிய மொகேகாய.

காணடோர் அனைவரும் வியப்பெய்தினர் மாநகரப்பதி
வீராபுதியிந்த அரசர் போகலெல்லாம் பூநாடு பாணி
செலவது போனதிருந்து பாழுவ சொடுமேகாலச
ஒதி புதிய பொனிகோலமா மைதகைப்பரிசில் வல் நடுவ
கும் பலப்பது இரசமபலத்தை முன்னடையாமாகை
குறித்தவள முதற்வாளர் பூநகர் அனைவரும் மொதே

காயை ஆர் கிள்ளிற கண்டுழி ஆயமும் அதிசயமும் பட்டு 'மனமே! வேதாகோலம் கண்ட மொசதேசாய கமலீர வரையும் காசை சசகேகடவரின் கையிவிராயு மீட்டறுப பேரிபலும புரவிநீது இவாகது வாகனதே அவனது அவனறாகு சாககாட்டைச சட்டுவ கரியாய முழீதத சாலகபொருநிய கோலம இதுவோ? எனறு தககேருக குனலே சொலலித தயமினா

சொரிந்தவரிப வாகக மனவிறா
தாவது பேரவக செம்மை

ஈகபவாயலின, திருட்டா வாயச சமபாஜிதத தன மெரிகத வதயுமிழநது தன பததியையும பறிகொடுததச சிறுட கஞககுள ஆமான கேவலம பரியாரா ஆதறுமகூடும ஈனது மெயயறிவு உடையோர முறறுணா கூறினா மொ தேசயிர அகமலிறநக ஏதருனமாகிய உதயகுரிடன உலாவரவும ஆமானிா தபெருமையாகிய இருா குரிய சாவசனட பணிபோல மாயநது தோறறியதைப பெரி போர கணடு புகைறறுவல பூதகனா

பாவணி பருகவரலததே பரி கடாதகிய ஆமான பறகா இறாத கோனரிபோல தோறறிலா மிகக காரமுற தமையின அசகாலியிா அவா காட்டிய அகிசயஙகளையும மனததில எணணிய வெணணஙகளையுஞ செவவே கூறுதல கனிதனறு

காணமுறறதோ வனிமைம காடின
இனறதனிய தவவு மனததச செயகையும
வாயப மூனறும கோடிய கூட்டமும
கொட்ட ஓலியும முழககணைகளுகமும
ஓட்டினா எனப உணர்கின்றனரே

எனறு குறிதத மாறு, ஆமான கவிமுகக தகைவிணையும,

ரியிராத குதிரையின் கனைத்தலைக் காதுதேங்கியிருந்தனன். சந்திரனைக் கண்ட அக்கணமே குவியும் வெண்டாமரை போல அவனது முகம் வியர்த்து வாடி மடிந்து கிடந்தது. பரிபோ கவிழ்ந்ததைக் கற்றதால் பற்றியிருந்தமையின் பற்றிய பற்றே அவனை வழி நடத்தினதாகி, அவன் தன்கால்களைத் தாளுதல் தாக்க டச்சை சகியாதிருந்தனன். அவனது யாக்கை கீழ்த்திணினின்று இனிக்க ஒர் கயிற்றைப் போலவே தொங்கினது. அதன் முழங்கால் அருகிலுள்ள இரும்புவடான செயல் இழக்கப்பெற்ற பெற்றியிற்றோன்றிற்று. அவனது இடக்கரமோ புயத்தினின்று தொங்கும் வடம்போல உசலாடியது. பிடரியிலிருந்து பீறைவடிகிற நீருகக அவனது முதுகு நட்டத்திறந்த வாய்த்த கூனெனத் தோன்றிற்று. அவனது மீசை மூ நகழுக்கப் பெற்ற மையூசில சொற்ஞகாயகள்போல இருமருங்கும் மறித்துக் கிடந்தது. கானத்தில் வாய்ப்பட்டுக் கனைத்த ஆமாவின் உடலெல்லாம் வியர்வை நீர் அரும்ப அவன் முற்றிலும் ஒரி மழுவிய பூதேவிபோற் காணப்பட்டான். ஆகலின் அச்சேசத்தில் ஆமானை இம்மதிக்கு கொண்டு அநேகருக்குக் கஷ்டசாத்தியமாயிருந்தது.

தவிர அக்காலையில் ஆமானுடைய மனத்தில் ரிசழுந்த நெண்ணங்கள் ரணிற்றதை அவ்வெண்ணங்களை மூறிரவே அவன் தனக்குள், "அமைச்சனுவந்து, அவ்வம் நடந்து வகானது எனது என்று பிறர் எண்ணப் பழிப்பதற்கான வழியை நானே தேடிக்கொண்டேனே என்பிரான பகைஞனுக்கு இப்பல்லோனுக்குப் பரிபோடடியாகிப் பவனி நடக்கற்கு கேருமென்று கனவிலும் கண்டிலேனே. இன்னவனபோற்றுதற்குரியவன் இம்மூடனோ மொர்தேகாயோ? இவனையும் இவனது போற்றற்கு மனபியாக மன்னவன்

மதி இருந்தவாறு வெகு இரங்கி எனக்கு புத்தகங்களைக்கொடுப்
பின் சோதரர்ப்போன்றவர்களாக என்னுழியங்களில் தோய்ந்து அரும
பொருளாவரும பொருள் ஆதியாம அர்த்தத்தையும எளிதில
எடுத்துரைக்கும இப்பணியினை இதனை அறியாதிருக்கவும
என முன்னேறின் ஊழியப்பயன்களை வேறனறு
இவர் சிநேகிதர்களாக தன் ஜீவனை இழப்பது உத்தியோகமாக
ஆட்மாக்களோ ஓவரும மதிக்கப்பெறாவிடினும் இருக்கின
மரியாதைகள் அடைந்த பின்னரே மனமுருந்ததாக்கான
மனமுடைமொழிகளுடன பிறந்தனரோ? இது இருமபூதியு
மியமபூசி இதனையானமுறை அறிந்தேனோ அதோ
அவன எழுத்ததையும மறவாமல என்னுற்றதின் உண்மையை
செல்வியக் கனிமின உணர்ந்திருப்பேன் போனால
பேசுகும இதற்கு என்று சாக்ஷிகளாயுள்ளவும பாக
மிஸ்யோனம அசனது அறிவுதற்கு அன்ன எழுதின
படியே அழுகினோம் என்று கனத்தில காட்டுகிறேன்'
என்று சொல்லிக்கொண்டதுமன்றி இது போன்ற பலபல
எண்ணங்கள் செய்திமின அலபோர் கிராமம், அதனூரவிய
லில்போல அவன மனத்தில் சுற்றிசுற்றிக் கொண்டன

ஆமான இவ்வணம பட்டறிவ பாடெல்லாம பட்டுக
கனியத்தக வேண்டிய உள முதிர்ந்து மொசேகளையப்பரி
மியினாலே இறங்கினான மோசேயை தானடைந்த மரியா
தைகளாகவும கடவுட்குரிய உரியனவென அகத்தில
அடுத்தினை எள்ளளவும அறியாதிருந்தனர் இச்சம்பவத்
தைக் கேள்வியுற்ற எஸ்தர் மிக்க மனமகிழ்வடைந்து தான
தலையிட்ட காரியத்தில வெகுவாறுணரு சித்தி பெறலா
மென்று புன்னகை கொண்டனர் வேர வேகமாக தான
செய்யவேண்டியதொருகடமைகட்கு தாமதமாயிருக்குசெய்து
தீர்க்கதெரிந்து எஸ்தர் மொதினை அறக்கட்டளைகளும

"மறுமைப் பிறவியே குழந்தை அழியா
அருமழலைக் குழந்தையே கேள்

என்னும் பொய்யாமொழிப் பிரமாணங்களைக் கடவு ள்ளவா குழந்த முதற் குழந்தியாகிய ஜோதன் தாய் மிகவும் காவைப் பலித்ததென்று முகமலர் பூத்தா ர். அவளுக்கு விஸ்வநாதனால் இருவர் பழுத்த மனத்தனுடன் நீலிக்கதி மிருந்தனர்கள் சொல்லா

அத்தியாயம் 11

அரசியின் அடுத்த விருந்து

அன்று பகல் வேளை சுமார் இரண்டு மணியாயிற்று அநேகமாய் உடலெல்லாம் பொருந்தப் படுத்திருக்கு ம் ஆமான அமரியினின்றெழுந்தனள். அரமனையதில் அவ ளைத்தது ஆடித் எனபாகரித் தில் ஆயாட்டு குழுமியிருக்கவா அவர்கள் அந்தவருமா ஆமானின் பத்தினியாகிய ஜெரேஷையு டன் அன்று காலையில் நடந்த சம்பவத்தைக் குறித்தே நெடு நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். படுக்கையினின்றெழுந்த ஆமான் அவர்களுடன் சேர்ந்து, அன்று காலையில் நட ந்த பழிக்கதைகள் யாவையும் ஆதியோடந்தமாகக் கூறித் தனக்கு அதனால் யாதொரு காரியக் குறைவும் ஏற்படவில்லை என்று கர்வமோடு பேசினன்.

அவனது நண்பர்கள் உருத்தெழுந்து "நீர் மொர்தெ காய்க்கு அக்கினயை மரியாதைகள் செய்ய உடன்பட்ட து நம்பேதமையேயாகும். இப்பொழுது நீர் அவனுக்கு முன்பாகவும் அந்தவருக்கு முன்பாகவும் அவமானமடைந் தீர் என்பது இன்னம் சில பரிகாசத்திலும் அனுபவா பவ விஷயதும் பாரபோர் மனைகளுக்கு வெகு குஷிச்சியா யிருந்திருக்கும். ஐயோ நமபேனே நம்பெருமை' என்னே

தருகிறாய்! பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தன்னால் வருமோ' என்பன போன்ற நீதி அறியாமற்போனீரோ? ஏதுவின் பரிதாபம்' என்று சபதாரை கதறினாள்.

இதைக் கேட்ட அமைச்சர் வெகுண்டெழுந்து "அடா! பாதகிய மொழிகளைய இத்தனை தூரம் பேசாது தாழ்மையுடன் என்று தன்னொழுக்கத்துடன் பிறந்தோம் போதும். அரசர் மகிழ்ந்து பிறப்பித்த ஆணையை காலும் பயிலாது செலுத்தினேன். மதிமந்திரி மன்னவன் என் சொல்வழி வாராதுபோன மரியாதை மன்னர் தேவியாய் இனிமேல் வசப்படுத்தி என் சபைதாரை இப்படிச் செய்தது இருந்தால் மாறுதலாக முடிந்தவுடனே ஆகையால் இதனை வருந்தும் என்மனத்தில் அறுதலுண்டாயிராது' என்று கடுமையாக கூறியே உலகிலுள்ள செல்வரும் பல விருந்தனர்.

இத்து கோசத்தில் கொண்ட சேவகனொருவன் அரண்மனையினின்று ஆமோலகம் போன்று அவர் விருந்திற்குகுருகுமாறு அழைப்பிக்கப்பட்டான். உடனே அவன் மந்திரிக கோலம் புனைந்து ஆடம்பரத்துடன் அரண்மனையை அடைந்தான். அரசனும் அமைச்சனும் கூடி அந்தப்புரத்தை அணுகலும், ஆண்டுள்ள பெண்மணிகள் அவர்களை வாழ்த்தல் செய்து வந்தவாறு அழைத்துப் போயினர். ஆங்கு வீற்றிருந்த அரசன் தேவியார் அவர்கள் கோலம் கண்டு கூடி, அவரவர் ஆசனங்களில் அவர்களை அமரச் செய்தனர்.

முன்னிய விருந்திலும் பின்னிய விருந்து பன்மடங்கு சிறப்புற்றதே. கட்டமைந்த உருப்பொருட்களுஞ் செப்பவும் அரமகளிர் நடனமும் இந்திராணி அரண்மனையில் விருந்திருக்கவும் பெற்ற தேவேந்திரன் போல அங்கு வீரன் போசகர்களுள் ஆழ்ந்து தன்னிருப்பாகத்திலும் அதிர்ஷ்டசாலி

கள் வேறு எவரும் பாண்டியில்லா என்றெண்ணியிருந்தனர். ஆமான் அம்மாளிகையில் தானடைந்த மனமகிழ்ச்சியால் கவலை தானுற்ற மானத்தினால் வெகு சிறிதும் வருந்தாமலிருந்தனன். ஏழை இராணி தன் கணவர்பால் போற்றுதலிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தனள்.

ஆமானென்பவன் அடிமைத் தொழில் பூண்டிருந்தோனே அவர்களது குணப்பான்மையை அறிந்து கொள்ளும் சதுர்ப்பாடு மிகவுடையோன். ஆதலின் அவன் அவ்வாட்டவர்களுள் ஆயிழை ராணியின் நிறைப்பீனக் குறைகளைக் குறைவாக மதித்தனன். அரசர் தன் கணவர்ப்பால் பாராட்டும் உள்ளன்பு யாவும் பொய்யுரைக்கொண்டும் அவை அனைத்தும் எதிர்முகமாயத் தன்பொருட்டே கூறப்பட்டனவென்றும் இன்றேல் அவள் தன் ராயம் சிறந்திராதென் ஆராய்த்தறுக காரணம் இன்று என்னும் மென்றிதே, அரசர் மனதிலுல மகிழ்ச்சியும் பொழுதில் அரசியைத் தன் விழிக்கட்களால் விழுந்தித்த வானவீரர்க காசியத்தை வரிசமயின் முடித்துக்கொள்ளலாகுமென்று எமாந்திருந்தான். "கேடு வரும் பின்னே, மதி கெட்டு வரும் முன்னே" என்பது பொய்யாமா?

தண்ணிலை மதோகியாலய ராஜா பவனியிருந்த பாடல்கள் ஒரு சிறு தொனிக்கவும் காணியிருந்த நடனம் ஒரு பால் நடைபெறவும், உலாவியிருந்த தானத்தொனது வெளிக்கதத் தலைகிடவும் என விளைந்த கலைவாகத் தானுகடே அரசனுக்குப் பரிமாறிப்பா அரசியின் சேடியாகவே ஆமானுக்குப் பற்பல அரிய உணவுகளைச் சமர்ப்பித்தனர் ஈதில் துணைத்திருக்க காரணமிலி. இப்பக்கட்டுள யிழுக்கும் மதுரவாசகங்கள் இருக்கினருக்கு அளிக்கப்பட்டன. அரசனும் அமைச்சனும் அப்பானங்களைப் பருகி

கவிழ்ந்தனர் அநாதைப்பிணம் ஆமான மனம்போனவாறு கண்ணிலாது அரிந்தது மனுக்களையும் ஆனைநீர் உண்டன்ன முனிவரே தன் ஆருயிர் அனையனின் அன்பினைவல்லப்பட்டுத் திருமவென விரவல் பதுகாப்பினர மனுவினால் அனம மதிமயக்கம அடைந்திலரும் தீயினாரிய வல்லிதநிக குன்று மனத்திமாதின கிடந்த ஆமானே அநாதைப்பிணம மடியினார மதிமருட்கை யுறுதத்கார விரைந்தத்தன் முடடினதி முடிக்கும் அதிலின வறியாது சிறிதகவார

பணாஙிய சொமொழியார பரிதவித்த பழுதற ஆரபினையும வழுவற மனுவினையும உணடு கவிகொண்ட மனனா மனனா கவிரமபய தன தேபிரை விளிதது: "இந்திராவியப பழிதத ராவகா இராணியே! விரவதலா அறைமொழி கொனமோ, கிணாவிலிகதெழுக விரகம ஆம் பான விரமபுவன என திருசசெய சாயதது மடிப பிரா அரிவையா ஆலதுககோா ஆனிமுகதே போலவாய யான என அறமபாகிய அதிரிறைகறபகமியப கிராகசிய எனமொனறு கூறுயோ! ஆடகாதிய ராமபோயொா ஒா பெணணின ஐமபுல அரசிகளையும அகாவிகக இபலாதா ராவிலும ஆடவரின ஐ புலாகாது அரசிதுகளும அளி யுடன சமாதானஞ்செயபவா பொன மககளே யாவா ஆட வரின அவாவிசிபப பரிகசிககுமாறு தததம புருடாகளுககே ததம ஐமபுலனகளையும அததரு செயபத கறபுடைய மனைவியாகளது இயலபாம சேவலம எனது புறவிருப்பம கவ இறைவேறுவதேமடைமையமோ என அகதது புகுநது எனனெஞசையும செருககுமாறு செயது வேண்டு வன வேணடியவரதே அறிககவலல நினகாதலின இலகக ணஞ சொலலகலவா எவருமிலா நினாகவே விரிததெழு ததருக டேரிசமையாக அமைபுமாயின அதுவும நா

கண்டபொழுதே வருந்திடும் என்பது நினைவும் அம்மட்டோ நின் கருப்புகளும் காமப்படைமைகளும் நின் பொறாமைகளும் பொறுமையுடைமைகளும் நின் அன்பினுக்கும் நீ தரும் இன்பத்துக்கும் நீ தரும் தனிமைகளுக்கும் நின் மேனியின் பொன்னொளிக்கும் உவமைகள் உலகில் அமைய! அரிதேயவற்றும் இகைப்பதினின் நெறிப்படுவிலக்கணம் ஏனையவர்களின் கருவினை இனங்களையோ கண்கருதி உலகில் இல்லையா நின் கருவின் இனங்களைத் தந்து உலவாது உவினை உலகில்லாது இடப்படுவர் என்பது மடவாரை யாகாது ஆகா! நிறைவுகளும் கருப்புகளும் யானைப்பூ கையமாது கருவோ?

காப்பிய பாவலர்தொழுதும் கற்பேறுகைய நின் காதற்கு இலக்காகிய என் நின் காதல் கொண்ட அன்பு சின்னின் செல்வமேறே எப்படிக் கூறுவேன் நின் புலக் கணங்களின் வயப்பட்டு நின்னில் அன்பு கொண்டவரும் உண்டோ அன்றோ, அரசர் போடிகள் சமுதாய ஏழைகளாகிய உணர்ந்து பெண்டிரே உயர்வானவரன்றோ? ஆகவே என் பழமைக் கல்லூரியில் உள்ளம் மாகவே உண்டானது என்பது மெய்யேயாகும். ஆகவின் காதலும் என் கவிதையும் மற்றும் என் எண்ணங்களும் உள்ளிருந்து எழுதியவைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பது உள் மாதிரி இருப்பதாக நீயொருத்தி இலக்கியம் கான ஒருவன் இவளே இல்லாமல் உருகி கூறுகின்றோம்

'அவள் தரு உணர்வோ வடைக்குத் தொல்லை
புனைவோர் பூசல் தரும்'

என்பது மெய்ம்மொழியாகலின், என்னகத்தில் படிந்த சின்னபேர்ந்துள்ள அன்பின் யான் அடக்கியாளவது அரிதே

னைக் காணவில்லையோ? அதனை ஒரு முகம் மக்கட்டுவான
என் மனம் ஒடிந்திருந்து. என் அப்ப பொருளாகிய மன்னு
புடைக்கை, யாகசாலையும் நின் திருவுருவம் விரும்பிய
துணைடேல் நின் திருவாய் மலர்ந்து அகிலச் சொல்லுதி
நீ வேண்டுகோளை மறுத்துவிட்டு எவர் ஒருபோதும்
எழுந்து நானுடையவளாய் உன்னுடையவளே. என்
பெருகாரிக்கதும் உன் பெருமானே நான் சாவாதச்
சேர்ந்தாலும் உன் காலைக் குணங்களே என்னுடைய சுயமே
சரயமும் நின்னுடையவனே என் ஆசைகளும் உனது
திரு அடிகளேயாம். சிரசத் திருப்பாவையை வாய்ப்
கண்மணியனைய காசியே தேவா, தெவிருத்த சொல்லைய
நின் திருவாய் மலர் திறப்பாய்? சமயமாக என் சாஜ்யமனைத்
தையும் கேட்பினும் இவனே அதற்கு தாவைவாதத்த
தனு மாதோரிய சின்னப் புமாரகத்து என்மதிக்குடை
மையும் நிலக்குப் பரிசு அளித்து, நின் தனைவிதவிய
முகத்தி சோகம் மகிழ்வுடன் அமர்வேன். நாது உனது
நாதாவு யான் செய்யாமல் கைமாறு இதுவே'
என்று மொழிந்தான்.

நாதா! தன்வாய் மலர் திறந்து "என் பிராணநாதா!
என் மனத்துக்கினிய அலெக்ஸாண்டர் செலுத்தி, நானே இது
வரையும் அவிப்பட்ட ஆதரித்து வந்திருக்கிறாகள். என்னுயி
ரினும் பொறுத்தற்கு கடைதே உயிர்போல் யான் இதுவரையும்
யாதொரு பயமுமற்று சர்வ க்ஷேமங்களுடன் இவ்வளவு
நாளும் அரசியென் வீற்றிருந்தேன். ஆயினும் என் பெண்
ணாய பிறந்திருந்தது நீங்களே பெரிதே. வெளிவிலிலின்
உற்றெடுத்த யான் பிறந்திருந்தேனோ? என்க்கு நல்லா
யிருக்கிருக்கும் என்குல ஜனங்கள் ஆதரிக்கப்பாகிய ஒரு
வின் அடிகளையே யான் அடைந்தேனாதலால் என ஜனங்

களங்கும் இமயமெனுரு பெருமதிலும் மூலகாலத்தும்
சேர்கிறாது என்பது மூழ்குமையலோ அந்த நயினார்யுடைய
தாக்கலால் கடவுள் எங்கள் மீது கோபமென்றாடலமயின
கைவிட்டனரோ? அன்றேல் இமயமென்ற பெருஞ்சத
அரு மூலகாலத்தும் முன்னோர் என்பதும் முழு நிச்சயமே
இதற்கு மேல் நானொன்றும் சொல்லக்கூடியது ஒன்றுமே
அறநெறி வழுவாது ஆழ்ந்தும் மன்னர் மன்னனுக்கு வாழ்க
கைத் துணையாயிருந்து, அச்செங்கதிர் மறைந்த
தொழுதின, விலையுயர்ந்த பெரிகண்டீரோ? அவ்வமைக
அருமபொருள் உணராது வறுமைபொருள் உரைக்கும் மன
னன் மந்திரி அவ்வளவு ஆழக்குமாறு உபாயமேதோ
சொல்லியிருப்பீர்களோ? இராஜ துரோகமாகிய மாபாவக
தின் இயக்கத்தை யறிந்து, அதனின்று மயப் புறமுறுத்தி,
அரசனுக்கு அனைத்து நன்மை செய்தவனே அவனொழிந்
தன முறைதத் தேசமிருடைய மனோவலிமை அனையும்
அவன் ஜனங்களையும் நிர்மூலமாக்கக் கருதிய மந்திரியின்
செய்கை மிகப்பெரியதொரு சுதந்தர முறையில் செய்கையே
யன்றோ? ஆகையால் பாகவல இவனிடமாய் பேசுதற்கான
வாய் இழந்த தன்மையதேயம் பலபல சொல்லிலிலோ
குல மங்கைகள் தெருக்குத் தோட்டங்கள் யாவும்
மணம் பாகவோசனை விட்ட தோய்ந்த தழும்பினையுடைய
சுற்றுக்கூடியவர்! இதனோடு புலவுதற்கும் இல்லை வேலைகே!
சீர் வண்ணின்னையாய் கருமேய எனும் பெருமைதாம்
பால யானை உயர்ந்தோர், டம்பரதேவ யாவ திருமபுவது
ஞானிதேவ அதனை வகுத்துக்கு கருப்பமானதே வண
மொழியாதல் நானும் சொல்லியாக்கு ந்ரச சமணம்
யாவும் காதலியாகிய மனது உயிர்ச்சேதமற்றது பரிதாபந்த
தும் கொள்வீரராக இராஜாங்கத்துக் கிரகமாகுவ மனு

அரிய உயிரும் என் ஜனங்களின் உயிரும் மரணத்தினின்று தப்புவதாக.

மலைபோல வந்த ஆபத்தாகிலும் பனிபோல அகற்ற வல்ல அடைக்கலமே, என் மீது அன்புற்ற அன்புடைய என் தேவியை மரணத்துக்கு ஒப்பித்து நீ கடமையானாயோ? நின் மனைவியின் உயிரைப்போன்ற உலகிலுள்ளோர் பொறுமையோடு கூடிய பூபாலக நீக்கப் புரிந்தனையோ? பிராணநாதா! நானோ அறிந்து நிர்மூலமாகாதபடி இப்பொழுது பெற்றுவேம். நாங்கள் அடிமைகளாகப் பதினாயிரந் தலைக்குப் பொருட்டு விற்கப்பட்டோம். தேசத்தில் வெள்ளாட்டிகள் போலவும் அடிமைகள் போலவும் இராஜ துரோகிகள் போலவும் எண்ணப்பட்டு நாசத்திற்கேதுவானோமே! மகாராஜாவே! யாவரோ இப்படிச் செய்தார்கள் என்று இனிமேல் நீர் கேட்கிறீரோ? பாவிகள் பாழுறச் செய்த அநியாயத்தைப் போலும் நிர்மூலமாக அழியப் பிறப்பிக்க மந்திரியின் மதி இருந்தவாறு பெருகினதே. அதற்கிறைவனோ ஆனாலும் அண்ணலே! அடியேனை ஆண்டு மகனைப் போல் படைத்தமையின் மௌனமாயிருப்பேன் என்று ஆம் மதிவல்லோன் நினைத்தனனே? ஆனால் யான் மௌனமாயிருப்பின், இராஜாவுக்கு அதனால் உண்டாகும் கேட்டைத் திருத்திக் கொள்ளத்தக்க செயல் அச்சத்துக்கு உதவான என்பது உண்மை. தெய்வமே! நின் திருவுளத்தின் அன்பு பெரும் ஜனங்களின் உயிரும் பிரியமாயிருப்பதாக. இதுவே என் மன்றாட்டு என்று இரந்தனள்.

“ஓ! ஓ! உன்னுயிரைப் பறிக்கும் கொடுமைக்குக் கர்த்தனானவன் யார்? அவன் எங்கே? அச்செயலைச் செய்ய இவனுக்கு என்ன துணிவு? அவ்வாறு அவன் இருந்தால் இவனே தொலைவான்!” என்று கோபத்துடன் கூறினன் அகாஸ்வேரு என்னும் அரசன்.

சிரித்து "போ போ! எனக்கும் என் ஜனங்களுக்கும் பிராண சத்துருவாகப் பிறந்தவன் நீதான். துருவன் அரசன் [illegible] மானனுடைய தினசரி மதிரினாலொடு சேர்ந்து தினசரியினுடைய கூடிகளால் துருவனோ அவன் [illegible] உயிருக்கு அழுதிசெய்யத் துணிந்தவன் [illegible] ன அரிய உயிருக்கும் அபாயம் செய்ய இராஜபுத் திரனைக் கைப்பற்ற நீயல்லவோ? [illegible] மறிந்தவாறு வெகுளன்று [illegible] [illegible] போல அவனவில் அபமானமாக [illegible] களும்? இந்த யுகத்தில் [illegible] கும் அரசியல் விளக்கினால் [illegible] புணர்ப்பெதுவாறு [illegible] மனவெண்ணத்தை [illegible] இம்மதிரி இனியும் [illegible] பின்னர் இழைத்தல் கூடுமல்லவோ? அவ்வாறு செய்யாத [illegible] அபாயகரமான மதிரிவேல்களைச் [illegible] சாலக இனவாளனே இப்பொழுதே [illegible] தாறுமாற என மனம் அலைகின்றது நீக்கும் [illegible] ஆமான பெருத்தின்னாடைந்தவ

ஆகாய வீரன் கோபவேசமாக [illegible] விட்டெழுந்து [illegible] இந்த [illegible] பொலவாளைக் [illegible] [illegible] [illegible] இரக்குமாறு [illegible] ஆமான தன்னறிவற [illegible] ஆசனத்தில் [illegible] கட்டென்று வெகுண்டெழுந்து [illegible]

புறம் புகுந்த பின்பு, சித்திரசோதயிற்கொலம் ஆட்டமடைந்த பாசன ஆமானின் குணத்தில் ஒப்புமை, 'ஓ, ஈசன் கணமுகப்பே இவன் இராஜஸ்திரீயைப் பலவந்தம் செய்ய எண்ணினானோ! இவ்வாறிவ் அயோக்கியம் நிறைந்த இப்பேய்மனம் இருந்ததோ! ஒழிந்ததோ! இக்கைப்பற்றி இழிவுற்ற செயல் கட்டத்தக் ஞானிகள் கிள கொடிபோய் உயிருடன் இயக்கத்து அறுகவல்லன் இவனே இவன் விகிதிய யாசமுடிக்கிறான்' என்று கண்ணனர். இவ்வுரைகளைக் கேட்ட பிரதானிகள் நவந்து சரியதே படாங்கொண்டது ஆமானின் முடியினை உடனே அந்தப்புரத்து வசிப்பார் அனைவரும் இல்லாட்கள் தத்தம் முகங்களை மூடிக்கொள்வாராயினர். அரசனும் மானத்தினை விலக்கப்பெற்ற குற்றவாளியின் ஆணையை இவ்வாள் மூடுவது பாரசீக நாட்டினருக்குப் பெருவழக்காம்.

ஆசைய வீரன் அந்தப்புரத்துப் பெண்களை அவ்விடமின்று அகலுமாறு தெரித்து விட்டு அப்புறம் போந்து அரண்மனையின் வாயிலில் ஆங்கு நின்ற பிரதானிகளிலொருவனை அழைத்து விளித்து 'அறவாழியண்ணலே, மொர்தெகாயைத் தூக்கிலிடுமாறு ஆமான் நாட்டுவித்த ஐம்பது முழவுயரங்கொண்ட தூக்குமரம் அதோ தெரிகிறதே

பிறக்கின்று முறப்பதற் செயிற நமக்கினை
பிறப்பதற் குமே வரும்

எனும் பெரியார் மொழிகள் நிறைவேறுதலைக் கண்டிலனோ' என்க, அரசன் வியப்பெய்தி, 'அப்படியாயின் கழுத்திற் கண்ணியிட்டு உயிர் விடோக்கப்பாருமவர் ஆமானை அம்மரத்திலேயே தூக்கிலிடுமின்' என்று விதித்தனன். தன் பெயரை மறந்தபோனை ஒருவன் வினவியதைக் கேட்ட மொர்தெகாய் அவனை நடேசடி வந்து பாதப்புழுதிகளியதோ

அமைதியைச் சிலரோ சுமாறு வசை கண்டு திடுக்கிட்டு நின்ற வன் பின்னர் தெரிந்து பேசத்தகாச் சுசிறாரும் கிராம பத்தான் நீண்டு வணங்கியவாமதும் கூட்டு இருமா பிவன் அரசன், பிறகு ஆசைப்புரசுதப் பெண்களின் மானசிலேசத்தை பற்றித் தன் தேரில் விட்டு பெறுத் தா அரண்மனை போனான்

'தனயனை தண்டச் சடும் விட்டப்ப மோட்டைச் சடும்'' என்னும் உரையாசிரியர் செருமாறு, சில ரீதித் திறருள் தானே கட்டப்பொருளாக்குமாறதனினிர் என இல வாரும் பிள்ளைகளுக்க கனூராச கண்டு களந்தமா ற தாதே தொகுத்தான் ஆசாரியனுடைய ஆமான புலவோர்! நீதிநீர் யின் பயன் இதுவன்றோ? மக்கறு குறைகளை வாயந்த மொழிதேசாய, குமாரனின் சுடு மாறாதலை நிறைந்து அரு தினை ஆமான அவசித் தாட்டினையைச் சேகிராதிய அடைந்தருத் கனர்வமான மொழிதாய தாவின் மிருகியும் வெறுத்துக்கொண்டனர் ஏனெனில் தாம் இறந்திய தாற பினிய ப சேதமதக காரிசோக, ஏடுத்துக்கொண்ட ளைக முயறசியின பலிராளி மகிழ்வுகொண்டனா ர்களாரும் பெசவாருமகிய வெவலாரும் ஆமானிர உயி ரி அமுக்கவும அவரது கொடுமையின இஅதியையும கண்டுவிக்க வாமபினதனா

குமாரனின் உடவானது உயாகக ஆகருமாசமியிலசெரக கிய ஆவலிசவில பூதாகர அவரும உறாசலொடி தீதித திருக்கனா அரசனிா கொடுந தனமையிய இருளிட மூழகி மதிமயஙகியிருநத அவரகா பெரிய வெளிசசததை கணடு மதிமயககம நீஙகபெறறு இசவு அதனை அவருா சுகா அசியாகிய ராமதிர அரிய திறலி புயாதுமகொண டாடினா எனதைபபறறி பலாகா கூறிய புகழுசசொறகம

மகிழுனர்களும் கிழத்தர்களாதவராய் எண்ணிறந்தன
மொசேகையர்களுக்கு தங்கைகளும் இனிமேல் நீயில்லை
யென்று தெரிந்த பூதகர் தங்கள் ஜெபாலயங்களுக்குச்
சென்று ராமரவலன் ஏகோவாவுக்குத் தோத்திரம் செலுத்
தினர். மறியறு மாதிரியின் மரிளியும் அவர் பிள்ளைகளும்
வேசியாய்க் கருமபோவும் ஆல்வாய்க் கருமபோவும்
அவலம் உழன்று, தம்மைத்தாமே மூழ்கித்துக்கொண்ட
நிமிராய் இப்ப கடவினிமறு கதிபெறற்கு மதியாளுது தவித்
தனர். அமரரின் அந்தரங்க கடமைவர் யாவரும் முகமறைவு
கொண்டனர். மாதசப்பதியானது பத்தரைமாற்றுத்
தங்கம்போல் விளக்கமுற்றது. அறக்கடவுள் எனத்தின
இனிய குணங்களைப் புகழ்ந்தோதத்தத் தன் காலைவ
கும ஊதப் பெறாவாயக் களிநடஞ் செய்தனர்.

இவ்வெல்லாம் ஆமான வைபவத்துக்கும் வாழ்வுக்கும்
நடுவாய் காலூன்றிக்கொண்டிருந்தார் அகசிமத்தின் பிண்ட
மாகிய அவனுடலைத் தாங்கத்து ஆகாயமும் சம்மதம்
கொண்டில்து ஆகவின், இரிபோதகக் கதிர்களுவ்வவன் தன
கழிகேசிய பரப்புக வேண்டியி அது நாகுமாதத்தின் கீழ்
அகழப்பெற்ற பெரியதொரு பள்ளத்தில் அசைந்தது சரீரத்
தைத் தள்ளிறது. பொறத்தோர் பழியாய் அழுவாரை
பொவரைத் தாங்கும் தன்மையுடைய பூமாது ஆமானின்
உடற்பொறையத் தாங்கியிலாது பொதேன ஈனு
றலயிட்டதுபோல 'பொத்' என்ற சப்தம் அரிவர் செவி
களில் தொனித்தது. அததொனியைக் கேட்டபுடன் கேட்ட
வர் தருமதேவதை கசப்புடன் கேட்டனர் கிரேசை
உறசாகத்தோடு கேட்டனர் மாதசப்பதியார் உவராத்
துடன் கேட்டனர் அரண்மனை யதிகாரிகள் நயமாத்
துடன் கேட்டனர் இடிபாட பொங்கர் இராணி வக

மனமுவந்து கேட்டனர் எனா யுக ஜனங்களும் அத் தொனியை ஆனந்தத்துடன் கேட்டனர். ஆகாய வீரன் மௌனமொடு கேட்டனன் மொழிந்தகாய

இச்சம்பவத்திற்குப் பின்பு, அரசன் பலவாற்றிலும் சிறப்பியடைந்தனன். ஆமானின் மரணம் அவனுக்கோர் ஆச்சரியம் போலிருந்தது, மனத்தில் மிகா ஆனந்தமும் மண்டு பண்ணிற்று. ஆமானின் மரணத்திற்குத் தான் காரணமாயிருந்ததும் தன் ஜனங்களைக் காப்பதற்கு கருதியவனாய் அவனுயிரை வாங்கினர் என்றும் தெளிவுற்றான். தமிழ் தன் நாட்டினிற் கும் கொண்டிருந்த கொடுங்கோலாட்சி யொழிந்ததென்றும் மனம் பூரித்தனன். மதியுற்ற மந்திரிகள் யாருமவனை, மனமகிழ்ச்சியுற்று மன்னர்கள் யாவரும் ஆகாய வீரனுடைய மனமகிழ்ச்சிக்கு ஆதிகாரணம் என்னவென்றுரைத்தனர். வீரர்களுக்கும் மனிதரின் அமைச்சர்களோடு அவன் மூன்றாவது தினம் எல்லோரும் திருவிளையாடற்போற் செய்தனர். அவன் தன் பிழைகள் யாவற்றுக்கும் அப்பொழுது மந்திரிகளிடம் இவர்களுக்கெல்லாம் மன்னிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டான். அவனும் அவன் கொடுங்கோலாட்சியின் குற்றத்திற்குப் பொறுத்து மேற்செங்கோல் புரிதற்குச் சக்தியுடையானுமானான். அவனது அரசாட்சியில் பொசிந்தனர் ஆகையால் எங்கும் ஆகவே, மகிழ்ச்சியை மிகுந்த மன்னர் தாம் இழந்தவைபோற் கலங்காது, புதியதோர் வாழ்வு பெற்றுள்ளதுபோல இருளும் மருளும் நீங்கப்பெற்று, இன்பம் அதிகம் எய்தினர்.

' இருளகல் மிளிரும் பகலும் மருள்கடி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு   எனவும்

எனவே, ஆகாய வீரன் புதியதோர் ஞானத்தைப் பெற்றனன். அதனால் தன் நாட்டினில் நிலவிய பிரகேடுகளை

ளிந்த அதிகாலையின் ஆமானின் அதும இப்பெறது நீண்டு
இருந்த அதிசுகங்களையும் அக்கிரமங்களையும் அபிமானங்களை
யும் அறியச் செய்தமாறு என்னினார். புதிய எவ்வகை தா
ணாக புகைக்காசாரமே ஆளப்பிரான் தன அதிபதிவ
உலகமாறு உணர்ந்தறிந்து அத்ம ஏமாத்த ஞானங்களிலும
செயபடுத்தமாறு எழுந்தான.

இனக் கமுனை மனேவக கியுரா
லையெல்லாம் காறுந்த விட்டது

அத்தியாயம் 15

வேமுருகு மந்திரி

ஆமாஞான் எனக்கையது சிறுபுறத அயலிராஜிய அயாதே ஜாஜிய ஆராய வீரன், காரே குறியான சோலமுடா தோன றலும் ருகைப்படு கண மலாகதன்ன கொடுமைசேர்வின ர அனுபேறும் அரண்மனைகளும் காப்பட்டா கவிரை அதியிகை அமைதியாக ஆரம்பெற்றிருந்தது. கா சே மேகங்களை புதரிக கருகைடவிமிலைறும் கலை சிமமிய சந்திரனேபோல அரசியான ராணவாகலும் புதாப புமும் விளக்குமுறது உடனே குறைவாபுரிய டுதரழி பா கமயமசிவின சாதிககடைச்சார முடித்தான. இதற்கு ட மேல், அரசனுடைய காரியங்களைக முடித்தது தனமே களுக்கு அபமதிக்கபிக்கொண்டு அரசியின பரவசங்களை இருக்கும் வேடுகோகைகைப்படா உடையாத கொண டுருவது, சிறிதுநேரம் சென்ற பிறகு, தனதியுண்டாய அபிராமம

பிறகு, அரசன் தன சபாமண்டபம் குறித்த தன பிர கனிகா அனைவரையும் சொருமாறு அவராமப போகின்ற இடமென வலபெற்ற பிரதானிகள் வல

னோரும் பதாகைமொடுபோந்து, அரசனை வணங்கித் தத்தம் இடங்களில் அமர்ந்தனர். அப்பொழுது அரசன் அனைவரையும் நோக்கி,

“அன்பார்ந்த அவையீர், யாம் இன்றைப்பம் அழைத்து கூடியிருப்பது ஓர் எதிர்பாராத சம்பவத்தின் பின் விளைவோயாரும் இவ்வவைக்கோர் தெரிவிப்பதற்கு ஆகிய னும் ஆமாவொன்று நீர் எல்லீரும் அறிவீர். அந்த ஆபுரும் ஆட்சியும் முடிப்போவ பாமோர் புத்திரகம் புகுத்து வர போனதும் எதிர்பாராத ஈருவன பழுதற்ற சமயச் பயம் பண்புறுத்தவேண்டி விழுமியதொரு புராதனமிய திறந்து தந்து காம, இனியாயினும் இழந்ததை அரச புரியுமாறேதினா அவற்றிக சகல காமும் மகிமையும் புகழாழ்விலும் சதாசாரங்களிலும் உண்டாவதாக

அதை சிகாகது செய்யவும் கிஷ்ட பரிபாலனம் கட தேறவும் செலவுக்கு வழிகாட்டிக் காத்து, அரியாசப்புத்தூத தனதாக்கிக்கொண்ட அரிமிடை மங்கதோ ஈப்பாம் எல்கா இராணிக்கு யாம் பெரிதும் கடப்பாடு பூண்டோ ரோம். யான் அந்த கலைஞ்செஞ்று மகிரியின் குண நலன்களையும் அதனூாய பலர புலகத்தையும் குறித் துப் பேசுதற்கில்லை. “சுறுலகரு சொறவனா செவ கிதின இப்பொழுது யாருக்கு அவர் தரவெடுக்கும் பிறமைய பிறபியாவிதும் பயன கிலகதும் வல கின்னை உளுறழுவனுக்குக் கடந்துபோன காரியமொ கடந்ததேயெ ஆனல் இருக்கிற சமயமெல்லோரும் கலாச ரியல் வடைபெறுதகான சமகாரியதைசேரக காட்டி பிடித்து ஒழுகுவேமாக இவ்விஷயத்தில் உதவி பெறவேண்டி வைகளுடன் உவைப்பது சமயசீலர் பேரிதும் விழைந் தொரு பெருமையுடைத்தும்

அமைச்சனைக் கொண்டு உலகு ஆம்பியான் அமைச்
சன் இல்லாதிருந்தும் முயற்சியால் யான் அமைச்
சன் இல்லாதவனைப் புரிந்த காலும் உண்டு அமைச்
சர் மூலமாகப் பொலிந்து ஆட்சி புரிதல் பலர்க்கும்
பழிப்புக்கு இலக்காக விளங்கின காலமும் உண்டு
விஷயாறுபவம் வாய்ந்த பெரியார் அமைச்சர் கோவனை
விழைதலே யதார்த்தமே செல்வழிபோல, மந்திரி விழைதற்கு
குற்றமும் குறைவுகளுக்கும் மானிடமே தொகுப்போல
னன்றோ ஆகலின் இராஜ்யத்திற்கான் கண்ணுண்ண கருத
லும் ?நப்பட வாய்ந்து ஆகார நருவின்மையே தோக
தெடுத்து நியமித்தல் வேண்டும் யான் முன்னர் அதியா
மையத்து அயோக்கியன் ஒருவன் அமைச்சனுக்கிய பெரும
பிழைப்பை பெரியோர் அறிவுறும் பொறுத்துக்கொள்ளு
மாறு வேண்டுகின்றேன் என்னுடைய அபிப்பிராய
பெறுத்தப்பிரித்த ஆசாபங்களுக்குப் பதிலாகப் பதின்மடங்கு
இரும் அரியபட பிரயாசப்படுவேன்

பரிசுப் பிரபதத்தனுகொரு இப்பெரும் பதவிக்
கேற்ப குணம் வாய்க்கவேண்டுமென்று நாடித் தேடிக்
கண்டுபிடித்தேன் அவர் ராசகுடும் வல்லவர் ?? அரசி
கும் வல்லவர் ?? கட்டியாகுக்கும் வல்லவர் ?? அரசை
மீள அதிகரிக்க அவர் வருந்தும் வல்லவர் உகைர ?லீ
ருக்கும் வல்லவர் உயர்ச்செய கடவுளுக்கும் வல்லரோ
அவர் வழிபெயரினுக் கான பெயராக ?வழுமைப் பிர
கான புலவரிலாமையால் புறக்கணிக்கச்செய்த வரைவி
? அவர் இராஜ பக்தி மிகப்ப பொறுமை கட
வுள் பக்தியில் தலைசிறந்து விளங்குபவர் பெருமை பிறிதுக
காட்டாதுபடித் தா கடமைக்கே உரிமை பூண்டு ஒழுகு
வோர் அவர் அங்கடையபோலத் திசையும் மனத்தின

எல்லை, நடுப்பகம் போல அமைந்த மனதுடையோரா
அவன் தானாக கருதாது பிறர் நலத்தைக் கருதும் புண்ணிய
புருஷன். விரிந்த புகழையும் [illegible] [illegible] முடிந்த
தனன் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] அடிமை [illegible] [illegible]
பாடுபட்டிருப்பினும் அதற்காகவோ இந்த [illegible]
மொழிதேசப் பணியை [illegible] [illegible] அவன் இது
முதல் அமைச்சனை [illegible] [illegible] [illegible] ஆதரித்
திருந்தனன்.

இப்பொழுது மொழிதேசம் இராஜ [illegible] [illegible] அழிந்து
பொன்முடி புனைந்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
பெற்ற அரசன் ஆகிவிட்டிருந்தனர். [illegible]
அவர் [illegible] வேண்டி அவர் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] உடனே [illegible] [illegible]
ஆகாய வீரன் [illegible] [illegible]

ஆண்டிருந்த அரசர் [illegible] புதிய [illegible]
பற்றி [illegible] கொண்டிருந்த [illegible] [illegible]
[illegible] வெளியிட்டனர். அவர்களின் [illegible] [illegible]
[illegible] மொழிதேசப் [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] மிகக் [illegible]
கொண்டு தாம் அவருடன் [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] மேம்படுத்த [illegible] [illegible]
அதற்கு மொழிதேசம் மறுமொழியாக, "அரசர்களே,
நீவிர் பாராட்டிப் பேசிய [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
குறித்துக் கூறினீர்கள் போலும். ஆஹா! [illegible]

ராமீத ரதமீபிதக்கும் சாம மிசப பெரிஜ அப பெருஜ சமையை யாகெருநவணுக்கச சுமகைாயதோனா சோன ஜூஞல் கோசா அசாவதும அரகை சுமப பதில ரனகதுப பெரிதை நகெொடுதது அவு விசைா ரன கயபிபே ரசாவ அசைாமைய ரறுங கொளடோ அபைாரகை அரவமிர வாடிடியா கவ மொழியேவே கருதி, கடவுமாா தெிருசிதிதமு ரன மசைகாடவியும ரியமாதவமு டாையுடை வாரவழி யருசெயயின கீசீர அரவருமு அசயுடையாமனனகரு வேண்டிய அபோசகைளும் உதவிசுருந தருறு வி அதரிகருமாய வேணடுமென்றேன கடவுள முனனிட்டு செய்தருது அசாயதிருநது, அசாயோனை மேமி ன பாவிரீ ரரிபேறுமரின இமமுரகிறது,ராகதும ரன அர பாரதுமாகனயகிசை சயாபயிானேன ரசாயிபமை டடாரகதான அகைானமே அவரவருமு சதோனநுதிறுை காலோமுரு லெயதரா சொகணுமய ஆரைய வீரை தா மாகதில மிக சமாகணைபதமக்க காமதிடிய பிரான டனா மிறர அசைாசயை விாடுகுறு ளாசுகூறி கிடை பெறுமா செலலவே அவரவருமதைக அதா புகனா

அசான அசுதைபுரது லெணமு பதரை யாமபான மொரதேகைய மகிரியாாது பதறி மாபெருகனவிய பணடகளமாட்டினை சயமசின ஆசையொடு கழுகிை கொானவே ஆராய மீதுர அயசீர அயபுடா பதிதிகச மிைய மோகது ரொணடன மினை ஆரா வீனை தா சாயமிபபேகி 'அழுரிா உருமெடுதக புகிேகாமபான ருப' ரிா மாமமிழுசிமைய கா ரசாமிகெரன அதுவே ரன மாதரிதும அடைகத ஆாகதருகை கொடிமீ கிறது இதோ நீ வேணடியாகது அவைதும அரிகப

பெற்றுப் ஆமாலுக்குச் சொந்தமான வீடு வாசல்களும் காணி பூமிகளும் கோட்டை குளங்களும் சின்னச் சோம தனமே அவ பிள்ளைதையும் சிவை சொந்தமாகத் தந்துவிட்டேன் ஒளிதவிழும் அமாசிழியாய், ஆமான் முல் மாய் நீ படைத்த வருத்தங்கள் அகன்றனவாரோ? நாற றுன பரனே அவ்வருத்தங்களுக்கு காரணன் ஆனேனடி. யால், ஈனபிறழ பொருத்தருளக நீ வேட்கையுறுதக்கேட் பன ளாவவனேச அவ வனிமெயல்லாம சிங்கத்து உடசே கையணிப்போல் என்று என்ன ஜீவனைக்கொளறி ஆனேயிடுச் சொல்லுமிறேன் எல்லாம ராஜதே, ராஜகெல்லாம ராஜதே, தொலகேயிகு மிலவுலசில வேறு ராஜிலலேயென்று கூறுவானாயினன்

பின்னர் ராஜதா தா காயம்பய பாரதர 'பிரான தாசா தேவரீர் அடியேனுக்கு இதுகாறும் காட்டியருளிய கருணையைப ராஜொரறு கூறுவேனை? தேவரீர் சிறியேன மீது காட்டியிருக்கும் மனப்பறவுெரன்றே ராஜகுப் பொறிய தேசா பெருமையமாரும் தேவரீர் மையிருவர் இட்டட்ட அனபாயிய மாம் லசநகு அழமாயிய கனிக்கிளக கல வேண்டுமெனபதே என் பிராததனை அறபனமாயின எடுக்கும் பிறசிதோறும் நாயிருவகுள கூடிவாழுகதுசசில அததயில இனபததரும முகதிப்பேறுக அடைதறகூடும் எல்லமாவல் இறைவன அனகனே அருளாடியாரக அறததின பெருநறுறையே, அடியாரமீதா எமக்கிய ஆதி சீனைய மாறறறுப புதிய மாநிரீகுத் காககள் கூட்டி பிறபிதத்திருப்பீரென்றாறு காபுகிறேன பின்னர் பலகளுளைககொண்டு உயிருடன் வகத உடகமசே என ஜனககளையும அவவண்ணே மொததருளிகக னறு பணிவேடு பகாகன

அதற்குப் பாவோதன் பதில்மொழியாக 'பெயின் யீன் வையை இப்பார்சிக வேதாகனின் பிரமாணங் களையும் ஏககாலத்தும் மாறுதலையன்வே மிதித்த ன் பிரமாணதாத விலங்கியாளும் வழக்கம் சமரசி னோக்கில் அவனையறுமோர் அரசன் ஆண்டகை யற்றவனாத அவருக்குள்ளவான ஆகலின் அப்பிர மாணம் ஒருபுறமிருக்கப் புதியவோர் பிரமாணத்தை உன் முலதிமருக்கு அனுகூலமாகவும் உன் பாலருக்குப் பிரதி கூலமாயும் விதித்துக்கொண்டு அதன் என காவலகை சேர்களின் உதவியினால் பாதத்தாய் சாதித்துவிட்டலே சிறந்த முறைபாகும் அருமருந்தனை அவனுக்கே இனக்கியுன பெரியாருக்குச் சொல் எவதான் என்னும் நாவதா தா மனத்தினிதாதுதிக்க என்றி பாராட்டும் பல மொழிக ளால் அச்சன் புறசாகப்படுத்தி விடைபெற்று போயி னன் வேதுமா வேலூர் தனியனாகுட சென்றனர்.

சிறந்த கோதத்திறகுரா எதா தா சனேதாறுக்குச் செய்தி சொல்லியனுப்பினா அவன் வந்து சேறும் எனதா மிகக வரவுகத்துடன் பணிந்து கொண்டனன் மொரகேசய ராவதனிடம் தலக்குப் புதிதாயக விடுத்த பதவியைக் குறித்துப் பேசினன் பேசலுப அவர் ஆர் வ கண்ணீர் சொரிந்தனர் இருவரும் ஆமாசிச பமரயும் நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்த பிறகு எல்லாம் வல்ல எகோவா தம பக்கலில் நின்று தேவாறுத ஜீனயாய உத வியைத் தீர்ந்து அவர் மாட்டுராா தம கச்சியும் செய்வனவுபரியுச் சித்தத்தையும் பலபடித்தாயப பாரட் டிக் கூறினர்.

கடைசியாக, எசதா தன அரசனின் ஆணை மறுப ட்டுமாறு புதியவோர் ஆணையை பிறப்பித்தல் வேண்டு

மென்றும் அது நகர சத்துருக்களுக்குக் கேடு விளைவிப்ப
தெனவும் இருக்க வேண்டுமென்றும் அத்தகு அரசன
சம்மதம் அளிக்கவிட்டவன ராஜ்யம மொத்தத்தையுமிடம
கூறி விரைவில அக்கினச் சமிக்ஞையாய் ஏவினர். அவ
வாறே செய்தற்கு இவ்வாக்க மொத்தத்தைய எல்லா மட்டு
விட்ட பெற்ற சொல்லு மந்திரி வேடம் புனைந்து, ஆசை
சின மாட்டம அடைந்தனன எனவே இராணி அக்காப
புரூஷனைய நான் எனவிறுறு அக்காளெல்லாம வார்த்தை
யாக களிக்கனர்

அத்தியாயம் 16

சரித முடிவு

சபா மண்டபம முத்த மகரிரியாகிய மொத்தராய
அசோர சர்வசக்தியான அதுரவாகர்களுக்கு அயனுட்டுக
குடிவாகளுக்கும ராவ போகரினர வரவ வெற்றியின
வரும பரிவசகூடாரயும ஓட்டு வாருடாயுக கடிசிற காவ
லர கடைவாயிற குழுவினர ஆகாயவீரசகரிர இரு சேச
முகல நகவிபோயமினோகே. மகைகளும உரர கூறிய
முடிபதசசய மாடுகாரின சிறுசாகளுக்கும மாசேனா ச
வர்களுக்கும கேசரிபமிகளுக்கும அத்தகு எட்டிணில
வழங்கு பானுகளில அக்கட்டிசன முழுதும்பெற்றார
அரச சட்டாகர ஆகாய வீரனும அதைக்குறிவேசக
னிர பெயரோடு முழுப பெற்று அவர மோதிசக
தாரமுகத்தில போடப்பட்ட பின காதறினுவ சமிவ
சொலும அத்தாரைச ரூமபை அனுபவப பெற்றன
அரசாளரியர சாசமசம முகமாரிமனிர —
"இதன முறைமய ஏடுக்குக்கும புராசும ரசசட எனிபதி
யாகிய ஆகாய வீரன தன காவ லாளசளைககும விசிசகம

ஆகாதே என்னவென்றுபோலிருக்கின்ற, கிறிஸ்துவின்றூவாணடு,
கிறிஸ்துவம் பன்னிரண்டாந்திகதி ஆதார் மாதம் முப்பதி
னொன்றாந் திகதியில் என்றும் ஏகுமுள்ள யூதர்களை
அழிப்பதும் நாசஞ்செய்வதும் அவர்கள் தம் கண
பகைவர்களும் அவர்களோடும் ஒருவருக்கு சேர்ந்து தங்
கள் பெலிதாவரும் தங்கள் சத்துருக்கள் எல்லோரையும்
தம்பலத்தினாலும் நமது சேனைபலத்தினாலும் தாக்கிப்
பொருத தங்கம் பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக் கட
வ தமிழ யூதர்கள் தங்க ஏகிசேரிக்கும் ஜனங்களையும்
ஜாதியாரையும் அவர்களது காணியாட்சிகளையும் தங்கள்
இஷ்டத்திற்கேற்றவாறு தங்கள் பலத்தினாலும் நமது
சேனைபலத்தினாலும் அழித்து அபகரித்துக் கொள்ளக்
கடவர்கள் அவர்கள் தங்கள் பாகத்தின் பொருட்டுக்
கொள்ளையிடவும் தங்களுக்கு இஷ்டமான ஆகஸ்மங்களை யெல்
லாம் அவர்மட்டுஞ் செலுத்தவும் இராஜன் அதிகாரங்
கொடுக்கிறதென்று அறிவார்களாக இராஜ விசுவாசத்தி
லிருந்து விளங்கும் யூதர்களுடைய பக்ஷத்தில் சிறப்போ
டெல்லோரும் இராஜ் பகதியுள்ளோரே ஆகின, ஒவ்வொரு
பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் தங்கள் தெருவிலும்
இருக்கிற அரண்மனையிலும் உள்ள யூதர்களின் நடையாக்கள
அழிப்பதும் அவர்கள் பகைவர் நிலை தங்கள் புரிவார்களாக
யூதர்களின் பக்ஷம் சாரது அவர்கள் அவர்களது சத்து
ருக்களின் கைகளினின்று விலக்கவே, அவர்களுடைய
ஏன் இஷ்டங்களை நிறைவேற்றவே, ஆகையினால்
சேர்ந்தவர்களும் சேனைவீரர்களும் தங்கள் ஆயுதத்தோடு
ஆயத்தமாயிருப்பார்களாக யூதர்கள் அனைவரும் தத்
மிசரிவாழவும், துஷ்டர்கள் கஷ்டத்தோடு தாழவும் வழுத்த
ஆன இதுவே போதகக் யூதருக்குண்டான மொத்தமாய

எனும் மணப்புடைய மாதிரி, வில் பெய்யானே எழுதிவைத்த
என மேல்கிரந்தம் முதலியன போட்டப்பட்டு, சிகழாகிய
வாடு கிசழானிற ஆதார மாதம் இருபத்தொன்பதாம்
தினத்திலே குமார அரணமர்த்தியின் பிறந்ததடையா
இதுவே'' என்றார்.

இவ்வரின் ஜெகித சேஷமுதல் போது ஜனகரா கர
னோவுங்கும் பூதனைப் பற்றிய கில வேஷிட்டகு அவர்
கனிய அநேகர் தம பூதமாகக்கதில் ஆவமயின் வைஷ்ணி
யும் எனிதொனவினர். எனவினரிந்த சிலர் அதிகாமே பூத
மாகக்கதில அமைவாராயினர்.

'தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்'

என்பது மெய்யே யாகவின் ஆமாவின் நிலைமையானது கருத
கொண்டமையின் உதிக்கெடுத இம்மாமெருந் தீமைகரு
பூதாகனின் சுத்தருக்காரிய ஆசாபெரும் அமிழ்க்கையரும
பிறுகியுக அருளி கயெவர் இராகாமின கட்டன்னாட்டுதலில்
நிதம் கைப்பதி வயப்போம பழக்கமாட்டவே, அதினப்பிந்த
காட்டுப்புறத்து பூதர்கா அவெரும் தககந்தத் தகாரம்
பிறந்திருக்கிறதென்னுனபி மட்டியர் மயிறவு ஈர து, சிருக
ளைடுகமிததனா 'ஆரீனக்கொருகாலம் வாரா பூனகொருகாலம் வரும்' என்ற முதுமொழியின் பொருளை
உணர்ந்தனா குசார அரணமர்த்தியும் மாதகைப்பதியி
லும உள்ள பூதகுசத்தாரெல்லாரும் ஆதாரின் தா ஆனந்
தப் பரவசகையாகக் கொண்டாடி,

'தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று'

என்ற திருவாய்மொழிக்கு உருவாய மொழிபுகழ் சிகரிரக
னாழ வாகத் தெய்வசெயலகா திராத்துபாராட்டினர்

பனிரெண்டாவதாகிய ஆகார மாதம் முப்பத்தொன்றாந் திகதியாகிய வருடக் கடைசி தினம் வந்து முடிகின்றது. அநேக உயிர்களின் முடிவினையும் உடன்கொண்டு போகின்றது. அதுபோல் ஞானமுள்ள பூத ஜாதியினரெல்லாரும் தங்களுக்கேற்ற சிநேகிதர்களுடன் கூடிக்கொண்டு தங்களுக்குத் தக்கதாய் கீர வெள்ளாக்கைகளுக்கு இரையாகினார். பூதர்கள் ஜூசனே அர்ணவின் வெச சரத்திலும் ஜூராஜங்க அதிகமாகச் சதுருக்களைச் சொன்னார். அன்று ஆமாரின் மனைவியும் அவன் குமாரர்கள் பத்துப் பெயர்களைத் தம் முன்னிறுத்தினர். இராஜவின் சகல நாடுகளிலுமுள்ள பூதரெல்லாம் ஒருவருக்கொண்டு அன்றே ஏழுபத்தையாயிரம் விரோதிகளைத் தென்புலத்தாரவளினர். காட்டிப்புறத்து பூதரான அருஞானது தம் மானமெல்லாம் விட்டுச் சந்தருசனைகளைச் செய்து, எழுந்தையுங் கூறிய பின்னரே முயர்த்தனர். அடுத்த நாள் அவர்கள் விருந்தாடு மகிழ்ந்து ஒருவருக்கொருவர் வரிசைகள் அனுப்புவாராயினர்.

ஆதலால் ஜூசாவின் அரண்மனையிலும் மற்றெப்பகுதியிலும் இரண்டு நாட்கள் சந்தோஷ தினங்களாயின. எவனெனின், முப்பத்தொன்றாந் தினத்தில் ஆண்டு கடந்த கொக்கரின் விபரம் அடங்கிய ஜூசியர் நூலின் ஆசனை எல்லாருக்குக் காட்டலும் அவன் தன் ஊயர்களை விளித்து, "அன்புடைய வர்களே, ஈண்டு நாம் பெற்ற சந்தோஷத்தொழிந்து போயினதே வாடிய மடியின் ஓலைகளிலுள்ள கனிப்புறக் கூறு ஒதுக்கீவ தீராது விட்டு ஜூவழி செல்லுமப்போல இதந்ச்சகரின் கானனே எமது விரோதிகளாகிய கஜீகளைப் பற்றித் தொக்கவே, பலகால் யாவரும் விரோதிகளுக்குத் தப்பி வாழ்வோம். ஆகவின் இவ்வாண்டிய தினத்திலும் இவ்வனமே பூரார் தம் விரோதிகளுக்கு முடித்தல் வேண்

டும் அதற்குத் தேவரீர் சம்மதம் தரவேண்டும்' என்று கேட்கவே அரசனும் சம்மதம் சொன்னான். அவ்வண்ணமே குமாரிக்குக் கட்டளை பிறந்தபடியால், பிறகு ஞானமுத்து வாக ஏகோபித்தெழும்பி, மாதவப்பதியிலும் குமாரிக்கு முன்னர் முடிசூட்டப் பிரேரிக்கக் குறைத்தனர். ஆகவே தம் நகரத்து பூதரோ அதற்கேற்றத் திருமணம் பாயடிக்க னைகளித்த ஏகர் இதொரிதாகவேசூடி மங்கள மொழுகை பொருந்திய விருந்துகள் அருச்சனை சாவிளைவு கரித்து அனாச்சைக் கழித்தனர்.

மந்திரியாகிய மொர்தேகாய ஆமானின் அகால மரண முதல் நடந்த வாதத்தைப் பெருவாக ஓவாறு முடைய நாளாகமப் புத்தகத்தில் மதி அச்சிட்டு செய்கிற பதிப்பித்தான். பூத ஈசநிசைவ பிரியாகர் தனை ஜாதி வாழ்நாளில் அவன் ஏவுவாசசிகுப பெரிதும் உதவிய இச்சமயமானவர் குணங்களையும் பலாபலன்களையும் பையட்டி வாசாலூ வைத்தார்.

மொர்தேகாய் வெளித் தோற்றத்திற்கு சாதுபோல் காணப்பட்டாலும் அவன் பழிக்குப்பழி வாங்கும் தீரவீரன் என்று எல்லோரும் தெளிந்தனர். கயாமாகிய அரசரும் அமைச்சரும் இருந்த இடந்தடம் தெரியாமல் வேரற்று ஒழிந்துபோனதைக் குறித்து அவர்கள் ஆச்சரியங் கொண்டனர். ஆகவே ஏற்பட்டதொரு செய்த மொர்தேகாயைக் குமிக்கத் குவரக்கூடினார் ஒருவருமில்லா தவிர, மொர்தேகாய் என்பர் இராஜியின் பெரிய ஆணை யென் இமைப்பித்தவர்களும் அவனே மந்திரி பதவிக்கு தகுந்தவன் முற்றும் அருகனுனவர் என்றனர். அடக்கமுடன் ஒழுகினர். மாதவப்பதி முழுதும் 'தருணன் ருவன் இவனே' என்ப பெயர் படைத்தவனும் ஆகுசெல்வாக்த

விலும் உணவையும் சக்கரமும் உடையவனும் மொய்தே காயேயாகவே, மாஜிஸ்திரேட்டைத் தவிர்த்துக்கொண்ட அவரது மகிமையைப் பெரியோர் எவரும் ஐயுற்றிலர்.

கடைசியாக எவர்க்கும் மொய்தேவாயும் குருவிருந்து கட்டியிருந்த காரியம் இவரே ஆம் என பூத கணங்கள் செய தம்கொண்டு ஓட்டம் போட்டுத் தெரிந்துகொண்ட திவ்ய அகண்டப்பாவையில் 'பூ' எனும் பெயர்த்து, 'ராம ரனது' பீரங்கி, தெய்வம் ஒன்று சீர்ச்சதும் ஆறைவாது அப்பூர ணம் திரமே ஆகாரம்பணிய ஆமானின ஜாதியாகட்டும் மதாறைய பூவ ஸ்ரோதகட்டும் சமாச ஜிமைக மாதின தனதே! இவர்சேட்டைத்தது தீர்மூறு தீர்மூறுயாகக் தோன்றும் பிர சாகஸ்யாசயே யூதார் மனோதம முதலே அறிந்து ஞாபகம் கொண்டுமாய், ஆதாச மாதய கடைசி வாசகரில் வரும் பூர் எனும் இரதத்திற்கு அடுத் துள்ள இருகின்றவரும் பெரிய ஜா பண்டிதர் இடங்களாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டுமென்றும் அது பூர்ம பண்டிதர் எனும் பொருளுடன் இலகைவேண்டுமென்றும் அப்பாடிகை கொண்டாடத் தயாரிறு பூத ஜாதியினரு விசாரம் பெறு வாரென்றும், அகண்டாளிய பெரியோர்களாகிய பூதர்களை த்தைச் சிலரு சிறுவர்களுக்கு அப்பாடிகையில் வரை றைக்கப்படவேண்டுமென்றும் எவரும் மொய்தேவாயுர கணக்கையொப்பம் யோதிக்கப் பெற்றான திருப்பங்களைத் தேசங்கள் தோறுமான பூதர் குலத்து அவர்களுக்கெல் லாம் அனுப்புவித்தனர். ஆகவே பூதவாசியும் மாதிரியும் பிறப்பித்த ஆணைப்படி அப்பூர்ம பண்டிதர் வருட த்தோறும் பூதர்களுக்குள் நடைபெறுவதாயிற்று. இப்பண் டிகை இதுவரை மணைவரும் பூரிய காட்சளின் வர்த்தமானங் களைத் திட்டப்படுத்தி விவரிப்பதற்கு தேவையாயிற்று. இப்பா

டிலை வளர்நத இராஜாவின அரணமனை ஊாகமப புதத கததில இடஙகணடது

காலாநதரததில ஆரிய வீரனது கேசவகளெல்லாம சநதோஷமும சமாதானமும பெருகின அரணமனையாயி விடவகிலலைய ரீா அரசாகாத கூடாரஙகளாலே நிறைநதன மொாதேசாய கொடிய பல சட்டஙகளை யொழிதது சமஸத ஜாஙகளும அவாதரினறி வாழு மாறு பல புதிய சாசநஙகளைப புகுததினன "ஆறறா' பூசா ளாயப பிறநதோமே எமபொழுது பிறநதோம் அவ னுா கம இஷடமபோல நடநது வலராரகடபபடுததினும மாதல கோாண மநதிரிக தன்மை வமிபபவனும பூதனே, பட்ட மகிஷிபம பூவிலவிமேய பினனர பாலனுமனே" ாாது பாமர ஜாஙகாா ரணணியதறகு மாறாக, மொாதே காய பலகைவரிடததும பாருககளிடததும செரதுமபரிடத தும ஒருமை அருமை பாராட்டி வகைமையில, நீதி நியாயங களை அனைவா மட்டும சிறநது விளஙகின தேசதது சகல ஜா திபினருாாளுமவேறறுமை நீஙகி ஒறறுமை சிறககு விளங கியது நறறுமை சிறககவே, வணமை சொலவழிபொழு தவ மடடமுறுகற கறபுடைய காரிகையபோல குடிமா நதகளுககு நாயகமாய விளஙகிய அரசனின ஆளவழி சினறமையில நாடுககம சிறநது விளஙகிறது எனவே அர கியல ரலாவகைபிலும விழுபபம உறறது மொாதேகாய மடடறற புகழ உறறான இடிடை எஸதர இராணி அறிவுடைய மககளைப பெறறு அரணமனை யததமும புகழ தும விாகம செயதனள ஆணடகை ஆரிய வீரனே அவனியெலலாம தன ஆகஞாசககாம உருட்டு பெதது பெறற கரிய புகழாகிய தெரினிற பவனி செலவானுமினன

முறறும

அரும்பத விளக்கம்

அத்தியாயம் 1

பொருளிய—செறிந்த
காவலைக்கிளைகள—குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல்
ஆலிலைமாயன—ஆலிலைமீது பள்ளிகொள்ளும் திருமால்
ஆனிரை—பசுக்கூட்டம்
எழிலை—பணிகள்
வேய—மூங்கில்
கழை—கயிறு
மான—ஒப்ப, சிவண
படாம்—திரைச்சீலை
சிறை—பக்கம்
வியன—பெரிய
செவ்வழி—பண
காருத்தன—திருமால்
பிரமன்னு—ஆணவச்சதி ஈிய தேவரின அம்சம்

அத்தியாயம் 2

அரா—இரா
கந்தரம்—கழுத்து
காமை—வாசனைக்கு புழுகு
கொந்து—கொத்து மொழிதல் விகாரம்
ஞாஞி—ஏண்டு ஜோதி
கஸ்தி—கஷ்டம்
சாமம்—அசைவு
செம்முனை—தாமரைப்பெற்ற குழந்தை
புட்கிள—ஆம
மரலே—தாவளைமயம் மயக்கம்

அத்தியாயம் 3

சமயமொத்து—மதத்தாக்கம்
பட்டிமண்டபம்—வித்தியா மண்டபம்
பொலம்பூண—பொன்னாபரணம்
வயிலை—விரலில்
ஓதை—ஓசை பயரில

அத்தியாயம் 4

தராபதி—பூமியான வேந்தன்
மழவு—இளமை
மாலவரை—பெரியமலை
பொலம்—அழகு வடிவு
கவின—அழகு, எழில்
குழை—குண்டலம்
மணிஆரவடம்—முத்தாரம்
குறி—செறிப்பாடம்
வெறுப்பு—ஏணம் உவமைக்கு பெயர்

நச்சிலை—நஞ்சுகலிப்பட
கறையடி—உரல் போன்ற அடி
கயவாய்—முரட்டடி
செககாவான—செவ்வட்டாம் போரத்த கனிக்கு உவமை
தசாவதாரம்—கோத முதல் மலை, ஆமை கரம் முதலிய பத்து அவதாரங்கள்
பெதும்பை—பெண்கள் இளைப்பருவம்
பேரிளம் பெண்—பெண்களின் ஏழாம் பருவம்

அத்தியாயம் 5

அபகாசம்—பட்டணம் படைப் நாமம்
உகிர்குலம்—சதுரங்கம் கூட்டம்

மாலும்=போலும்
இன=இவ்
இவை=இனி
மாகேசுவம்=வாத்தியங்களின் ஒலி மரம் ஆகுபெயர்
அரி=சட்டி சலங்கு
அப்ப=போல
பிறழ்ச்சி=உருவல்
மதன்=மதத்த செய்யுநருமாம்
பருசன=நாளை முழமொழிவன
பீர்=பெருமை
மாண்பு=மாண்புடையநருணங்கள் ஆகுபெயர்

அத்தியாயம் 6

அரசு=அரசமரம்
மகத்துவம்=ஆலோசனை சபை
செல்வாமை=தரித்திரம்
இருகணை=நாளைய முதிர்ச்சமம்
அனல்=ஜுவாலை
பருகிதம்=வையாச்சியம்
கோபசாபம்=கோபமாகிய வில்
குறிவைப்பு=கொள்ளுதல் அம்பு
பிகை=பிசைந்து செய்யா வெண்பாட்டு விசேஷம்
சாவபொனம்=இறந்த அரசனோ
டணம்=குறைவு
கோலை=குற்றம்
அவட்டு=வட்டு
அதிவிதண்டா=இடுவேண்டிய பொருள் கொள்க

அத்தியாயம் 7

அவதிசர=வெயில்
தனத்தல்=பிரிதல்
அருகுதல்=தேடி ஆடுதல்
கனனிமை=கவனித்தனமை
அளர்=பழிப்பர்
பருவினியபெண்கள்=...
யடைப்பெண்களுள் உத்தம வகைப் பெண்கள்
கடிகை=சலோதிரகை சதுர விகைள
வெண்டயோனம்=ஒருவகை வாசனைச் சரக்கு
கெழுமிய=பொருந்திய
ஈங்கிளை=நுதலிய மலர்மழுர
இன்னணம்=இவ்விதம்
முடித்தருக்கொண்டனர்=இலேசைப்பொருள பற்றிய பதம்
மும்மலம்=முக்குற்றம் காமம், வெகுளி, மயக்கம்

அத்தியாயம் 8

கசை=மனை
நணுதல்=சேர்தல், விரும்புதல்
கடைனம்=தபோதம் சமத்தல்
கோள்=மதி
இனுதல்=துணைதருவன
உயிர்ப்பு=முதலை, இவடினையை மட்டுறுரோன ஆமிசம் கூறியவாறு
கோசம்=பல
பழிச்சல்=புகழல்
வயாகோள்=சேர்தற்கோல
மிசை=வம்பர
தெருட்டு=தெளிவு
மெய்=முதுகு
சகருட்=செய்யுமெய்யவினை முற்று
அறு=குற்றம்
விழுமிய=சிறந்த
ஆழி=மோதிரம்
வித்துவம்=வித்தியாசம்
அணி=பணிகை
தருக்கியல்=பெருமைத்தனமை

மானும்=போலும்
கிளை=கிளை
திவலை=துளி
மாகோஷம்=வாத்தியங்களின் ஒலி. மாம் ஆகுபெயர்
சாி=சாட்சி, சான்று
கடுப்ப=போல
பிறழ்ச்சி=உருளல்.
மறவி=மறந்து செய்யுங்குற்றம்
பஞ்சவர்=ஈண்டு ஐம்பொறிகள்
பீடு=பெருமை
மாண்பு=மாண்புடையநற்குணங் கள் ஈண்டு ஆகுபெயர்.

அத்தியாயம் 6

அரசு=அரசமரம்
மந்தணம்=ஆலோசனை சபை
செல்லாமை=தரித்திரம்
இழந்தனர்=ஈண்டு முற்றெச்சம்.
அனம்=மூங்கில்
பருமிதம்=வைராக்கியம்,
கோபசாபம்=கோபமாகியவில்
குறளையம்பு=கோளாகிய அம்பு
பிசையா=பிசைந்து, செய்யா வென்பாட்டு வினையெச்சம்
சார்வபௌமன்=சிறந்த அரசனே
ஊனம்=குறைவு
கோளை=குற்றம்
அஷ்டம்=எட்டு
அறிவிலாதவர்=சிலேடைப் பொருள் கொள்க.

அத்தியாயம் 7

அவதிநாள்=கெடுநாள்
தணத்தல்=பிரிதல்
துருவுதல்=தேடி ஆய்தல்
கன்னிமை=கன்னித்தன்மை
அலர்=பழியுரை
பதுமினிப் பெண்கள்=நால்வகைப்பெண்களுள் உத்தம வகைப் பெண்கள்
கலைகள்=சாஸ்திரங்கள், சந்திர கலைகள்
வெள்ளைப்போளம்=ஒருவகை வாசனைச் சரக்கு
கெழுமிய=பொருந்திய
ஐங்கணை=ஐந்தாகிய மலரம்புகள்
இன்னணம்=இவ்விதம்
முடித்துக்கொண்டனர்=சிலே டைப்பொருள் பற்றிய பதம்
மும்மலம்=முக்குற்றம், காமம், வெகுளி, மயக்கம்.

அத்தியாயம் 8

நக=மலர.
நண்ணுதல்=சேர்தல், விரும்பு தல்
கண்டனம்=அபராதம் சுமத்தல்
சோர்வு=மறதி
இன்னுதன=துன்பந்தருவன
உயிர்ப்பு=மூர்ச்சை, இவ்வடி களான் மடியுற்றேன் அவி நயம் கூறியவாறு
கோரம்=பல்
பழிச்சல்=புகழல்
செழாக்கோல்=கோற்றகோல்
மீளிகள்=வலியர்
தெருட்சி=தெளிவு
தென்=முதுகு
சுமக்கும்=செய்யுமென் வினை முற்று
ஊறு=குற்றம்
விழுமிய=சிறந்த
ஆழி=மோதிரம்
விகற்பம்=வித்தியாசம்
அமளி=படுக்கை
தருக்கியல்=பெருமைத்தன்மை